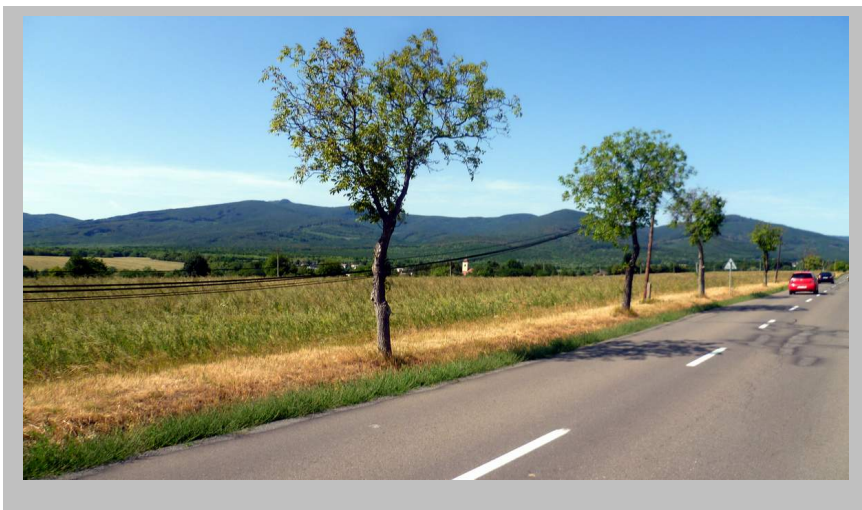

Expedice 2022

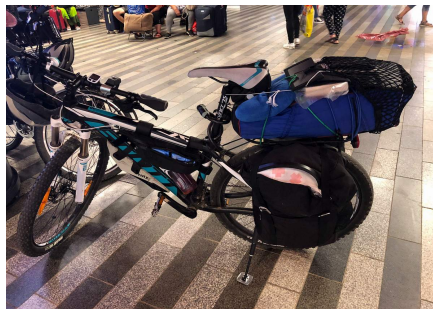
aneb

... pohoda na cestách...

Expedice 2022

6.8. - 21.8

Sraz je na Hlaváku v sobotu večer ve dvacet hodin. Všichni jsme tam dříve. Já jsem překvapen, jak snadno a jednoduše se mi podařilo vyjet kopec ve Francouzské a jak pěkně se kolo chovalo opři sjezdu Vinohradskou a Wilsonovou.

Přivítali jsme se a přesunuli se na obvyklé sraziště. Naskočilo zpoždění vlaku dvacet minut.

20:24:49		ODJEZDY		DEPARTURES	ABFAHRT	
ZUG	LINE	ZIELSTATION-ÜBER		ZEIT	VERSPÄTUNG	BAHNSTELLE
RJ		Przemysl Gl.	Česká Třebová	20:18	+40 min	
1019	RJET	RegioJet				
Os	S88	Dobříš	Čisovice			
2067	ČD					
R	R17	České Budějovice	Benešov u Prahy	20:30	+10 min	7J
733	ČD	Vilava				
Os	S9	Strančice	Říčany	20:35		6J
9165	ČD					
EN		Humenné	Bohumín	20:30	+10 min	
97443	ČD	Slovákia				
IC	Ex6	Cheb	Píseň hl.n.	20:38		2J
554	ČD	Západní expres				
R	R20	Děčín hl.n.	Ústí n.L.hl.n.	20:46		6S
672	ČD	Labe				
Os	S7	Řevnice	Černošice	20:51		
9970	ČD					
RJ		Košice	Ostrava-Svinov	20:55		
1021	RJET	RegioJet				
Os	S8	Čerčany	Vrané n.Vitavou	20:55		
9023	ČD					
R	R19	Blansko	Pardubice hl.n.	21:00		
79	ČD	Svitava				

Jsmě na nástupišti a vidíme, jak šibují s vagónama, na nichž jsou auta, a které mají být součástí našeho vlaku. Teď v době, kdy měl vlak být už půl hodiny na cestě.

Konečně soupravu přistavili. Je dlouhá. Vagón pro kola je za lokomotivou, lehátkový vůz za polovinou vlaku. Upalujeme s kolama dopředu. Číslo vagónu souhlasí, ne tak čísla háků pro kola. Pak to musí být tím, že je v soupravě ještě jeden. Hledáme ho. Všude je řůra lidí a všichni překážejí. Na konci vlaku se dozvídáme, že jiný vůz na kola tu

není a že z čísel si nemáme nic dělat. Fofrem zpátky dopředu. Vlak je připravený k odjezdu. S pomocí dalších cestujících jsme narvali kola na háky a já s Lenkou běžíme k lehátkovému vozu. Na poslední chvíli vtahujeme bagáž na plošinu a předkládáme jízdenku dozorčímu. Ten je v klidu zkontroloval a řekl, že máme kabínu sedm. Drapli jsme bagáž a hrnuli se uličkou. Lidi před námi uskakovali do otevřených kupé. Jsme u sedmičky. Uvnitř operuje starší paní a nutí asi tak dvanáctiletou dívčinku, aby napodobovala její činnost. Povolávají lehátka. Protože je ulička velmi úzká musíme zamlouvat dovnitř abychom neblokovali hustý provoz. Je to náročné. Sotva všichni prošli, požádali jsme obě přítomné, aby vyšly ven, my vysoukáme bagáž nahoru na nepoužívané lůžko a pak že můžou pokračovat. My se vzdálíme a povlékneme až budou ležet. Proběhlo. Je jednadvacet hodin. Lenka se svalila na lůžko, zamotala se do deky a nebyla s ní řeč. Na srazu totiž přiznala, že je potlučená v oblasti žeber. Starší spoluncestnice rozhodla že se zhasne a bude se spát. V podstatě mi to vyhovuje. Vlak se konečně rozjel. Dig.

Já jsem zůstal u kol, ale u nesprávných háků na zavěšení a seděl jsem i na nesprávném sedadle. Ta správná byla v přední části vozu, doufal jsem, že těm, kteří přijdou nárokovat tyto háky a sedadlo to vysvětlím a že se přesunou tam, kde je volno. Naštěstí během cesty přistoupil jen jeden cestující s kolem, kterému jsem vše vysvětlil. Pomohl jsem mu kolo pověsit na "naš" hák a on byl v pohodě. Sar.

Technická data:

Místo	Mazací rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	606	0	0	17

Vlastně vítám, že se můžu rovnou skulit do kanafasu. Cítím se být velmi unaven a pořád mám potíže se zádama.

Probudilo mě chrápání. A to velmi blízko. Přichází z poza přepážky mezi kupé. To teda zase bude noc! Trochu jsem se natočil a do přepážky nevybíravě praštil. Výsledek se dostavil. Chrápající jedno chrápnutí vynechal. Tohle by mělo být trestné. Uvědomil jsem si, že vlak stojí. Třeba až se rozjede zanikne chrápání v ostatních zvucích, které vlak vydává. Po dlouhé době se vlak dal do pohybu a opravdu to funguje. Ale jen málo. Chrápající přidal na hlasitost. A takhle uběhla noc. Ano, párkrát jsem zabral, ale na vyspání to nebylo. Zastavili jsme v Košicích. Lenka odešla a nevracela se. Asi šla za Standum do vagónu s kolama. Jdu se také projít. A hele překvapení. Vůz se Standum je hned před námi. Ano, vím, že s námi v noci několikrát šibovali a přepřahali. Ale nějak jsem si to dal do souvislosti s odpojením části autovlaku v Popradu a nepřemýšlel nad tím. Rozjeli jsme se. Dělicí dveře mezi vagóny jsou zamčené. To se dalo čekat. U lůžkových a lehátkových vozů se to tak dělá. Jen by Lenka měla vědět kdy se včas vrátit, aby zrušila ležení a připravila se k vystupování. Bude to rychle. Michalovcema vlak jen projíždí, a protože je to díra bude určitě chtít po třech minutách vypadnout. Zpoždění, které jsme měli hned na odjezdu fíra úplně smazal, a tak nebude chtít nabrat další. Na předposlední zastávce Lenka přestoupila zase sem. Mezi tím mi dozorčí vrátila jízdenky s tím, že Michalovce pět minut. Hezká služba. Akorát mi nechala i všechny jízdní doklady našich spolucestujících. Předal jsem jim je a požádal dozorčí, aby nám odjistila dveře ven.

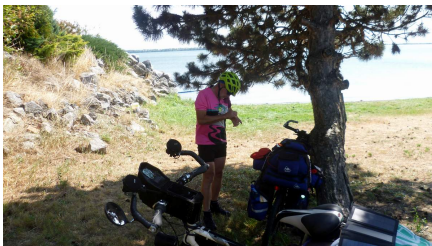

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Michalovce	20	610	4	12	26 - 15

Ráno 7.8. neděle

Michalovce. Úspěšně jsme vystoupili, přebalili bagáž z režimu transport do režimu provoz a vydali se na nákup. Proběhl na výbornou a teď je to jen na nás. Navigace říká, že máme jet přímo východně. To dává smysl. Nejedeme však daleko. Jen k lavičkám. Ještě jsme nesnídali. A takové použitelné jsou právě tady. Gratuluji nám, právě jsme ujeli první kilometr Expedice. Po snídani už doopravdy jedeme. Za deset kilometrů bude první letošní bod. Zatím se jede moc pěkně. Kilometry zvolna přibývají. A... Naskočily mi obrázky. Jo, už jsem tudy jel a pamatuji si to. Navigace ukazuje to, co moje paměť, není co řešit. Aha, tak jinak. Tuhle silnici si pamatuju, ale ne tak rozbitou a zaneřádnou. Ale co nepamatuju, tu hlavní hned vedle. Ale je dobře, že po ní nejedem. Potíž nastala, když se ze silnice stala cesta, potom cestička a pak už jen zarostlá pěšina končící zábradlím. A za ním je ta hlavní. Hmm, tak to nevyšlo. Zejména když tam někde proletěla Lenka roštím proti srsti a teď z ní crčí krev. Pokračujeme po hlavní. Naštěstí není nijak závažný provoz, a tak se to celkem dá. A je tu odbočka vpravo k přehradě. Ano, jsme na Zemplinské Šíravě. A v odbočce poznávám původní silnici. A za pár metrů je pláž. A protože je horko, a po noci ve vlaku si zasloužíme koupel, zatáčíme rovnou tam. A hned do vody.

Jako jo, dá se. Jen chladí o ždíbec víc, než je příjemné. A pak se válíme. Lenka usnula na sluničku. Já jsem se z něj po oschnutí stáhl do stínu, Standa s ním nekamarádi rovnou. Po hodinové idylce zase popojedem. Míříme na další atrakci, kterou je Morské oko. Víím, že na něj budeme potřebovat hodně sil.

Zatím jedeme po silnici a po nějaké době horkých paprsků a větru z padesátí minut jsme vymysleli, že odpočinek a nejlépe oběd a pivo. A jak jsme si přáli, tak se stalo. Krčma. K obědu polévka, k ní pivo, stín a závětrí.

Desiatové polievky		
50l	Kapustnica s klobásou a chlebom	1
50l	Držková s chlebom	1
10l	Fazuľová s údeným kolenom a chlebom	1
0l	Borsč s kyslou smotanou a chlebom	1,7
Balenie na polievku		

0,5l	Starobno 10°	1,50 €
0,5l	Bradač 12°	1,50 €
0,5l	Bradač 11° IPA	2,00 €
0,5l	Radler citrón nealko 0,00%	1,50 €
0,5l	Pilsner urquell 11° 12° *	1,50 €
0,5l	Budweiser (nealkoholické) *	2,00 €
0,5l	Šariš plechovka *	1,65 €
0,5l	Birell nealkoholické plechovka *	1,65 €

* Poplatok 0,15 eur za vratnú fľašu alebo plechovku je zarátaný v cene nápoja.

Další efektivně využitá hodina. A pokračujeme. Za nějaký kilometr odbočujeme ze silnice na panelovku a zvolněným tempem se propracováváme terénem. Není to tu úplně po rovině.

A najíždíme na silnici. Vlevo zatočit a můžeme pokračovat. A tady už je stoupání. Ne nijak velké, ale máme protivitr. Když se stoupání zase o kousek zvětšilo, navrhl Standa geniální věc. Pokusíme se někoho přesvědčit, že jeho jediným snem je, že si u něj necháme bagáz a on nám ji pohlídá. Trochu váhám uvěřit, že se to podaří, ale měli jsme štěstí. Zastavili jsme u prvního domu a Lenka to šla zařídit. Pán domu byl fajn a dovolil nám tam nechat vše, co uznáme za vhodné. Odstrojili jsme, poděkovali a vyrazili vzhůru. To byste nevěřili, jak to najedou jelo. Ale všeho do času. Pořád je vedro a fouká protivitr. Navíc se po pár kilometrech udělal kopec prudkým. A tak kola vedeme. Je to dlouhé a nepohodlné. Po úplném propocení triček jsme nahoře. Mořské oko.

Cože je to to Mořské oko? No přeci horské jezero.

Jazero Mořské oko predstavuje perlu najvýchodnejšieho slovenského vulkanického pohoria Vihorlatských vrchov

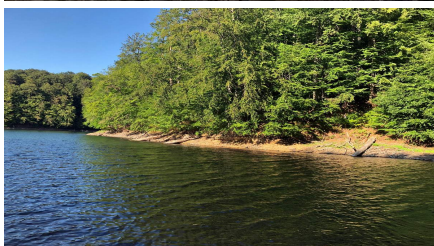
 Vznik jazera Mořské oko je datovaný do obdobia doznievania sopečnej činnosti vo Vihorlatských vrchoch - kedy došlo k mohutnému zosuvu východného svahu Motrogonu a Jedlinky, čím došlo k prehradeniu doliny potoka Okna. Vytvorila sa tak prirodzená bariéra a zahradená časť sa naplnila vodou. Pôvodná prirodzená hrádza bola v 70. rokoch 19. storočia umelo zvýšená o 5 m, čím sa rozloha pôvodných cca 7 ha zväčšila na terajší stav.

V súčasnosti má toto malebné jazero dĺžku 750 m a jeho najväčšia hĺbka je 25 m a nachádza sa v nadmorskej výške 618 m n. m. Pri pohľade zo Sninského kameňa (1005 m n. m.) má podobu nepravidelnej päťcipej hviezdy. Vodou ho zasobuje 5 stálych a niekoľko periodických prítokov. Najvýdatnejší je Čierny jarok. Vodu z jazera odvádza potok Okna.

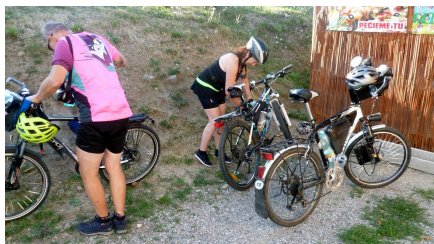
Na ochranu prírodných hodnôt bolo jazero spolu s okolitými bukovými lesmi vyhlásené v roku 1984 za národnú prírodnú rezerváciu. V roku 2020 sa stala NPR Mořské oko súčasťou prírodnej rezervácie Vihorlatský prales, ktorá sa rozprestiera na výmere 2 160,544 ha.

Líbilo? Tak si jedeme pro bágly. Teda toto sviští. Ale nepouštím to přes čtyřicet pět km/h. Za necelých deset minut zastavujem u doporučené krčmičky. Že prý mají dobré pivo.

Pivo měli. Jmenovalo se Šariš. První jsem prakticky nezaznamenal. Jakous takous chuť piva to mělo, ale hlavně to bylo studené. Teprve při druhém se dostavila chuť. Jestli tomuhle říkají dobré pivo...

Dig.

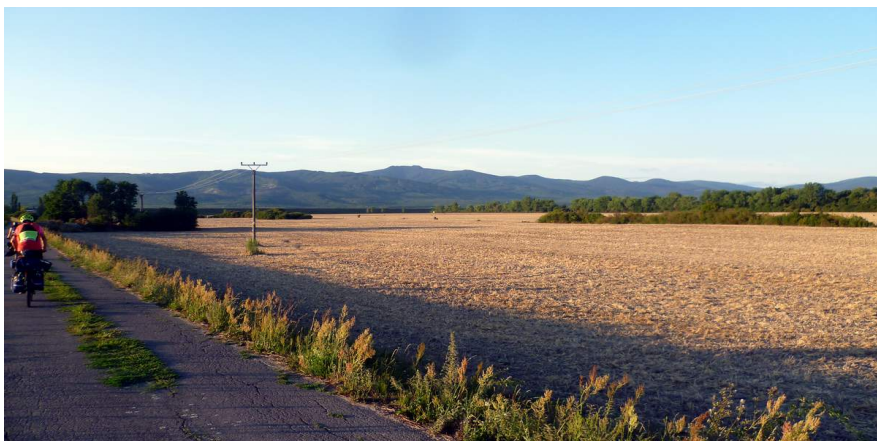
Slovenské pivo Šariš bylo za doby existence ČSSR hodnoceno nedobře (diplomaticky řečeno), a zde bych toto hodnocení znovu potvrdil. Bylo takové nemastné neslané, bez bublinek, ale bylo chladné a hořké, a to bylo rozhodující, takže jsem ho nyní i později zkonsumoval. Sar.

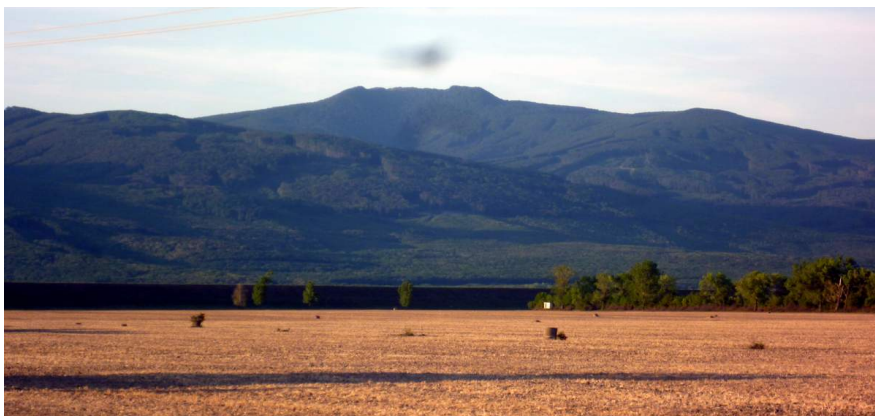
Dopili jsme s pokračovali v letu. Akorát jsme měli trochu pochybnosti, kteréj je to barák, kde jsme nechali bágly. Ale našli jsme to.

Poděkovali jsme majiteli a když odjížděl, všimli jsme si, že má pěknou flintu i s optikou. No, myslím, že se rozloučíme a pomalu, nebo raději rychle pojedeme. Nabíráme rychlost a nejbližších patnáct kilometrů neklesá pod dvacet sedm. Ale stoupá ke čtyřiceti. Až jsme se ocitli na hlavní směr Michalovce. Ano, je to správně. Právě jsme na druhém břehu Širavy a hlavní vede na jižní předměstí. Tedy se nevracíme, jak se mi pořád někdo snaží vnutit. Už se nejede tak dobře. Vítr máme z dvaceti minut, ale je nárazový. Po dalších pěti kilometrech a výhledem, že je před námi kopec, prohlašuji, že tato pravá odbočka je úplně nejskvělejší, protože nás zavede k noclehu.

Zavedla. Chvilu jsme hledali, ale našli jsme skvělý plácek krytý před větrem, s úchvatnými výhledy na Vihorlat.

Ne tak před východním sluncem, a co hůř, před pohledy ze silničky, po které jsme přijeli. Ještě uvidíte, že nás to bude ráno mrzet. Navíc projelo kolem auto. Pomalu a posádka viditelně hodnotila co vidí. Tak co, naprášej nás? Auto zamířilo na můstek přes potok, u kterého ležíme k nám, a opatrně jej přejelo. Ale projelo kolem a zmizelo za remízem. Věnujeme se přípravám noclehu. Asi za půl hodiny je tu to samé auto zas. Tentokrát na silnici a v opačném směru. A odjelo. Za nějakou chvíli je tu další. U nás zpomalilo, ale minulo můstek, přidalo a zmizelo za ohybem silničky. Další projelo za cca hodinu. Sakra, copak je tu nějaká hlavní? No, pokud se nic nestalo do teď, tak už bude klid. Zalehli jsme, pojedli, přečetli první kapitoly z knihy Dítě školkou povinné, aneb Jak čůrají princezny, a nazdar.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denat kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
potok Černá voda	50	680	70	15	31 - 18

Ráno 8.8. pondělí

Probudilo nás slunce a horko. V šest ráno. Snídáme balíme odjíždíme. Je vedro.

Nejbližších deset kilometrů není co řešit jedeme po sinici č. 19 do Michalovců. Ne, nevracíme se. Jsme na druhém břehu Širavy a Michalovce lízneme z jihu.

Stalo se. Jede se skvěle, rychlost neklesá pod dvacet sedm km/h. Zapínám muziku a rychlost se díky rytmu stabilizovala. Michalovce. Na druhém kruháku doleva. Jen jsme odbočili, rychlost se zvýšila na třicet dva. Máme totiž vítr v zádech. Upalujeme na jih. A to tak intenzivně, že mi vypadla navigace. A protože mám zhasnutý displej, nepřišel jsem na to. Až za dva a půl kilometru mi bylo divné, že ještě neodbočujeme. Nahodil jsem navigaci a vracíme se. Teď proti větru. Je to šílené. Maximální rychlost je dvanáct. Vedle nás teče Laborec a je mu všechno jedno. Jsme u odbočky a odbočujeme. Je to zkratka. Jsme odklonění od silnice č. 19, která je hodně hlavní. Tady není nikdo, zato cesta je strašná. Prach, šutry, polní plodiny rozježděné těžkou technikou, jede se mizerně.

Za pět kilometrů nás to vyplivlo na silnici. Oproti trase, po dalších zkratkách, nás po úvaze vracím na silnici č. 19 směrem přímo na západ. Žádná výhra, ale aspoň to jede. Za hodinu toho máme tak akorát. Naštěstí je tu odbočka na jih. Ale také večerka, spojená s malým výčepem.

Je strašné horko. Dávame si Šariš.

No, nic moc. Já dávám dvě, protože to první zahučelo kamsi dovnitř a nestalo se nic. Do hovoru se s námi dal chlapík. Probrali jsme světaběh, a nakonec nám doporučil zajet na oběd do Milhostova. Prý tam báječně varí a chodí tam aj žandári. Jasně, to potřebujem, aby nás chytili s pivem v krvi. Nicméně jsme tam zastavili.

A ano, nekecal. Žandári tu jsou, oběd dobrý, pivo skvělé, posezení výborné.

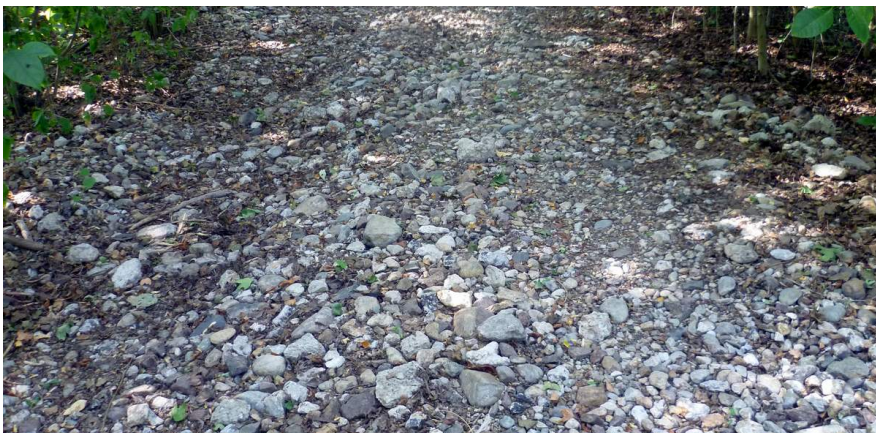
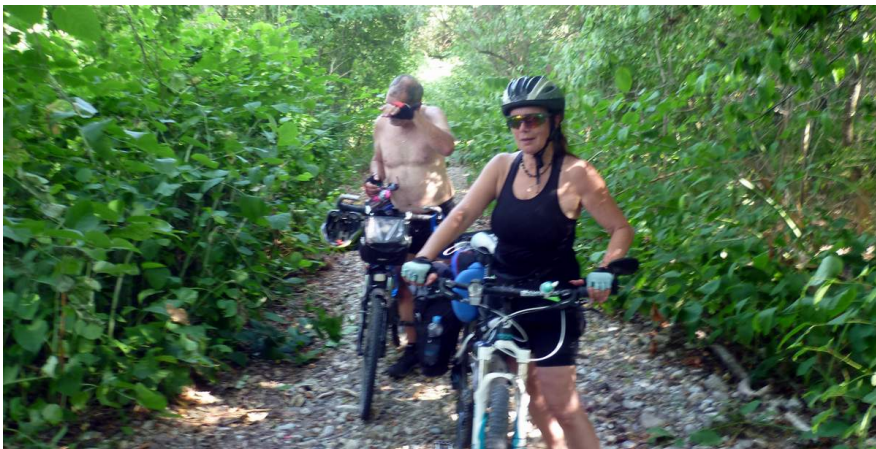

Jen jednu vadu to mělo. Chtěli po nás příplatek za to, že jsme si neodebrali celé menu. Nechtěli jsme polévku. Ano, v jídeláku o tom zmínka byla, ale přehlédli jsme ji a vrchní nás na to neupozornil.

OK, jak je libo. Jako kompenzaci zabavuji polévkovou lžící. Ve výbavě jako když ji najde.

Jedeme dál. Zatím po větru a jede nám to přes třicet. Ale jen do Trebišova. Tam jsme odbočili na západ a jen jsme se o něj otřeli severně, a teď máme vítr z boku. A najednou jedeme dvacet. Ale i to jde. Krajina kolem je pěkně placatá, výhledy do daleka, je krásný letní den. Jenom je vedro. Na palubě mi to ukazuje 41°C. A ten vítr rozhodně nechladí. Navíc za tou rovinou jsou nějaké horské masivy. A tam jedeme. Přibýlo výjezdů nahoru a sjezdů dolů. To nahoru je v tomhle vedru a větru pěkně otravné. A sjezdy jsou stále divočejší. Při čekání na sebe se snažíme zajet do stínu. Na jednom takovém čekacím místě po zdolání ohavného stoupání u nás zastavilo auto. Řidička stáhla okénko, pozdravila nás a upozornila, že za pět kilometrů je vesnice a v ní opravují vozovku. Tak jestli nemusíme ať tam nejedeme. Ale v nehorším bychom projet mohli. Poděkovali jsme jí. To je podruhé, kdy nám někdo bez dotazu poradil. Nějakou dobu jsme letěli z kopce a dojeli do jmenované dědiny. A opravdu. Vyniká tady finišer a pokládá asfaltový koberec. A je tu chodník. A k vedru od slunce a protivětru se přidalo vedro od asfaltu a kopec nahoru. Ano, takhle nějak jsme to potřebovali. Po asi kilometru jsme toto peklo opustili a jeli více méně po rovině. A na trase se začaly uplatňovat zkratky a náblížky s cílem neztrácet výšku. Daří se to. I když jsou cesty úplně rozbité. Na jedné takové zastavujeme. Je to tu ideální pro polní pých. Pýchat budeme špendlíky. Žluté i modré. A ty jsou lepší a krásně akorát zralé. Po napasení pokračujeme v cestě s úplně rozbitým povrchem. Navigace mi ukazuje, že se blížíme k letišti. Samozřejmě neočekávám odbavovací halu a na ploše vyrovnaná Jumba. Ale zvědavý jsem. A skutečnost předčila všechna očekávání. Kromě betonové plochy cca tři sta m dlouhé tu není vůbec nic. Zato v dohledu je skalní homole a na ní věžička Slánského hradu. Je ještě pěkně daleko. Cesta se teď svažuje, ale jet se dá pomalu a obtížně. Povrch je sypaný. A je tu všechno. Cihly, kamení, drcené teraso, střešní tašky a jiný bordel. A nastává zlom a zase nahoru. Pěšky. Jet se nedá. Na jaře tudy nejspíš teče řeka.

Standa objevil průchod přes strouhu na vedlejší pole. Výborný tah. Jet se sice i nadále nedá kvůli sklonu kopce, ale povrch je rovný a tvrdý. Dověkli jsme se k prvnímu stavení. Nebo spíš staveništi. Vyběhli na nás dva čoklové. A dělali neskutečný bordel. Standa zaváhal. A psi se vydali k němu. Volným krokem a za hlasitého štěkotu. Předešel jsem ho s cílem upoutat jejich pozornost. Tak ne. Jen se na mě podívali a šli za Standou. Ten se dal do pohybu a hafani šli s ním. Lenky si nijak zásadně nevšímal. Tedy jsme prošli. Za chvíli jsme na silnici. Hladký asfalt ale furt ostře nahoru. Tak jdeme. Asi za kilometr jsme na křižovatce. Je velká a v kopci. A jsou tu obchody, stánek, cukrárna a hospoda.

Lenka zašla do obchodu doplnit co jsme vypili, já a Standa míříme do hospody. Teda ta ale je! Krásně obnovená a nějak mám dojem, že si ji místní vůbec nezasloužej. Usedli jsme ke stolu a objednali si pivo. Přišla Lenka. I ona se přidala.

Do mě pivo zajelo jen to zasyčelo a nic. Žádné osvěžení. Tak ještě jedno. Odpočívali jsme, probírali právě požitě a projeté a napadlo mě přinést památkové přípravy. Hlavně ty o Slanském hradě. Lenka je přečetla a Standa se rozhodl se na to jít podívat. Já bych rád šel taky, ale odrazuje mě pobolívání v kříži při jakémkoliv pohybu. I Lenka to vzdala odvolávajíc se na stále nezhojená žebra.

Standa je zpátky a docela nadšen.

Dig.

Nechtělo se mi pěšky do kopce, ale v nejbližších dvaceti letech mám nabitý program a nebudu se v těchto končinách pohybovat, tak jsem vyrazil. Dle ukazatele to mělo být čtyřicet pět minut cesta tam, já jsem byl za padesát minut i zpět. A to se vyplatí!!!!

Sar.

otřesnou polní cestou jedeme k jezeru. Jsme tu. Dali jsme to. Jenom je otravný ten vítr. Musíme se zašít někam do porostu. Zadařilo se. Trochu na nás fouká, ale dá se to přežít. Jdeme se vykoupat.

Pak dotahujeme spací propriety do plné verze, tedy tentokrát i s plachtou,

a slezáme se u Standy,

kde Lenka dočetla pověst o Slánském hradě a já kapitulu z knihy. A na kutě.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
jezero Čaňa	56	768	88	15	42 - 14

Ráno 9.8. úterý

Vstáváme v sedm. Snídaně, balíme odjezd. Zpočátku je pod mrakem. Jezero opouštíme jízdou po jeho břehu po místních cestách. Fakt velký špatný.

Na konci ostrá pravá, ale nejdříve chce Lenka vidět řeku Hornád. Ano, tady je široká, celkem upaluje a dle Lenky je v něm čistá voda.

Tak, pokocháno, jedeme. Vylezlo slunce a pustilo se do nás. Spolu s protivětrém. Není úniku. Navigace tvrdí, že si to budeme užívat devět kilometrů. No potěš hodiny. Jedeme zvolna a nesnažíme se s živly prát. Kolem frčej auta, ale nepokoušejí se nás

sestřelit ze silnice. A je tu přejezd přes dálnici. Pozoruhodné na tom je, že je téměř prázdná. Jen tu a tam auto. Standa na to kouká a vyslovil přání, abychom se něčeho podobného dočkali také na D1. Možná, že je to blízko. Stačí ještě víc zdražit PHM a bude prázdná nejen na D1. Před námi se rozkládá areál Východoslovenských železáren.

Teda to je ale skvost! Jedeme osm kilometrů podél něj. A v jednom místě nám udělali fakt příjemné klima. Cosi se přihodilo na hromadě strusky a způsobilo to hustý prachový oblak držící se nad silnicí. Velká mňamka. Mám toho plné oči, nos a snažím se nedýchat. Projeli jsme tím. FUJ!

Po nějaké době jsme dojeli do Velké Idy. Pauza v zastávce autobusu. Odpočinek, drobné občerstvení, zhodnocení toho, co máme právě za sebou. Pak se promotáváme silnicemi a cestami mezi vesnicemi a držíme směr na Maďarsko. Jsme asi deset kilometrů od hranic. Je zase vedro, slunce pálí, vítr máme v zádech. Jede se náramně. A támhle píšou že státní hranice 3 km.

No, to je fofr. A než jsme to vstřebali, ocitli jsme se na bývalé celnici. Zastavujeme. Je třeba si odpočinout. Ted' pojedeme po rovině lehce se svažující do vnitrozemí. Kolem nás jsou táhlé hřebeny kopců. Pořád se jede dobře. Po pár kilometrech jedeme okrajem vesnice. Chtělo by to pivo. Odbočujeme do centra. Mají tu krámek. Velká zábava pro všechny zúčastněné byla říci, že chceme tři piva a kolik stojí jedno. Prodavačka se ani na moment neodvrátila od maďarštiny, zatím co my jsme zkoušeli kde co. Přišel nějaký maník a paní mu řekla ať překládá. Rychle přišel na to, že mluvíme česky a že tudíž vést rozhovor v angličtině je pitomost. Pak už to bylo snadné. Tedy až na placení. Standa vyndal tisíciforintovku a pokladní ji nechťela. Chlapík nám přeložil, že je neplatná. Tak to nevyšlo. Ěčka tady

nechtěla. Naštěstí jsem si všiml kartového teminálu a vznesl dotaz, zda by to šlo. Šlo. Ještě domluva že lásky hned vrátíme, tedy nám nebude počítat zálohu. Jeden by nevěřil jak dlouhé a obtížné může být dostat se k pivu.

Vypili jsme ho ve stínu na lavičce proti krámku. Krásně chladilo. Dohodli jsme se, že zde poobědváme ze zásob a vzhledem k horku dáme v další vesnici zas pivo. Po jídle a odpočinku jedeme. Furt je horko, ale jede se dobře.

Asi za osm kilometrů je další pivo. Tentokrát v zastávce autobusu. Je neskutečně horko. A zase na cestu. Zatím jedeme pořád po rovině. Z obou stran máme kopce s hustým lesním porostem a sem tam celkem upravené domy. Co tu asi lidi pracují a z čeho žijou?

A jak si všimla Lenka, nikde se nevyskytuje žádný jehličnan. Že by to bylo schválně?

Jedeme proti slunci. Je to nepříjemné. Horko je hrozné. Přijeli jsme do vesnice Jösvafö. A koukněme, mají tu okénko se zmrzlinou, kafem a přes ulici hospodu. Lenka zajásala nad kafem. Já se Standou jsme skromně vešli do hospody. A zase sranda s jazykovou bariérou. Výčepačka sice nevládla jiným než mateřským jazykem, ale uměla výborně rozpoznávat. A navíc byla obklopena všim na co se dalo ukázat. Takže jsme viděli platební terminál, tím odpadla potíž s placením, a to nejdůležitější – pípa. A pak už to šlo samo. Usadili jsme se venku pod slunečníkem a přivábili Lenku, která si užívala právě zažehnaný kafe absták.

Krásné posezení.

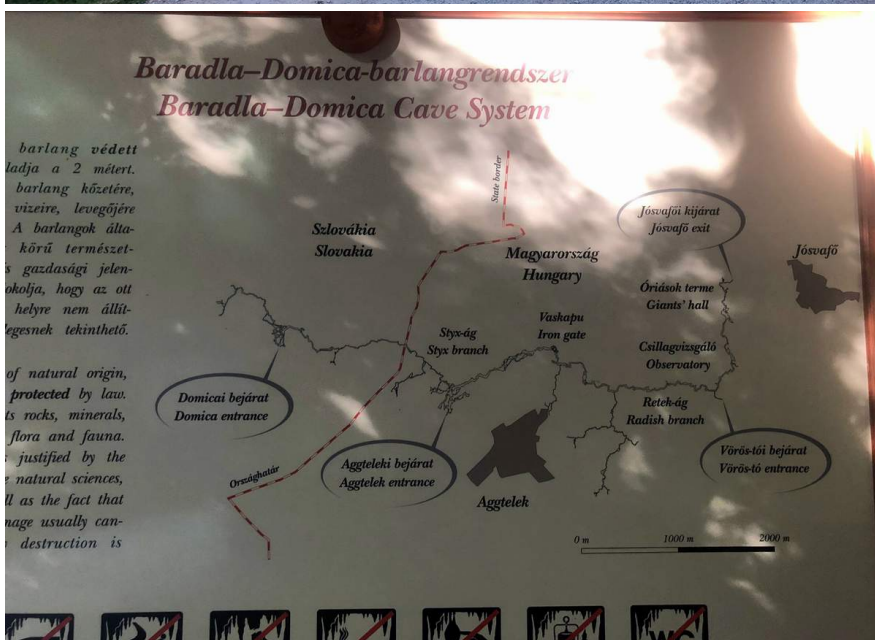

Kolem je celkem živo, máme mnoho obdivovatelů kol, pivo je studené a celkem dobré, a nás čeká strhující závěr dnešní etapy. Ano, kopec. A pořádný. Dopili jsme a vzhůru. Ještě sto metrů je rovinka, pak zatáčka a tohle už neokecáme. Je to hodně nahoru. Předjela nás motorka a zmizela za další zatáčkou. A podle burácení motoru se dá přesně rozeznat ve které části serpentiny nad námi je. Nechutné! Škrábeme se nahoru každý po svém. Jde to ztuha, ale není to takový běs jako Slanecký kopec. Za patnáct minut jsme v průjezdním bodě. Tady je turistický přístřešek. A zároveň odbočka k jednomu ze vchodů do jeskynního komplexu Aggtelék. Zaparkovali jsme kola a vydali se na průzkum.

Došli jsme ke vchodu. Samozřejmě je už zavřeno. Ale takhle jsme to chtěli. Odpočineme si, přespíme a na prohlídku půjdeme zítra. Ono je tu víc možností prohlídek. Od jedné hodiny po sedm hodin.

Nejlepší bude ta dvouhodinová.

Našli jsme místo pro nocleh, povečeřeli jsme, u mě a Lenky se podával smažený Luncheon meat.

Pak se Lenka se Standou vydali hledat jakési jezero. Já tím nápadem nadšen nejsem, a tak zůstávám u kol a provádím drobné opravy. Když se vrátili povíдали cosi o nepoužitelnosti jezírka k čemukoliv. Vyhledali jsme plac pro doupě a stan, postavili ležení, my tentokrát bez plachty, protože se nám ji fakt nechce natahovat, a kromě toho to na dešť nevypadá. Zalehli jsme, přečetli dvě kapitoly z knihy a ádiós.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Aggtelék	47	848	80	17	43 - 18

Ráno 10.8. středa

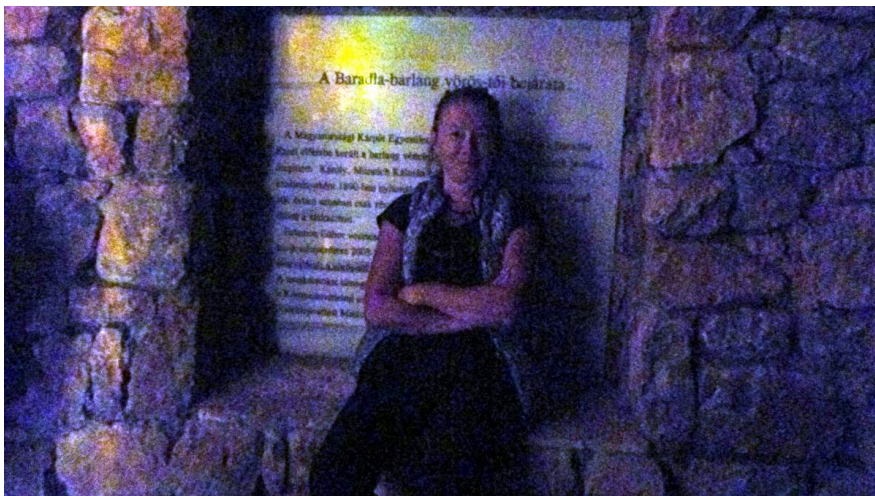
Probudili jsme se v sedm a proběhla běžná ranní opatření. Čekáme až otevřou pokladu. Kolem deváté se začíná plnit parkoviště. A turisté se zvolna trousí k pokladně. Jdeme se také trousit. Použili jsme zdejší luxusní WC a zakoupili vstupenky.

A tentokrát absolutně v pohodě bez jazykové bariéry. Slečna v kase vládla angličtinou. Také jsme požádali o popis ve slovenštině, ať z toho maďarského výkladu také něco máme.

Přesunuli jsme se ke vchodu a počkali na průvodkyni.

Otevřela vrata, zvučně a hlasitě pronesla cosi a dav se hnul. Mluví skvěle. Velmi hlasitě a pronikavě, rozumím každému písmenku. Bohužel nevím, co znamenají. Vcházíme do tunelu a po dvěstě sedmdesáti šesti schodech dolů. A dole? Je to tu velkolepé, ohromné a úplně plné krápníkové výzdoby. Přestože už jsem tu byl a očekával jsem to, znovu to na mě mocně zapůsobilo. Zvláště pak Dóm Obrů. To je ohromující prostor, s velkolepou výzdobou umně nasvícený, s hudbou a světelnými efekty od úplně tmy po střídavé rozsvěcení jednotlivých scénérií. Ano, je to blbina pro turisty, ale vyhráli si s tím a mně se to velmi líbí. Naše prohlídka trvala dvě hodiny. Na výběr byla hodina, dvě hodiny, tři hodiny pět hodin a sedm hodin. Oproti minule tu chybí ještě jeden den, tři dny a pět dní. To byly samozřejmě prohlídky se speleo výbavou a průvodci, a asi né jen tak pro někoho.

Po opuštění jeskyně následovala ještě jedna atrakce. Nastoupili jsme do autobusu a odvezli nás zpátky ke vchodu. Za mě se to celé špatně popisuje, je to všechno tak veliké a grandiózní... Nejlépe bude, když si tam zajedete. Opravdu to stojí za to.

Dig.

Mně ta jeskyně moc překvapila a nečekal jsem tak obrovské podzemní prostory, fakt vynikající zážitek. Sar.

Na rozdíl od jeskyní, kde vládlo deset stupňů celsiovy stupnice a byli jsme oblečení, zde na povrchu se do nás dalo horko. Připravili jsme se k jízdě, vytáhli kola na silnici a vyjeli poslední kousek nahoru. Zase fouká protivítr a je vedro. Silnice se houpe hned kousek nahoru a pak zase dolů, a to včetně značných sklonů. Projeli jsme vesnici Aggtelék, kde je další ze vchodů do jeskyně a kde je velmi rušno. Až tak, že Lenka málem srazila babku i s dítětem, která jej přes jeho protesty vlekla přímo Lence pod kola. Lenka vzala za brzdy na použila zvonek. Babka ztuhla, dítě se jí vytrhlo na skokem vrátilo se na stranu odkud předtím vyšli. Lenka babku těsně minula, já už jel tak pomalu, že mohla přejít, a tak se nic nestalo. Ale lidi je tu docela hodně.

Pokračovali jsme v jízdě tak dlouho, Až jsme zastavili v Domici. Teda tady to vypadá! Zarostlé zpustlé stavby, zanedbané parkoviště, jeden stánek s nesmyslami, velkolepý vstup do jeskyně, a to je všechno. Ostatní budovy a stavby jsou viditelně několik let opuštěné. Kromě stánkačky a obsluhy pokladen tu nikdo není. Je 12:30. Podle tabulí je prohlídka v jednu. Stihli jsme poobědvat ze zásob a Standa prohlásil, že dovnitř nepůjde. Jasně, nechce si kazit dojem. Já jsem ale zvědavý. Součástí prohlídky je i plavba na lodích. Když jsem tu byl minule, neplavalo se, protože bylo málo vody.

A jsme u vstupu. Skupina čítá mnoho důchodců a vnoučat, která sem viditelně nechtěla. Průvodkyně dělala, co mohla, ale celkově nastalou atmosféru zklamání nemohla zachránit. Důchodci tu také byli kdysi dříve a vyprávějí jak ve všech těch jezírkách a prohlubních byla voda a kapala ze všeho, co je nahoře. Došli jsme k loďkám. Mají pod sebou tři centimetry široký čůrek a sedí v bahně. Průvodkyně nám řekla, že vzhledem na nízký stav hladiny se projížďka na lodích nekoná. No to by blběj nerek...

A jdeme zpátky. Jako ano, výzdoba je zde také pěkná a na poměry rozsáhlá, ale viděli jsme víc. Na konci ještě průvodkyně povidala nějaká čísla o velikosti zatím probádaného a o propojení s komplexem Aggtelék a že zpřístupněn je zlomeček. Tak jo. z dvanácti stupňů zase do vedra. Chtělo by to něco studeného k pití. Popojeli jsme o vesnici dál do Dlhej vsi.

Mají tu obchod a v něm studené pivo v plechu, ale neberou zpátky zálohované PET lásky ani plechovky. Prý jen v obchodech nad tři sta metrů čtverečních. Jasně. Zase bouda na lidi!

Po ochlazení jsme dojeli do Plešivca,

kde jsme našli velký obchod, zbavili se PET a plechovek, posvačili Kremeš Záhrebský, což je veliké buchtičozní mňam na sladko,

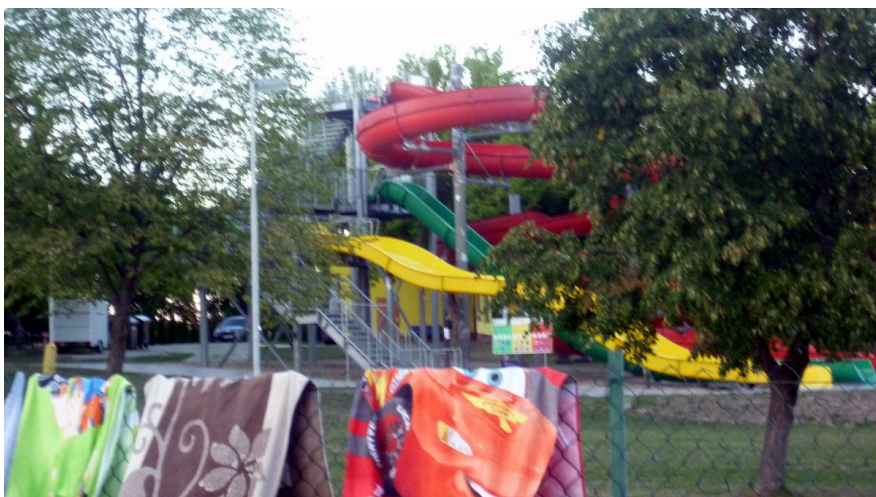

a vydali se na cestu. Tentokrát po silnici č. 16. Velmi hlavní a taky jediná silnice, která tu je. Naštěstí má hlubokou krajnici. Nebo to má být mělký odstavák? Pro nás dobře, protože

máme pro naše počínání spoustu místa. Jedeme lehce, krásně a svižně. Silnice mi připadá trochu z kopce a vítr máme v zádech. Před Tornaľou se to mění. Ze silnice je dálnice a nás to svedlo na starou silnici. Pro jízdu se zatím nic nemění. Jede se skvostně, kilometry rychle přibývají. Lenka už nějakou dobu hučí, že chce sprchu. Tady v okolí nic takového nebude. Jsme mimo turistické oblasti a místní cikáni nic takového nepotřebují. Snažím se jí to vysvětlit. Pořád vede svou. Až zaregistrovala poutač na kúpalisko. A že tam musíme jet. Vzhled, stáří a provedení cedule ve mě budí rozpaky. Ale jedeme tam. Našli jsme to hned. Brány jsou obtočeny tlustými řetězy a spoutány mohutnými zámky. Kam až je vidět panuje zmar. Všechno opuštěné, poničené a zarostlé. Před tím vším sedí na čemsi pár podivných individuí a říkají, že nejbližší otevřené koupaliště je v Rimavské Sobotě. OK, je to na trase. Dodali, že je to třicet km. To podle navigace také sedí. Vybral jsem zkratku odtud na silnici č. 16 a jedeme. A jsme na ní. Krásný hladký asfalt, úplně nové bílé čáry, jak je to asi dlouho po opravě? Jen přibýlo kopců. Jak těch nahoru, tak těch dolů. A je to hlavní, Takže o dopravu není nouze a také jsme si užili dvakrát kyvadlovou dopravu. Naštěstí vždy směrem dolů. Asi se do těch oprav silnice, zdejší jedině, pustili opravdu s vervou. Od vesnice Bába je doprava klidnější. Kolony od semaforů se rozplizly a nějaká auta končí zde. Nekončí však kopce. Hlavně ty nahoru. Až jsme konečně v Rimavské Sobotě. Při jedné ze zastávek zapíchla Lenka v mapě prst do modrého fleku uprostřed města a že tam jedeme. Jmenuje se to Městské plážové kúpalisko. Dovedl jsem nás tam. Tak tohle ne! Je to městský park, v něm poměrně velká nádrž, přes ní můstky a jiné blbiny, ale voda je otřesná a ani známky po tom, že by se tu za posledních deset let někdo koupal. Od domorodců jsme vyzvěděli, že koupaliště je asi pět kilometrů za městem a i kemp. A jmenuje se to Kurinec - Zelená voda. Zadal jsem to do navigace a jedeme. Lenka je tak posedlá sprchou, že už mě vůbec neposlouchá. Je tu dost otřesný most přes nějakou strouhu. Pokyn zněl před mostem doleva na pěšinu. Lenka se rozjela, přehráčela most a zastavila až na sídlišti. Musím změnit trasu. Jo, už nás to zase vidí, jedeme. A opravdu za pět kilometrů jsme u vchodu. Právě zavírají. Lenka na obsluhu vybalila, že chce jen sprchu a pak že vypadneme. Paní nabídla kemp. Se Standou jsme to probrali a shodli se na tom, že nocleh zde. Paní nás předala vedoucí kempu, ta nám vysvětlila, kde a co a že zaplatíme zítra. A nechala nás osudu. Našli jsme si místo,

připravili ležení a já a Lenka jsme se vydali do sprchy. Standa dal přednost ochlazení pivem.

Pak jsme se sešli u stánku probrali dnešek, vydolovali nějaké veselé příhody z natáčení z minula, přesunuli se do ležení, dotáhli doupě do plné verze, přečetli pár kapitol a vypadalo to na spánek. Kemp pomalu utichl, ale rozsvítily se lampy. No to teda potěš. Nevadí. zavrtáme se do spacáků a bude. Dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Kuriněc	65	918	70	18	31 - 14
Zelená voda					
Ráno 11.8. čtvrtek					

V noci mě velmi rozezlávalo světlo svítící rovnou na nás. Ale překvapil mě klid. To jsem v kempu dlouho nezažil. Akorát kolem páté se nějaké nemluvně na celý kemp dožadovalo čehosi. Ale rodiče jej nejspíš rychle zasunuli hlouběji do spacáku a zase byl klid.

Slunce mě vytáhlo z pelechu v půl sedmé. Snídáme, balíme a pojedeme. Musím přiznat, že mě překvapilo, že hlavní vjezd do kempu je zezadu na konci slepé uličky. Je tu pokladna a brána s motorovým pohonem. Z protilehlé strany asi 500 m vzdálené je velkolepý vstup na koupaliště se vším všudy. No, jinej kraf, jinej mraf.

Prvních šestnáct kilometrů jsme projeli jako blesk. Prázdná polní cesta a později silnice lehce se vlnící, slunce, vítr v zádech, jelo se báječně. Zastavili jsme u krámků, doplnili vodu a do břicha pivo, a další cesta byla stejně skvělá. Dovedla nás do Filákova. Tady je hrad. Velký, starý a rozpadlý. Ale také něco málo obnovený a zpřístupněný. Prošli jsme jim to a jako jo, velmi dobře.

Dig.

Mě hrad Filákovo velmi mile překvapil, byl takový opravdový, ne moc "načinčaný", takový akorát, takže spokojenost.

Kousek od hradu byla přístupná štola ve skále, která sloužila obyvatelům Filakova za druhé světové války jako kryt před bombardováním sovětskými letadly. Ve štole byly nyní fotografie s textem, jak to tu vypadalo za První republiky a až asi do šedesátých let dvacátého století. Zajímavé údaje byly o tom, že v r. 1938 Maďaři zabrali cca 12 000 km² s 1,2 milionem obyvatel ČSR. Byly tu mj. i fotky, jak obyvatelé Filakova nadšeně vítají v r. 1938 maďarské vojáky. Pro mne zajímavé, protože o těchto událostech na Slovensku jsem věděl velmi málo. Sar.

Pokračujeme zase po pěkných cestách. Vítr máme v zádech, jede to jedna báseň. Jen to slunce připaluje. Podle mapy je kousek před příští vesnicí nějaký modrý flek. To zní jako osvěžení a ochlazení. A tak to přišlo, že se jedeme vykoupat do jezera u Velkej nad Ipel'om.

VÁŽENÝ NÁVŠTEVNÍK

Chcete na vlastné oči vidieť, ako sa naša krajina formovala za posledných 20 miliónov rokov? Spoznajte juh slovenskej a sever maďarskej časti Novohradu. Tento kraj má aj prívlastky „Krajina najmladších sopiek“, či „Pompeje pravku“. Sopečná činnosť tu vytvorila pozoruhodné geologické útvary a sopečný popol zachoval stopy vtedajšej subtropickej flóry i fauny. Spoznajte ojedinelé hodnoty tohto kraja. Turistická náučná magistrála dlhá 24 km vedie novohradským geoparkom medzi Šomoškou a Ipolytarnócom prevažne po štátnej hranici. Má 48 oddychových a informačných zastávok a nad Lipovanmi vyše 20 metrov vysokú vyhladkovú vežu. Ak sa chcete zoznámiť so svojráznym spôsobom života obyvateľov „krajiny Palócov“, precítiť atmosféru pôvodných prírodných celkov Cerovej vrchoviny a pohoria Karanč-Medveš, alebo spoznať kultúrne pamiatky v okolí hranice, rezervujte si na výlet aspoň jeden víkend. Trasa je vhodná aj pre rodiny s deťmi a seniorov a tiež na rekreačnú horskú cykloturistiku.

TISZTELT LÁTOGATÓ

Szeretnék a saját szememmel látni, hogy alakult ki az utolsó 20 millió évében a magyarországi és a szlovákiai terület közötti területnek északi részén. „Az őskori vulkán tevékenység hozott itt létre, a vörösiszapos szubtrópusi növények maradványai meg ezen a téren egyetemesen ismert. Ipolytarnóc és Szomoška közötti útvonalon 24 km hosszú turisztikai tanúmagistralis vezet a határon átszelve. 48 pihenő és információs állomás van, a Lipovánok felett pedig 20 méter magas kilátótor van. Ha meg szeretné ismerni a palócok életmódját, érezni a terület eredeti természetét, a Cerai-hegység és a Karancs-Medves hegység kultúrelődét a határ közelében, legalább egy hétvége szükséges. A túra alkalmas családokkal és idősekkel is, és természetesen a hegyi kerékpárturizmussal is.

Veliká paráda. Teplá voda, jen malá hloubka a na dně bahno. Stejně skvělý.

Po nebi se honí fialovo. Běží kus mimo nás, ale je vidět, jak tam někde pěkně leje. Tady slunce doslova píchá, jak je za oparem. Přejeli jsme do vesnice, nakoupili a zatáhlo se. Zatím se nic mokrého nekoná, popojedem.

Kupodivu se zase jede skvěle. Ten vítr v zádech dělá divy. Jsme na křižovatce u

Maďarských hranic. Začalo kapat a ochladilo se. Zastavujeme a přendáváme věci z povrchu bágľů dovnitř. A zateplujeme se bundami. A zase na cestu.

Přejeli jsme most a s ním i hranice. Pořád se jede skvěle. A jsem rád, že jsme se zdrželi, protože tady je všechno fest mokré. Asi se tu strhlo něco velmi vlhkého. Přesto se jede výborně. A to až do cíle u jezera Ludányhalászi. Ve vesnici u jezera jsme předjeli dvojicí mladých Maďarů. Oba černí jak noc a byli rozprostřeni po celé silnici. Lenka na ně cinkla, já jsem použil velkou sirénu. Maďaři se zmátli. Nekoordinovaně kličkovali, ale nakonec uhnuli. Standa jede kus za námi. Maďaři cosi volali a neznělo to úplně přátelsky. Odtud to vypadá, že my jsme zatroubili a Standa dostane do držky. Ale nestalo se tak. Černější Maďar do toho šlápnul a dojel nás. Tady ho musím obdivovat, protože mně to na palubě ukazovalo třicet čtyři km/h. A vzhledem k tomu na čem jede... Cosi na nás pokřikoval, ale všechno to skončilo zdviženým palcem. Pak Maďar odpadl. Ulevilo se mi, protože i Standa přežil.

Je to tu pěkné. Navigace nás zavedla k jezeru. Objeli jsme jej, a hledali nocleh. Dokonce jsme navštívili pískovnu. A našli. Je tu sjezd k vodě, krásný rovný plac přístupny k vodě, co chtějí víc. Na ohništi jsme ucmudili buřtíky, popovídali si nad kalíšky č. čtyři, pět a šest, provedl jsem opravu středu Mašinky, pak jsme se Standou použili jezero k večerní koupeli a... S Lenkou nenatahujeme plachtu, protože dešťové mraky mezi vši naší činností odplynuly, a kromě toho se nám nechce. Dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denat kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
jezero u Ludányhalászi	57	1002	83	20	39 - 13

Ráno 12.8. pátek

Celou noc nás hlídal velký bílý pes. Když večer přišel, akorát se dodělávaly buřtíky a Lenka se mu srdnatě vrhla v ústřety a velmi hlasitě ho hnala. Bohužel česky. A zmatený velký bílý pes nechápavě prošel kolem nás a odložil si tělo asi dvacet metrů za naším ležením, odkud nás smutně pozoroval. V noci jsem si byl odskočit a pes byl pořád s námi. Jen zvedl hlavu, začenal a asi usoudil, že nejsem zloděj a zase se uvelebil.

Opustil nás až ráno, když asi v sedm přijela dvě auta plná rybářů. Ti jsou však neškodní a tolerantní. V klidu počkali, až provedeme ranní opatření a zmizíme.

Snídáme, balíme, odjíždíme. Zase je vedro. Pohybujeme se po maďarské straně hranice. Je to výhodné, Nikde ani kopeček, větřík v zádech. Ale také není se čím kochat. Kolem jsou buď sklizená pole, nebo pole s kukuřicí a za tím vším kopečky. Jako jo, je to pěkné, ale koukejte na to celé dopoledne. Díky tomu jen málo kdy klesá rychlost pod třicet km/h. Jede se báječně. Přejeli jsme hranice. Za patnáct kilometrů zastavujeme v nějaké díře u krámků na pivo a zbavení se zálohovaných flašek. A pravda, trochu odpočíváme. Pokračujeme v jízdě. Všechno je v duchu předešle jmenovaného. Upaluje to náramně, ale co hlavně, nestojí to moc síly a energie. Takhle kdyby to jelo až do Prahy...

Další zastávka je u příležitosti čtyřicátého sedmého kilometru dnešní kilometráže. Podnik je hned u hlavní, obsluhuje tu hezká mladá výčepačka. Co je hloupé, nevaří tu. To je velká škoda. Oběd tedy bude až v Šahách. Je to odsud kolem deseti kilometrů. Pokud všechno půjde jako do ted', jsme tam za méně než půl hodiny. To dáme. Vzhůru do sedel. A ano, pokračujeme, jako kdybychom ani nezastavili. Já jsem velmi spokojen. jede to skoro samo a moje rychlost je kolem třiceti. Větřík krásně chladí, je to

nádhera.

Šahy. Jsme tu a s námi padesát sedm ujetých kilometrů. Je 11:45. No tak tohle bych nečekal. A naskočily mi obrázky. Byl jsem tu už dvakrát. Poznávám to tu. Trochu mě zaráží, že z obchodu, kde jsme minule nakupovali potraviny udělali Potřeby pre pohreby. Ale to je prostě vývoj. Nejprve se u nás najezte a pak vám vystrojíme pohřeb. Hned za je restaurace. Tu si nepamatuju. Ale zkusíme ji.

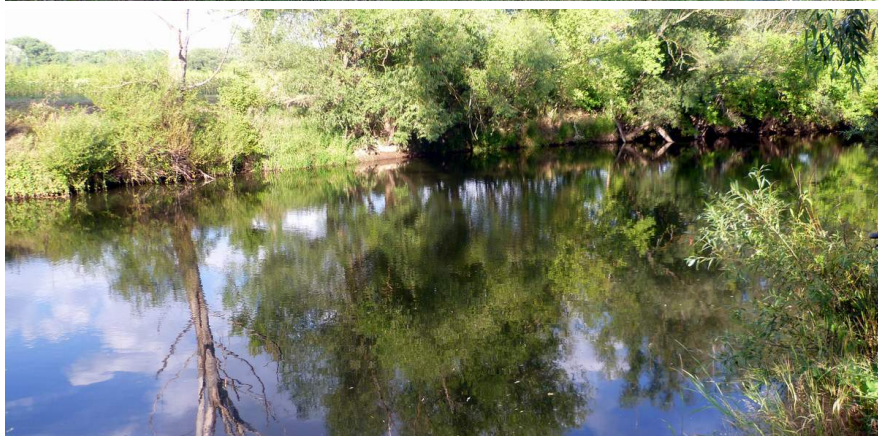
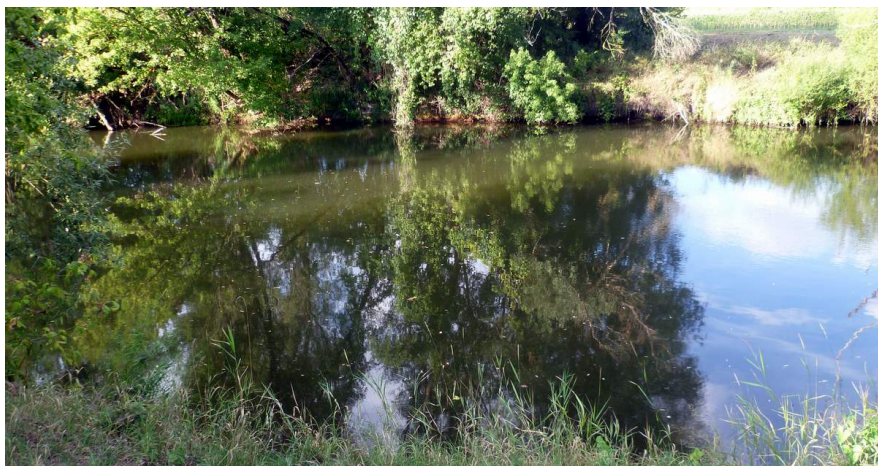
No zatím nic moc. Řízek s kroketama jim budce trvat hodinu. Nelíbí se nám to, ale naděje na jinou restauraci je nulová. Než nám to přinesli, odpočíváme, bavíme se o všem možném a je nám hic. Než se kuchyni uráčilo sáhnout do polotovarů a mrsknout je na olej v pánvi, udělalo slunce značný kus cesty po obloze a teď se opírá do nás. Když jsme přišli, seděli jsme hluboko ve stínu. Přinesli nám to.

Asi se půjdu do kuchyně zeptat na rozdíl mezi hranolkama a kroketama. Někde jsem četl, že krokety jsou to malé kulaté a hranolky to dlouhé hranaté. Reklamoval jsem to. Číšnice odešla, vrátila se za chvíli a říkala, že kuchyň vzkazuje, že krokety došly. Dost mě to popudilo. Ale mám hlad a představa, že mě tu budou další hodinu zdržovat a pak možná nedostanu nic, mě donutila sníst přinesené. Fakt nic moc. Odjždíme.

A jako potvrzení blbé nálady mi během dvou minut třikrát vypadla navigace. A vždy když jsme se blížili ke klíčové křižovatce. Jakmile jsme opustili město okamžitě zkrotla a poslušně ukazovala cestu po jediné silnici, která tu je. Naplánovaná je zkratka a kdybych neměl nastudováno, přešli bychom ji. Navigace vytuhla přesně v okamžiku míjení odbočky. Po odbočení jsem ji znovu nahodil a schválně, co myslíte? Ano, správně, po celou dobu jízdy zkratkou ukazovala jak na přehlídce. A kdy vypadla? Že se ptám, že? No přeci přesně v okamžiku, kdy sjždíme ze zkratky a potřebujeme vědět směr kudy dál. Ale převezl jsem ji. Zase si výjezd pamatuji, a tak jsem ji znovu nezapnul. Na nejbližších patnáct kilometrů je to rovně a nepotřebuju, aby to furt otravovalo. Ale jede se pěkně. Stále hodně hřeje slunce a větřík je dneska trochu chladnější. Krásně se to kompenzuje. Kromě toho nikde ani kopeček.

Dojeli jsme do Pastovců k obchodu. PIVO!! STUDENÝ!! A doplnit na večer a snídani. Pak se Standa zeptal místního Maďara, kde se tady dá koupat. Popsal nám cestu a zdá se to být blízko. Zkusíme to. Jedeme tam a jiný místňák nás dovedl k cíli a vše ukázal. Jo tak tohle místečko je fakt to ono.

Nejen na koupání. Ale nejdříve do vody a ochladit. Je opravdu horko. A pak se

uvidí. Do Štúrova je to dvacet tři kilometrů, není co řešit. Máme tam vyhlédnutou atrakci a nádraží, na kterém nás opustí Lenka.

Po koupeli je svět hned krásnější. Odpočíváme a každý se zabývá něčím jiným. Po šesté se Lenka zvedla, že prý se vrátí do krámu odkud přinese nějaké Mňamky. Přinesla. Piva v plastu, a ještě nějaké zajímavosti. Podvečer a večer pěkně ubíhaly, až jsme postavili parodii na doupě, Přečetli si podklady k zítřejší atrakci, pár kapitol z knihy a zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pastovce	46	1088	86	21	28 - 15

Ráno 13.8. sobota

Probouzíme se samovolně po sedmé. Noc byla klidná a pohodová. Tedy až na skoro úplněk, který rentgenoval úplně všechno. Snídáme na lavičkách v naprostém komfortu.

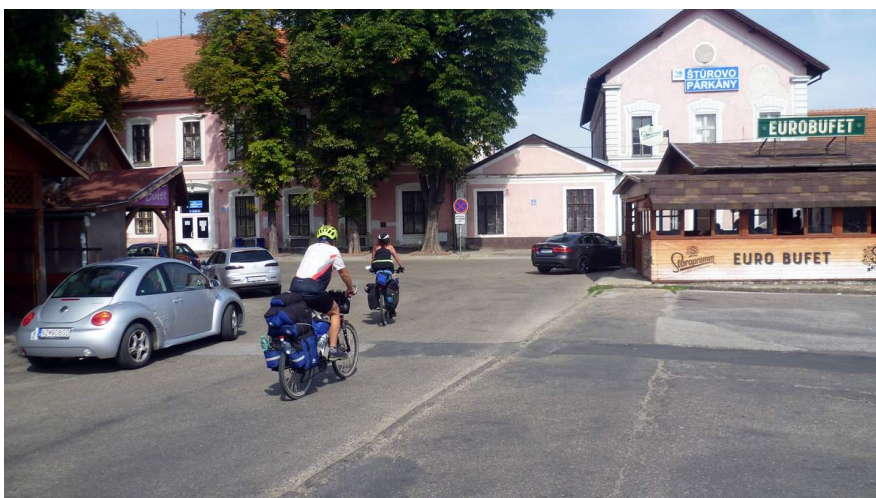
Je tu pěkně. Balíme a odjíždíme. Příští bod je nádraží ve Štúrovu.

Jede se neuvěřitelně skvěle. Silnice je okresní, tu a tam auto, po rovině s drobnými vlnkami. Rychlost osciluje kolem dvaceti osmi km/h. Jede to samo. Až na dvoukilometrový úsek do kopce se serpentínami za dědinou Salka. A pak až do Štúrova upalujeme jak rychlík. Před městem zastavujeme za účelem sjednocení skupiny a pokochání pohledem na dnešní atrakci. Jde o baziliku Na nebe vzetí Panny Marie a svatého Vojtěcha, který je spojen s bývalým královským hradem ve městě Estergom (Ostřihom), které kdysi bývalo hlavním městem. Jde o největší poutní místo v Maďarsku. Zbytek máte na InFernetu.

Zatím je ještě daleko. Tak jedem, ať už tam jsme.

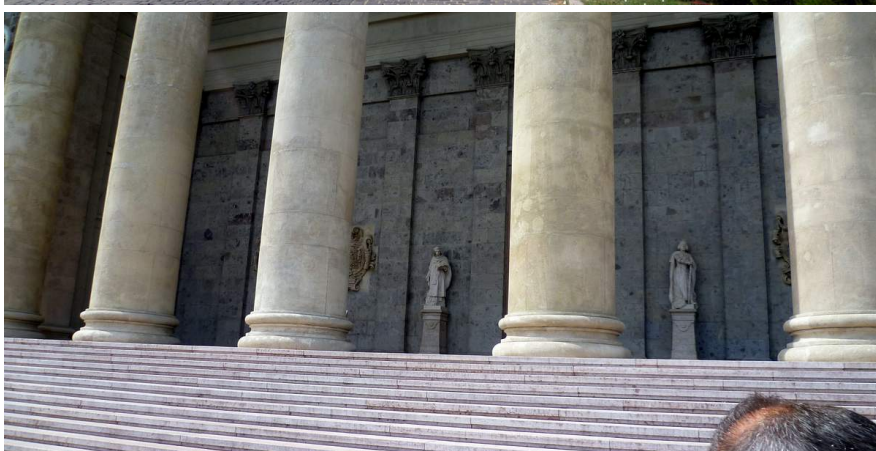
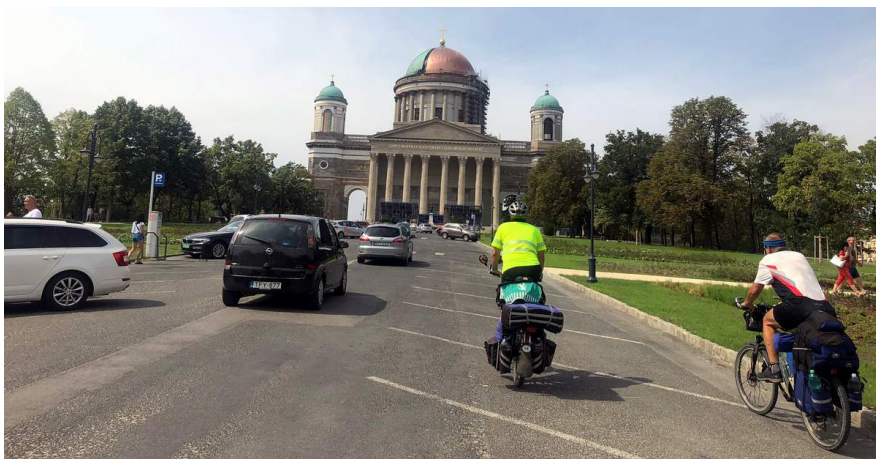
Zastavujeme u Lidlu za účelem zbavení se zálohovaných PET a drobné svačinky. A teď horem pádem na nádraží. Podle toho, co vymyslela navigace je to pět a půl kilometru. Tak jedem. Svítí slunce a je horko. A po pěti a kousek kilometrech jsme opravdu u Štúrovo - Hlavná stanica.

Teda tady to vypadá!

Čas se tady zastavil tak v roce 1985 ± 200 let. Lenka zašla dovnitř a vyřizovala formality. Šel jsem za ní, připomenout, že kdyby zde byla úschovna, ať tady nechá bagáž. Nebyla. A navíc info tabule jsou ještě listěčkové a věvodí jim nápis "zarządzenie nepřemáva". No velká nádhera.

Vyřizeno, vracíme se do města, pak přes most do Maďarska a na kostel. Ano, byl jsem tady, ale fakt si nepamatuju kudy a jak jsme se nahoru dostali. Nevadí, improvizujeme. Po pár kličkách, smyčkách jsme se dostali až k památce. A hergot, sakra a dovnitř práce! Oni to mají částečně pod lešením.

Takže obě věci, kvůli kterým sem ostatní táhnou nejsou k dispozici. Vnitřní ohromná kopule – je zevnitř pokrytá hadrem potištěný obrazem původních maleb, zavěšená na úrovni prvního ranltu, a návštěva střechy. Teda to je bída. I tak jsme jim tam prolezli kde co, a pokusili se nacpat i do placených prostor. Ale ty měli ošetřené dobře. Tak nic. Pro mě zklamání. No nic, zajedeme si do Štúrova na oběd.

Zajeli. Nejdříve do restaurace, kterou vybrala navigace a aha, oni mají v sobotu zavřeno. No, je to jejich podnikatelská politika. Popojeli jsme na pěší zónu a zasedli ke stolu jedné z restaurací a objednali si nejdříve pivo.

Když se dvacet minut nic nedělo, zvedli jsme se a popojeli do Selské restaurace. Tady se nás chopili hned.

Avšak ceny v jídeláku byly velmi blízko drahotě. I tak jsme si objednali. Donesli nám a už chápou ceny. Fakti hodně a opravdu dobrý. Já se Standou pizzu, Lenka polévku. Ale se stojící lžící. Po obědě doprovázíme Lenku na nádraží. Rozloučili se slovy hanba nápadu, a hlavně myšlenke odpojit se, a vydali se dál.

Kousek po silnici, chvíli po panelovce, pak po asfaltu a jsme na hrázi. Ale fouká tady proti a terén je z oblázků, nedá se po tom jet. Sjíždíme proto pod hráz, kde aspoň nefouká. A zase se jede dobře. A protože jsme velmi zvědaví, zkusili jsme několikrát odbočit na cestičky vedoucí k řece. Většinou byla na koncimalá pláž, plně obsazená kýmsi. Ale také jsmenatrefili na místaneobsazená.

Ale něka tak nic pro nás. Pokračujeme v jízdě.

Po nějakém tom kilometru se “dole” jet taky nedá, a tak se vracíme na horu na hráz. A jen jsem se tam vyhrabali, přišlo k mezinárodnímu setkání. Tentokrát s Francouzi.
Dig.

Ti Francouzi byli dva, on a ona. Věkem šedesát pět plus. Jeli na elektrokolech, z toho on měl “elektrolehokolo”, asi byl starší a unavenější a potřeboval si cestou trochu zdřímnout. Ale co bylo geniální, za sebou na nosiči měl každý z nich velký solární panel, cca 1 x 0,6 m, který poháněl jejich elektrokoło a prŕg v “slunečních” měsících jim stačil na pohon a nemuseli vůbec dobíjet ze zásuvky. Chtěl jsem mu anglicky říci, že my na čistě “šlapacích” kolech také nemusíme dobíjet, ale nevím, jestli to z mě “broken English” pochopil. Pokud ne, je to jeho problém a je ochuzen o nejdůležitější informaci toho dne.

Sar.

Po rozloučení jsme zbaběle prchli z hráze na silnici vedle. Nic tu nejezdí, a tak

nás další jízda stojí o mnoho míň síly než drkotání po hrázi. Velmi svižně, se zapnutou muzikou jsme dojeli do další vesnice s tím, že je dost velká na to, aby se tu dalo sehnat pivo. Bohužel byl odhad milný. Ale Standa se poptal asi jediného přítomného člověka v celej dědině, a ten nás poslal na hráz a do další vesnice. Tam prý nalezneme žádané. Dobrá, je místní, nejspíš ví. Vracíme se na hráz, a jaké překvapení! Cesta na ní je asfaltová.

Dojeli jsme k další vsi. Jmenuje se to tady Moča. Sjeli jsme z hráze s tím, že se pokusíme najít krčmu. Proti nám se na kolech placatí dva osmahlí Maďaři. Asi otec a syn. Oba vybaveni rybářským náčiním. Zastavili jsme a rukama, nohama se dohodli, že se máme vrátit na hráz a asi kilometr a tam je csarda. Neboli krčma. Poradili nám dokonale. Vyhořelá hlavní budova, ale díky kamionu viditelně zařízenému pro tento účel a stojící hned vedle, provoz zařízení pokračuje. Pořád je horko. Zahájili jsme chlazení pivem a když se zešeřilo, dohodli jsme se na noclehu někde zde. Dál se nám nechce. Po opuštění zařízení jsme vyšli na hráz, a hele, ona je tu odbočka na druhou stranu směrem k řece. Jdeme na průzkum. A ano, zdá se to tu být velmi vhodné pro naše přenocování. Je tu dříve plovoucí, dnes na břehu ležící molo nejspíš určené pro větší říční lodě, které tu díky nízkému stavu vody nemohou přistávat. A malý plácek zašitý pod stromy... Aha, tak ne. Další průzkum přinesl nepříjemné zjištění. Je tu zákaz čehokoliv a dohlížejí na to kamery. Kde se vzal ten zákaz nevím, ale kamery tu jsou a podle aktivně blikajících zelených světelek na jejich zadních stranách jsou v provozu. Ale stejně budeme spát tady. Jen jsme popošli ze zorného úhlu kamer.

Rozložili jsme ležení a padli velmi opotřebovaní. Jen mě zlobilo horko sálající odevšad. Víc toho nevím.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Moča	44	1160	72	20	33 - 20

Ráno 14.8. neděle

Probudilo nás slunce v sedm. Pořád je horko. Ke zchlazení a zbavení se fuju a

hnusů jsem použil Dunaj. Velmi příjemné, ochlazující a osvěžující. Jenomže po opuštění vody je během pár sekund zase všechno při starém. Horko. Snídáme, balíme a pojedeme. Zvláštní je, že jsem bez Lenky sbalen nějak rychle. Odjíždíme. Podle dnešní předpovědi má být 30°C. Asi to nastane, protože teď, ve čtvrt na devět, je 24°C, a na slunci vedro. Popojeli jsme pro rozhybání pět kilometrů a teď je ten správný okamžik pro experiment. Dofoukneme Standovi gumy na pět a půl baru ze stávajících čtyř. Provedli jsme. Standa je překvapen, jak kolo najednou jede. Ale to je všechno, co je pozitivní. K negativům patří, že i jako včera jedeme proti větru a pěkně silnému. Do toho pere slunce a asfaltová stezka je rozpálená. Trochu si připadáme jako pečeně v horkovzdušné troubě. Až do Komárna se neděje nic, co by stálo za záznam. Tady jsme zastavili na nákup a pivo. A pokračujeme. Vlastně ani teď není co zaznamenávat. Stezka je rovná, dlouhá, placatá, zalitá sluncem a těžce žhnoucí, tetelí se nad ní vzduch. A pohled do zrcátka je úplně stejný. Kromě tu a tam pár protijedoucích cyklistů nikde ani noha, nikde se nic nehne. Na jednom křížení vytlačila na hráz přepychovou silničku asi tak třicetiletá, štíhlá, vysportovaná, černodlouhovlasá, v obličeji hezká, nejspíš Maďarka. Jen jsme na ni kývli a dál se svou dvacítkou probíjeli protivětrek. Mám zapnutou muziku, posloucháme a makáme. Před Klišskou Nemou jsem usoudil, že u příležitosti právě projetého padesátého kilometru y to chtělo pivo. Vyšlápli jsme, a právě v tom okamžiku nás předjela dříve popsaná ona. A jak je na silničce hluboce předkloněná, teprve vynikly její křivky. Je fakt krásná. Bohužel nemáme čas na nějaké legrácky. Kdybychom nevyšlápli a nechtěli zastavit, s velkou chutí bych za ní pověšil Mašinku a nechal se táhnout ve vzduchovém pytli. Takhle nám pokynula a mizí v dál.

Sjeli jsme z hráze a hned je hospůdka. Odpočinek a pivo! Jenom mě rozladilo, že kolem jediného volného stolu ve stínu jsou poházena kola a batohy, ke kterým viditelně patří tři viditelně protivný ženský, zabírající další stůl ve stínu. Evidentně je nezajímá nic a nikdo. Ostatní stoly jsou buď na slunci, nebo obsazeny místními. Těm mindám bude tak kolem třicítky, nevzhledné, oteklé s pokožkou připomínající měsíční krajinu. S ohromnou dávkou sebevědomí a viditelně jsou vychovány ve stylu “já, pak dlouho nic, pak zase já a v dále pode mnou všichni ostatní “. S tímhle materiálem se nemá cenu dohadovat. Přistoupili jsme k vedlejšímu stolu pod slunečníkem a pantomimou naznačili zde pobývajícím staríkovi, že bychom si rádi přisedli. Odpověď byla také pomocí gesta a říkala, že “prosím, beze všeho”. Pak následovalo pivo a probírání posledních zážitků. A protože tento lokál neposkytuje dobrodruží v podobě stravy, popojeli jsme k Dunaji za účelem oběda ze zásob a ochlazení se v řece.

To první proběhlo k maximální spokojenosti, to druhé vůbec. Nedostali jsme se k vodě. Nejde to. Jednak je tu další molo ležící na břehu

a z něj se do vody dostat nedá, a jednak je celý břeh tvořen velkými, volně se pohybujícími kameny, které přístup k vodě zcela znemožňují. Odpočíváme ve stínu a jak jsem tak v polospánku zabrán do zvuků řeky a zvířeny kolem, upoutal mě zvuk přijíždějících kol. Zvednul jsem hlavu a nevěřím. Francouzi! Vstal jsem a kouknul po Standovi. Hluboce odpočívá. Nahlas jsem řekl, co vidím. U Standy žádný pohyb. Jen otázka: Fakt? Šel jsem k nim. Paní mě okamžitě poznala a srdečně mě pozdravila. On na mě koukal, jako kdyby mě viděl poprvé. Aha, tak nic. Jen jsem jim sestavou, za kterou by se nemusel stydět sám Tyrš, zacvičil, že voda je zde nedostupná a rozloučil se s nimi. Odjeli.

Po odpočinku pokračujeme rozpáleným odpolednem. Nějak není o čem psát. Cesta po hrázi, protivitř, horko. Jen jsme zvolnili na devatenáct km/h.

Za hodně kilometrů jsme usoudili, že si zasloužíme pivo. A máme kliku, navigace ukazuje vesnici a v ní csarda. Po slovensky kréma. A opravdu, za pár minut jsme u ní. A zase jsme ohromeni velikostí, vybavením a interiéry. Tady snad vyčerpali všechny dotace EU na hospody. A samozřejmě se tu mluví maďarsky, jen občas slovíčko slovensky. Dvě piva to zajistila a přijeli Češi. Ona a ona kolem padesátky na elektrokolech. Chvilku jsme si popovídali a my zase pojedem.

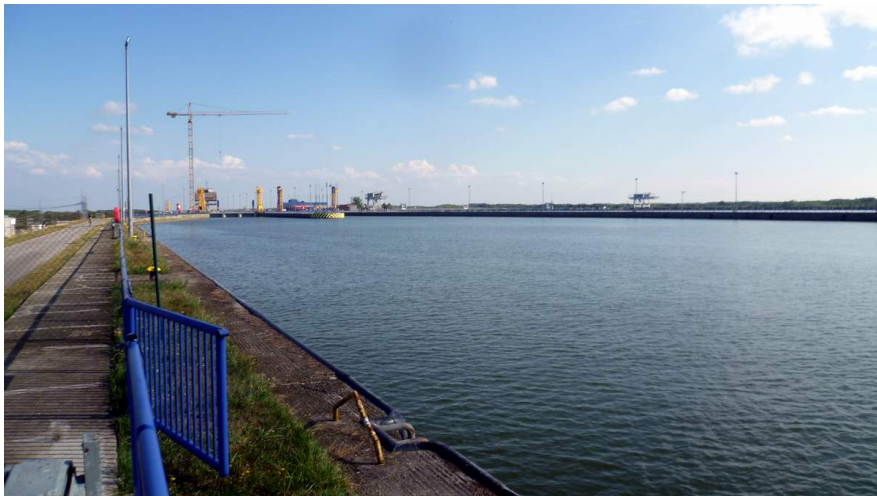
Další postup byl na Gabčíkovo. Odtud je to kousek. Cestou jsme přibrzdili u zdejší významné památky a to Římský vojenský tábor. Vím o něm, v hodně starých zprávách je o něm zmínky. Trřba jak Martin skočil ze zděné podezdívky asi dva metry vysoké do mokré trávy, kde mu ukoluzly sandály a on celkemelegantně spadl na kostrč a narazil si ji. Ted' tady na to hledím jak péro z gauče. Jsou tu jen ty zídky a některé zplaket, na kterých byly popisy. Nerozumím tomu. Proč tonechali zchátrat? Nebo veškerý kov ukradli bezdomovci?

Pokračujeme v cestě. Jen jsme jízdu po hrázi za silného protivětru a nemilosrdného slunce vyměnili za jízdu po silnici mezi stromoradímí téměř ve stínu a chránění proti větru. Gabčíkovo.

Standu zajímá čelní hráz vodního díla. Dojeli jsme k ní a zklamání. Na korunu se nesmí. Přibližně pět set metrů před ní je plot, zhusta osázen zákazovými cedulemi. Nevadí. Najeli jsme na boční hráz

a začali uvažovat o zakončení dnešní pouti. A nejlépe odpočinkem v nějaké krčmě. A zase se povedlo a zase máme dojem chrámu. A pak už jen hledáme, kam kosti složit. Až jsme dojeli k altánku. Tak to je on.

Jen je ještě moc brzy. A tak si zase povídáme a vyprávíme, provádíme drobné údržby, pozorujeme dění kolem a vůbec si užíváme klidného podvečera. Po nějaké době si k nám přisedl zdejší dědinčan. Mluví blbě slovensky k tomu koktá a zadrhává. Tady je na místě podotknout, že je s ním domluva jak s Maďarem v kukuřici. Ale k nějakým výsledkům jsme dospěli. Třeba že byl v jednaosmdesátém na vojně v Žatci a že tu byla nějaká významná slavnost. Večer se nachýlil a kolem altánku jdou procesí. Všichni někam jedou

na kolech, nebo jdou pěšky. Maďar nás opustil. Po setmění se procesí vrátilo, jdeme spát.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Trstěná na ostrove	35	1252	91	20	35 - 21

Ráno 15.8. pondělí

Probudili jsme se v sedm. Snídáme, balíme a pojedeme. Překvapivě nás čeká jízda po hrázi.

Až do Kiselice tj. deset kilometrů se jede skvostně. Slunce je za oparem, je teplo, skoro žádný protivítr. Asi za kilometr jsme předjeli ty tři pucejře ze včerejška. Teď na kolech mi připadají ještě odpudivější, zejména tím, jak jim pozadí přetékají přes sedla. Naštěstí zastavily a cosi podnikají, čímž v zrcátku registruji, že se rychle vzdalují. A za pár okamžiků jsme na celé stezce v dohledu, což může být asi pět kilometrů dopředu i dozadu úplně sami.

Kiselice. Tady nás čeká zdolání vodního díla Gabčíkovo - Nagymarosz napříč. Bohužel most tu není, naše kola neumějí plout, a tak to zkusíme trajektem. Jednak to měla být atrakce a jednak potřebujeme na druhou stranu. Smutné je, že jede až za čtyřicet minut. Čas do příjezdu si krátíme jak to jen jde. Přibližně za třicet minut přijely všechny tři obludy. A to jsem si myslel, že už je neuvidím. Demonstrativně zastavily u místního bistra, dnes zavřeného a rozhořčeně a zcela vážně se rozčilují, že mají chuť na kafe a nikoho to tady nezajímá. Pak nasedly, udělaly přehlídkovou smyčku při otáčení kol do směru odjezdu a zmizely za budovou kam nevidím. Husí kůže mi polehla a zabývám se myšlenkami na zbývajících deset minut čekání a pak nájezd na trajekt.

Konečně je tu. Přijel, přivážená auta jej opustila a teď je to na nás. Je tu ještě jeden človiček na kole, a tak se řídíme podle něj. Najeli jsme na loď, dojezli ke stojanům na kola, zaparkovali a čekali na události příští.

Trajekt je zdarma. Nejspíš nahrazuje kdysi dávno existující silnici, než byla vodním dílem zaplavena. Trajekt vyrazil, a tak si užíváme plavbu.

Trajekt není z největších. Přesněji – pokud by byl o metr kratší, byl by to už přívoz, a ještě o metr kratší by byla přerostlá pramice. Při mém courání kolmo po světě jsem samozřejmě zažil větší, i mnohem větší. K těm větším patří trajektu v Itálii na osrově Lido, které převáží 3 autobusy najednou, k těm ještě větším ten v Nizozemsku, kde našim přepravovaným sousedům patřil třívagónová příměstský vlak. Pravda, tok, přes který nás vezli byl asi tak čtyřikrát širší, než zdejší vodní dílo. Ale tento zde viditelně svému účelu postačuje. Svědčí o tom jízdní řád, ve kterém je uvedeno, že jede každých čtyřicet minut. Kdyby nestíhal, jezdil by častěji.

A jsme na druhé straně. A to prosím bez ztroskotání. Loď opouštíme jako zkušený říční vlci. A najíždíme na stezku na hrázi. Je asfaltová, celkem pěkná, ale nejede se dobře. Fouká vítr proti, ale úlevou nám budiž, že slunce zalezlo za mrak. Cestou potkáváme pár lehkých cyklistů jedoucích proti nám po větru. Až jedna skupinka tří, stojící v protisměru nás máváním zastavuje. Co můžou chtít? Spustili německy. Standa se chytil velmi rychle. Vyrozuměl jsem, že se ptají, jestli je tam někde odkud přijíždíme je loď na druhou stranu. Standa jim potvrdil, že ano. A kvůli tomu zastavujeme? Ale vlastně proč ne. Ostatní nám také rádi a pomáhají.

A jsme v Rusovciach. Potřebujeme odpočinek a chlazení. Prvotní bylo v obchůdku v přízemí nějakého paneláku, řádná desiata s odpočinkem až u laviček vedle velkého obchodáku, kde proběhl denní nákup. Odtud kličkami a smyčkami zase na hráz, a po ní pořád dál. Slunce je zase na modrém podkladě a je v rozdávání tepla velmi nevybíravé. A samozřejmě protivítr. Vnitřní protipovodňová hráz se stezkou je sice v porostu, ale větru to v jeho úřadování nebrání. Vjeli jsme do Rakouska.

Stezka Ende a dál jedeme po silnici. Hlavní. Navigace však hlásí, že odbočka

vlevo. OK, to se hodí. A pak jedeme po asfaltce mezi polnostmi stáječící se doprava, rovnoběžně s hlavní. Jen ten vítr proti. A také náklon cesty není příznivý. A přímo na nule před námi na prudkém kopci hrad. A je dost velký. Jmenuje se Schlossberg.

Na ten sice nechceme, ale stoupání se nejspíš nevyhneme. A taky ne. Další odbočka vlevo. Rovněž to nejde. A konec asfaltu a začátek šotoliny. Strašné horko, vítr z patnácti minut. Jede se fakt blbě. A na hraně lesa pravá. Naštěstí jsme kryti porostem, takže stín a závětrí. Je to však kompenzováno větším náklonem. Už mám zařazeno 1 – 1. Dál není kam řadit. Ale pro tlačené je tady úplně blbej terén, a tak používáme veškerou sílu a vůli na jízdu v tomto nadělení.

Asfalt! Zdolali jsme to. Akorát jsem přechválil den před večerem. Asfalt ano, vesnice kolem ano, hrad na sedmi minutách, ale náklon strašlivý. A navíc už nejsme chráněni proti slunci a větru. Je však pravda, že výhledy do okolí jsou zde náramné.

Za nějakou dobu se to zlomilo a teď letíme dolů. Cíl je jasný. Někaké náměstí, nebo co to je a na něm supermarket s klimatizací a pivem v chladáku. A taky by neškodilo něco sezobnout. A jsme tu. Aha, tak ne. Je zavřeno. Prý proto, že je pondělí. Zvláštní pravidlo. Tak co dál? Za nedalekým kruhákem je ve stráni restaurace s venkovní terasou. Zamířil jsem tam. Standa však prohlásil, že tohoto podniku se nezúčastní s poznámkou o financích. Ale upozornil na benzínku v těsném sousedství. Použili jsme ji. Dotankovali jsme každý po pivu a na poněkud větším květináči poobědvali ze zásob.

A zase na cestu. Ta bohužel vede kousek po hlavní, pak po mostě přes Dunaj a sjíždí komplikovaným esíčkem na hráz. Těším se, že zalezeme mezi stromy a pojede se dobře. Hmm, tak ne. Podle navigace to bude nejbližších dvacet kilometrů rovně. A přímý směr východ – západ. Tedy vůbec nebudeme chráněni. No to je zase spousta výhod! A opravdu to tak je. Jede se příšerně. Navzdory tomu držíme rychlost kolem dvaadvaceti km/h. Že bychom z toho měli být za hodinu venku? Krásná představa, ale není tomu tak. Musíme odpočívat. Jízda je velmi náročná. Překřížili jsme silnici vedoucí do vesnice hned vedle. A za přejezdem je budova čehosi. Předpokládám, že se tam ovládají stavidla propojující řeku s retenčními oblastmi za hrází. Pro nás je podstatné, že vrhá stín. Zastavujeme, parkujeme a odpočíváme. Dokonce jsem se přistihl, že se mi začínají zdát nějaké věci.

Asi za půl hodiny si myslíme, že můžeme jet dál. Dohodli jsme se na snížení

rychlosti na devatenáct. Jedeme. Myšlenka to byla pěkná, ale zase jedeme přes dvacet. Nějak netuším co je to za efekt, který nás nutí jet tak namáhavě. Ha! Hospůdka! Stáčíme to k ní. Je tu halda slunečníků, stolů, lavic, stín, hodně značek piva, nějaké opečenosti a grilovatosti, prostě tohle je to, co nutně potřebujeme. Je krátce po šestnácté hodině. Denní kilometráž je dávno za námi, můžeme si dovolit dlouhý odpočinek a pak někam kousek pojedem a bude.

Piva jsme dali, na ostatní nějak nemáme chuť. Tedy kromě odpočinku. Ten nám jde opravdu skvěle. A tak po příjemné hodině se sbíráme k odjezdu. Standa se rozhodl, že ještě doplní kohoutkovou vodu do PETky. Doplnil a nestačil se divit, jak smrdí. Teprve později se ukázalo, že pitná voda vyvěrá z kohoutku kousek od nás.

Odpočinití, ochlazení, bohužel jen z havarijní na maximální provozní teplotu, odjíždíme.

Poslední bod programu – najít nocleh. Tady to nebude problém. Zelenýho je tu dost, ono to půjde. Omyl. Hledáme opravdu důkladně a ještě v devatenáct hodin nic nemáme. Kromě toho, že je tady Naturpark, je to zeleně nepoužitelné. Šli jsme i kus pěšky bez kol a zase nic. A koukám, že jsme na stezce sami. Slunce už nepálí a je hodně skloněno k západu, ani vítr neotravuje. Ale dál jet nechcem. Jsme přibližně deset kilometrů od Vídně. A co tam? Hledáme dál. Podle navigace je tu spousta odboček z hráze a vedou k řece. Ale jak je mijíme, je důsledně u každé z nich zákaz s odvoláním na soukromou cestu. Tak dost! Tahle odbočka je ta pravá. V dohledu nikdo, šup za hráz a rychle zmizet v zeleném. Povedlo se, jedeme po ní pěšinou a jsme u Dunaje. A hele, ona je tu chatička. Ale ne jako u nás u každé řeky. Tahle je na asi třímetrových kůlech. No, asi vědí, co dělají. Ale tady se nám to nelíbí. Sice tu nikdo není, ale také se nedá dostat k vodě. Jedeme kousek po proudu a asi na třetí pokus ho máme. Je to krásný rovný posekaný plácek kousek od další prázdné chatičky.

Připravujeme ležení. A teprve teď jsme si všimli přistávajících letadel. Jsou opravdu nízko a jdou po sobě s intervalem přibližně devadesát sekund. No to teda bude noc! Ale co, lepší to dneska nebude. Jdu zjistit, jak je to s tou vodou na koupání. Hmm. Prachbídně. Zase volné velké kameny na strmém břehu. Tentokrát jsem však pevně přesvědčen, že se vykoupu.

A povedlo se. I triko jsem prohnal vodou, ačkoliv zpočátku ji do sebe vůbec

nechtělo pustit. Krása a nádhera. Je dost teplo, přesto si dobrovolně oblékám dlouhé spací. Vede mě k tomu neustálé bzučení kolem a tu a tam nějaký ten vpich. Povečeřeli jsme. Je kus po dvacáté hodině a je tu nějaký klid. Aha, letadla už nelítají. Ó skvěle. Teď ještě vypnout hluk z projíždějících lodí, dálnice na druhém břehu a někde blízké železnice. A komáři by taky mohli táhnout k čertu.

Tak čau.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Wiedeň	40	1384	95	22	37 - 21

Ráno 16. 8. úterý

Probudili jsme se v sedm. Žádná letadla, relativní klid. Jen jsem se ne úplně dobře vyspal. Může za to hluk. Nikdy by mě nenapadlo, jak frekventovaná je Dunajská vodní cesta. Teď mě táhne z ležení slunce. Ano, z ležení, a ne ze spacáku. Pořád je horko. Až takové, že tričko, které jsem včera prohnal Dunajem je suché jak ze sušičky. Takže spací dolů, jízdní na sebe a fofrem odtud. Jednak tu žerou komáři a jednak mám blbej pocit z toho místa tady.

Krátká snídaně, rychlé zabalení a před osmou jsme připraveni k odjezdu. Jede sem nějaké auto. Jak to, sem přeci nic nesmí. Nebo je to majitel chatičky? Auto dojele pomalu k nám a zastavilo. Na dveřích má znak města Vídně a cosi drobně připsáno. Ochránář. Tak to jsme fakt potřebovali. Vystoupil, pozdravil a začal se ptát. Samozřejmě německy. Docela mu rozumím, ale jednak neumím v jeho jazyce odpovědět a jednak se mi odpovídat nechce. Ptal se, jestli jsme tu spali. Zacyčil jsem mu, že nerozumím jeho jazyku. Ptal se odkud jsme. Ani na to jsem mu úspěšně neodpověděl. Ale Mašinka stojí tak šikovně, že vidí na zádi CZtko. Pak se ujal slova Standa. Vyšprečtil, že se chceme koupat. Ochránář po něm chtěl doklady a vysvětlil že jen stezka je pro lidi, zbytek zakázán. Kouknul do občanky a vrátil ji. Nejspíš narazil na datum narození a usoudil, že tady opravdu nehodláme spáchat nějaký velezločin. Má psa. Nic velkého, ale soudím, že máje ho zakousnutého v lýtce, by se velmi špatně jelo. Poslal nás na stezku a důrazně doporučil, abychom ji neopouštěli. Standa soudí, že jsme každý právě ušetřili nejméně padesát ěček a zákaz vstupu do Rakouska, a ještě větší do Vídně.

Dig.

Jakmile jsem to auto viděl, hned mi došlo, že nesmíme říci, že jsme zde nocovali, protože v Naturparku, a ještě za zákazem vjezdu všeho, bychom to těžko obhajovali. Lepší bylo říci, že jsme spali u restaurace a sem jsme se přijeli jen umýt, což byl menší přestupek. Nevím, jak tato vgmilova obstála, ale odjeli jsme bez pokuty, jen s domluvou, takže to pro nás dopadlo dobře.

Sar.

Odjezd. Stejnou cestou, kterou jsme včera přijeli teď odjíždíme. A jsme na stezce. A pokračujeme ve stejném duchu jako v minulých dnech. Protivítr a horko. Slunce nám tentokrát připaluje záda.

Za deset kilometrů jsme ve Vídni. Ani zde protivítr neubírá na síle. Zvolili jsme a na nejbližších lavičkách odpočíváme a rozmyšlíme co dál. Navigace říká, že ještě patnáct kilometrů pojedeme podél Dunaje a pak se odpojujeme odbočkou vpravo do ohromného zeleného fleku. To zavání lesem. Tedy ulehčení od vedra i proudícího vzduchu. Jenom by to

chtělo někde cestou posvačit a doplnit vodu, případně dát jedno chladící.

Jedeme. A protože naše rychlost není velká, mám čas se rozhlížet. Je pravda, že ve Vídni jsem nebyl ani nepamatuju, ale tahle moderna tu určitě nebyla.

Město se rozrůstá i za Dunaj.

Při vzniku tohoto obrázku se ke mně přibatočil starý muž. Vysoký jako já, štíhlý, ale ne hubený, košile, plátěné kalhoty, šedé vlasy vykukující z pod slamáku, slušivé brýle s tenkou zlatou obroučkou. Promluvil německy. Česky jsem mu odpověděl, že bohužel nerozumím. Přešel do slovenštiny. No vida jak to jde. Krátce pohovořil o sobě, z čehož vyplynulo, že je Slovák žijící zde od roku 1968. A velmi ho zajímá vinobraní v Mikulově. Chtěl by tam dojet z Břeclavi na kole, kam přímo odtud tam jede vlak, ale že nechce po hlavní. Otázka směřovala k tomu, jestli existuje cyklostezka mezi oběma místy. Tu jsem mu mohl směle odsouhlasit. Je tam, znám ji. Pak řekl, že je šťastný, že potkal někoho, kdo je skutečný cestovatel a rozloučili jsme se. Standa zatím kus popojel a čeká.

Tak fajn, můžeme jet. Jo, stezky tady mají pěkné, výborně značené, nebýt protivětru, nemělo by to závalu. Za čtyřicet minut opouštíme město. Dál dřeme proti větru se sluncem v zádech. Copak můj solár na báglech si jen chrochtá a plnými doušky posílá elektrinu do navigace, ale mně je vedro.

Dojeli jsme do Korneuburku. To je to město zaslíbené a řetězci Billa vydané mu na milost a nemilost. Zakličkovali jsme do centra, našli obchod, nakoupili vodu a nějaké jídlo a přesunuli se na lavičky ve stínu stromu. To je krása. Žádný vítr, slunce na nás nemůže, leč horko je pořád. Odpočinuli jsme si, najedli se, napili, pokochali se okolím a pomalu zase pojedeme.

Opustili jsme město a najeli na hráz. Asi jsem už na protivítr alergický, protože mi připadá, že je zase silnější. Jedeme horkem a protivětrem, a když to vypadalo, že z nás

budou vysušené mumie, přišla dlouho očekávaná odbočka. Sláva! Pryč z hráze a opravdu zajiždíme do lesa.

Stín tu sice je, vítr jen maličko pofukuje mezi stromy, ale horko je pořád. Kromě toho jedeme po lesních cestách. Takže zase žádná velká úleva. Na druhou stranu to tady mají výborně značené. Takže se dá říct, že trasa je pěkná.

Po pár kilometrech jsme se ocitli na křižení s hlavní, a to na kraji nějaké vesnice, kde je další obchodák. Pivo! A odpočinek ve stínu.

Oboje se povedlo. A to je dobře, protože bude následovat mnoho kilometrů lehce se vlnící krajinou s převahou nahoru, a ty značky v mapě říkají, že se před sluncem hned tak neschováme. Mapa měla pravdu. A kromě toho pár chvil po rozjezdu se mi zasekl levý pedál. Přestal se otáčet. Není to poprvé, a tak je oprava velmi rychlá. Jde totiž o to, že uvnitř je sestava dvou volných ložisek, kterým se nastavuje vůle centrální maticí a přes podložku s trnem do hřídele zajištěna kontramatkou. Jednoduché, geniální. Jediná vada je, že k případné opravě potřebujete trubkový klíč číslo deset, a ten ve výbavě nemám, a tak to tam vždycky nějak našmudlám pomocí šroubováku. Finální opravu provedu doma, kde jsem na to vybaven. Hotovo, můžeme jet.

K další cestě jen tolik, že se mapa nemýlila. Jedeme většinou volným terénem a není to úplně fajn. Dokonce až tak, že jsme asi na hodinu zastavili u trochu větší kapličky na lavičkách ve stínu mohutných stromů. A ano, přiznávám, vytuhl jsem. Ale i Standa vypadal velmi použitě.

Pokračujeme. Ráz krajiny ani počasí se nemění. Jen navigaci asi hráblo, protože nás tahá po polních cestách, přestože vedle je prázdná okresní silnice. Při jedné takové zajiždce jsme přijeli k cibulovému poli. Měl jsem pocit, že jsem vjel do závodní kuchyně těsně před výdejem. Silná vůně cibule jako když ji někdo právě prohání po pánvi. Chvilí podél toho jedeme, ale pracuje tu nějaký stroj a neskutečně praší. Jasně, je sucho a nic s tím neudělá. Ale vidí nás z dálky a mohl by na chvíli zastavit. Nezastavil.

Projeli jsme prachovým mračnem a měl jsem pocit, že se zadřu. Tak to by nešlo. Fofrem na silnici. Kolem je to pořád stejné, jen intenzita větru je asi na polovině oproti ránu.

Zastavili jsme v dalším městečku. Ano, doplnění zásob a chladící pivo. Já s tím vyběhnu. Koupím dvě a jedno budu mít na večer.

Jedeme dál. Pořád zvolna stoupáme, ale není to nijak nepříjemné. Jenom se mi moc nelíbí ten hřeben před námi. Vypadá to, že jej budeme muset přelézt. Projíždíme malým esíčkem v nějaké vesnici mezi stodolami, nebo co to je. Najednou mě upoutal zvuk cinkajících lahví. Mnoha o sebe cinkajících lahví. "Flašky?" Otočil jsem se na Standu. Ten se podíval směrem odkud zvuk přicházel a přeložil mi, že jde o stáčírnu vína. Aha, pěkně. Ale tady? Vlastně jo, už nějakou dobu jedeme vinicemi. Ale jen chvilka. A jak se tak zamyslím, zjišťuju, že to nějak nejede. Jo, jedu do kopce. A přitahuje. Už mám řazení na 2 – 1 a nestačí to. 1 – 1. Jede to pomalu a blbě. Ale vidím horizont. Za chvíli a mnohým potem jsem u něj. A je tu kaplička a u ní lavička a posuneme ji do stínu a bude odpočinek. Porada s mapou. Kilometrůž máme už nějakou dobu za sebou, chtělo by to najít nocleh. Co na to mapa? Co to? Jsme danáct kilometrů od hranic? Přechod Hatě? Dáme hranice a za nimi hospodu? Standa souhlasí. No tak jo. Tož do tého.

Jedeme kousek z kopce. Velmi prudkého. A cesta není nejlepší. No jo, ale před náma je pořád hřeben k přezení. Dojeli jsme do nějaké vesničky a koukám, že zmizely normální domy a tohle po obou stranách, to jsou... jo! To jsou sklípky. Ale jsou nám k ničemu, nikde se nedá nic usát. Ale co je fakt špatně je kopec nahoru. A ten neokecáme a taky nevyjedeme. Svorně tlačíme. Jde to pomalu a špatně. A do toho horko. Naštěstí neznám kopec, který by neměl vrchol. A tak jsme k němu celí vysilení dospěli. A teď pojedeme dolů. A vypadá to, že na jeden záťah projedeme i hranice.

Frčíme dolů. Chladí to, jede to rychle, ale značení i navigace chtějí, abychom odbočili doleva a dál jeli po silnici. Jediná věc na tom není dobře, musíme do kopce. Je zase prudký, ale tentokrát jetelný. A jsme na silnici. A fiiiiiáááá dolů. Projeli jsme bývalým celníštěm a nechápu. Co to tady je? Než tady udělali kruhák, bývala vlevo u silnice hospoda. Jsme vůbec na Hatích? Vypadá to tady jak v zábavním parku. Dig.

Tak hodně nepřívětivě místo jsem dlouho neviděl, velký Freeport Outlet, u toho velké parkoviště, Exalibur City, Asia bazar.... žádná vzrostlá zeleň. Zastavili jsem u jedné hospody. Na zahrádce seděli dva lidé, ostatní

místa byla prázdná. Podívali jsme se na jídelní lístek a hned to bylo jasné, proč. Ceny překročily drahotu (zejména pro Čechy), slovy klasika. Rychle odsud.

Sar

Tak tady teda nebudem ani o minutu dýl. Mapo, co ty na to? Aha, Šatov. Jo, tam jsme byli. Dokonce spolu a se Šnekem. Odtud je to šest km. Standa ví, vzpomněl si. Jedeme. Naštěstí je to většinou z kopce, slunce je už nízko a tolik nepálí, vítr otravuje někde někoho jiného.

A jsme tu. Šatov. Blbý je, že to tu nepoznávám. Ale ani Standa ne. Nevadí. Pomalu pojedeme dál a uvidíme. Hospodu přeci musíme najít. Akorát je to tu do kopce a po kostkách. Moment, tohle nejsou kostky, tohle jsou cestářské cihly. Mají z toho poskládanou silnici skrz většinu vesnice. Když to bylo nové, muselo to vypadat dobře. Ale teď je jízda po tom za trest.

Mám pocit, že už se plně udrkotám, když tu konec. A to nejen těch cihel, ale i kopce nahoru. Přehradil jsem, přišlápl přesně v okamžiku, kdy na mě Standa zavolal, že vidí ceduli kemp. Brzdy. Tak dneska si ho zasloužíme. Protože kemp slibuje všechny sdružené služby. Od čistoty, přes jídlo, pivo k noclehu. Zajeli jsme tam. Nad bránou se skví tabule s nápisem SK Tatraň Šatov.

A zase je kemp oddělen od ostatního. Zde je to sportovní areál s krásným fotbalovým hřištěm a hospůdkou, což nemá vůbec nic společného s kempem. To nás ujistila výčepačka, servírka a kuchařka v jedné osobě. Máme popojet dál dozadu a správce přijde za chvíli. Vjeli jsme do kempu a zastavili v malé podkově tvořené malými chatkami. A jsme středem pozornosti. Poptali jsme se na správce, pak nechali kola, kde jsou a vrátili se do hospůdky, kde hodláme čekat na správce a při tom si dát zasloužené pivo. Kouknul jsem i na stabilní jídelák na zdi. Aha, tak tohle ne. Inzerují tu několik druhů pizzy. Jasně. Z mrazáku, prohnané mikrovlnkou. Na to fakt chuť nemám. Dáme pivo, ubytujeme se a povečříme ze zásob. Ještěže mám v zásobách... pivo v plechu. No, dobře, tohle moc nevyšlo... Přichází správce. Má celkem zajímavý pracovní přístup, protože první jeho cesta vede k pivu. Ohlásil jsem nás s tím, že až půjde nahoru, že to vyřídíme. My už máme druhé pivo. Je čepované a konečně pivuje.

Správce dopil, a tak se vydávám s ním a se dvěma dalšími zájemci o ubytování. Standa zůstane tady a bude hlídat, jestli kolem nepoteče ještě jedno pivo pro mě.

Formality proběhly rychle a zdárně a asi jsme byli správci sympatičtí, protože účtoval jen to nejnutejší. A tak náš pobyt zde vyšel na dvě stě šedesát Korun českých za oba. A to včetně použití sprch, WC, kuchyňky a ostatních společných prostor. Odchytila mě zde přítomná partička, která se také pohybuje na kolech, ale i pěšky a má toho za sebou opravdu hodně. Shlukli se kolem Mašinky a chtěli vidět co umí, jak to umí, a našli se i nezodpovědní jedinci, kteří se jí pokusili zvednout. Ale všichni se chovali, jak to říct, s profesní úctou? Dobře věděli, jak chutná jízda na kole, a to jak nahoru, tak dolů ale nejspíš si neuměli představit, že by jeli na Mašince. Pak mě začali zvat na panáka a posezení a pokecu. "Velmi rád, ale mám dole rozpito. Vyřídím to tam a vrátím se i s kolegou." Dole na mě čekalo pivo. A kromě toho byla směrem k našemu stolu úplně mokrá podlaha a nad ní se vznášela typická vůně piva. Poptal jsem se, kdo byl ten nešťastník, co vylil božskou manu. Prý výčepačka. Dobrá, už se neptám. Ale nejde mi to na rozum. Kdyby upustila pivo, budou tu i střepy. Jak jen to dokázala jenom vylít...

Po dopití jdeme nahoru. Tam mezi tím posráželi všechno, co jen zavánělo stolem a přistavili cokoliv na čem se dalo sedět. A pak začaly panáky, rozpravy o cestách, zážitcích, radostech a strastech žítí, o práci, o fotbale atd. Fajn večer. Jedna z ženských, která se patrně stará o to, aby nezhylnuli na hlad, nám nabídla špagety. Standa odmítl, já

ne. Mám totiž hloupý pocit, že pod tím pivem a těmi panáky nemám nic tuhého. A to by mohlo skončit nedobře. Nandala mi porci, jako kdybych se právě vrátil z cesty po Ugandě. Ukázalo se však, že jsem prázdnější, než to na první pohled vypadalo. Měla to výborné a pro mě v daném okamžiku akorát. Večer plynul, řeči se vedly, hovor v závislosti na přibývajícím čase a počtu panáků se stácel hned tam, hned onde a zpomaloval. Někteří ohlásili konec a někteří rovněji, jiní ne, začali stůl opouštět. I Standa projevil přání složit kosti někde poblíž a pro dnešek vypustit duši. Není divu. Dnes byl velmi náročný den. Kdosi sečetl dnešní nálož destilátů a napočítal padesát jedna panáků. Neznám jejich sestavu, a tak nevím, jestli je to hodně, nebo málo. Přesunuli jsme se k vymezenému místu, kde máme dnes přenocovat, vybalili nejnutnější spací propriety, protože je zase horko, a za velké slasti prošli dlouhou očištnou kúrou ve sprše. A pak Dobrou s kobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Šatov	52	1460	112	16	34 - 20

Ráno 17.8. středa

Probudili jsme se v půl sedmé.

Kemp super, rušila mě však lampa, a když jsem se otočil na druhý bok, tak měšic.

A ráno k tomu slunce. Ale jinak klid a dobrý. Ocenil jsem, že ani hmyzí havěť neotravovala, a tak jsem spal jen položen na napůl složeném ležáku, a to bez spacáku. Půjde-li to takhle dál, budu za chvíli spát v plavkách jen tak na ručníku.

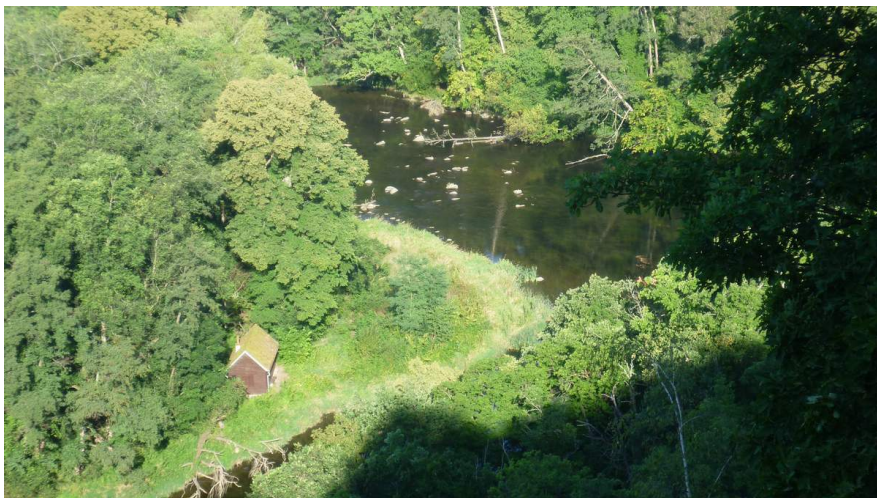
Po snídani a vřelém rozloučení odjíždíme. Je krátce po osmé. Je příjemně, ranní jízda klidná, rozjezdová. Po nějakém kilometru nás navigace zatáhla do přírody. Zatím dobrý. Na mapě a ve výškovém profilu jsem ráno ukazoval Standovi velmi výrazný vyhoup. Podle odhadu by měl být někde tady. Zatím však jedeme po rovině a pak dolů. A to dost divoce. A stop. Kudy dál? Jsme na břehu Dyje a můžeme jet proti proudu, po proudu a po lanovém mostě přes. Navigace říká, že most. No dobrá. Je docela dlouhý, houpe se, a to zejména do stran a je velmi úzký. Chtěli jsme vyjet, ale jak jsme se do toho opřeli současně, most se rozhoupal a nedala se chytit rovnováha. Stop a znovu. Tentokrát po jednom. Hned jak se most uklidní.

To vyšlo. Jsme na druhé straně, ale jet je vyloučeno. Předně se výrazně vylepšil terén

a k tomu i náklon. Samozřejmě nahoru. A to jsme ještě netušili jak moc a jak daleko. Za strkání kol mnoho a mnoho odpočíváme. Naštěstí jsme ve stínu a ani vítr na nás nemůže a výhledy jsou celkem pěkné.

Vytlačit kopec s mnoha navazovanými horizonty trvalo skoro hodinu. Jsme opravdu vyřízeni. Další postup však způsobil rychlou regeneraci a bylo zase dobře.

Navigace funguje skvěle a kličkuje mezi kopci. Takto jsme dokličkovali do Lesné. A pokud je stavba zde autentická, je jasné, že tady muselo vždycky foukat. Jde o větrný mlýn. Dnes je z něj samozřejmě restaurace.

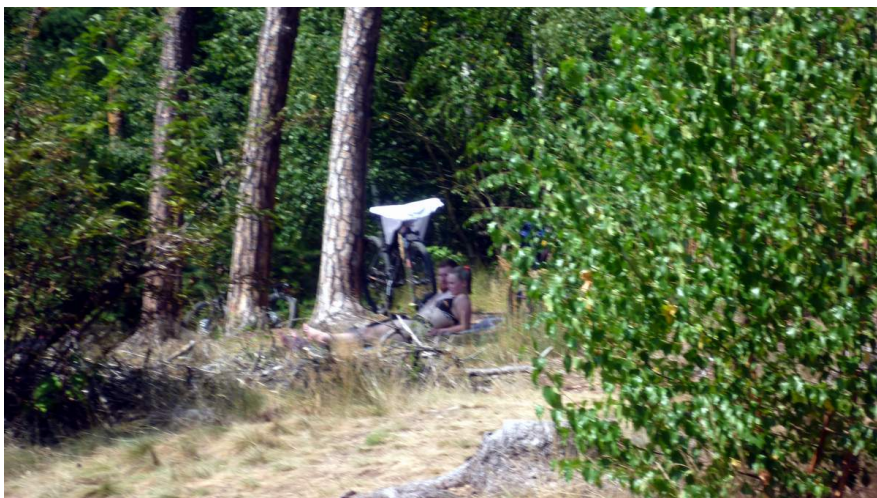

Zdokumentovali jsme to a pokračujeme. Bohužel po stínu ani památky, slunce máme v zádech. Navíc je to kapku do kopce a chladící vítr nikde. Ale ujeli jsme tomu. Silnice vede lesem a po rovině, nebo dolů. Pak odbočujeme do lesa. Aha, vidím proč. Navigace se vyhýbá kopcům. Jedeme lesní cestou po štěrku, s příčnými železnými žlábkami. Musíme sakra dávat pozor na cestu. Ale je tu bonus – zralé špendlíky. Ochutnali jsme a po dalších kilometrech dojeli na silnici. A po ní do Nových Syrovic. A víte, čím jsou pozoruhodné? Narodil se tady Jan Jiří Grasel. Ano, ten, podle kterého vzniklo oslovení Ty grázle. Více se zeptejte tetičky Wikipedie.

Zastavili jsme na oběd ve stejnojmenném Penzionu. Je poledne, oběd a odpočinek to chce. Mají tady tabuli s menu. Zajímavá je tím, že jde o plochý monitor 16:9 asi tak s dvoumetrovou úhlopříčkou. Z nabídky mě zaujal paprikový lusk se šesti. Chutnal mi. Obsluhuje tu krásná mladá milá holčina. Krásně jí to odsejpá. Asi tu není první den.

Po odpočinku zase na cestu. Je strašně horko. Vítr pofukuje ale nechladí. Ploužíme se mezi polnostmi až se cesta udělala terénní a zatočila k rybníku Hrachovec. Je tu krásně čistá voda a hladinu brázdí šest hlav důchodců. Tedy všechny předpoklady pro koupání a chlazení se. Šup do plavek a do vody. Je úžasná. První ochlazení trvalo přes půl hodiny. A pak chvíli na slunci, ústup do stínu, další pobyt ve vodě. Mezi tím jsem zjistil, že spím. Stejně tak Standa. Kromě nás je tu v rošticích zašitá pěkná spousta koupačů.

V půl čtvrté, kdy vedro vrcholilo vyjíždíme dál. A máme kliku. Slunce zalezlo za mrak a udělalo se lépe. A navíc jsem se pokusil předělat trasu. Vůbec se mi nelíbila myšlenka silného vlnění a výstup na sedm set dvacet metrů nad mořem.

Jede se celkem dobře s převahou dolů. I když jednu chvíli štěrková cesta... A tak jedeme horkým odpolednem, chvíli na ostrém slunci, chvílemi ve stínu, kousek nahoru, volným pádem dolů, až jsme zastavili v Budižkovicích u obchodu. Zavřeného. U něj stála ona a on. On tak čtyřicet a v pohodě, ona asi taky tak a úplně mimo. Soudil bych, že byla, jako v každé vesnici místní blázen. Anebo potomkyně posledních zámeckých pánů a pasáčka vepřů. Nicméně jsme vyrozuměli, že obchod otevírá až zítra a směrem do Dačic žádný není.

Pokračujeme po silnici ve stylu dříve popsáném. Dojeli jsme do Dačic. První proběhl nákup, byť jsme se kousek vraceli přímo od hospody. Standa vyjádřil obdiv nad tím, že jsem se nechal od hospody utrhnout. Kontroval jsem tím, že i při nákupu, cesty k němu i od něj může přinést velmi zajímavé zážitky a možná i něco lepšího než tento lokál. Nakoupili jsme a vrátili se k hospodě. A tady byl koncert obsluhy. Výčepák a vrchní v jedné osobě hned donesl jídelák, byť tam zbyl jen smažák a nějaký další nesmysl, zeptal se na pití, tedy spíš jaké pivo si dáme, a než jsme se otočili bylo tu, a ani mnou objednaný smažák s hranolkama netrval nijak dlouho. A nestalo se, že by se hladina piva dotkla dna püllitru dřve, aniž se zeptal, jestli si dáme další. To je taková krása po všem, co jsme v hospodách, zejména na Slovensku, zažili.

Když slunce přestalo hřát a pomalu se odebíralo za kopec, dali jsme se na poslední dnešní cestu. Hledání ubytování. Standa si vyhlédl Novodvorský rybník. Na mapě to nebylo daleko a ani nás nenapadlo zkontrolovat siločáry. Všude kolem rovina, dva rybníky ještě ve městě...

Jedeme přímo proti zapadajícímu slunci. Je to fakt blbý. Říkat, že vidíme špatně by bylo hodně nadnesené. Přesto se zvolna přibližujeme k noclehu. A než jsme se dostali k Volfřovu, zapadlo slunce úplně a bylo po problému. Ne tak konec cesty. Ještě to bylo sakra do kopce a kus daleko. Začínal jsem pochybovat, že rybník může být na kopci. Přejeli jsme hřbet kopce a jsme u něj. Kus za ním sklízí stroj, kterému lesníci říkají harvester, stromy. Prostě drape strom dole, vyjede pila odpílí ho, hydraulika ho položí kam je potřeba, pak to projede takovým udělátkem, které kmen okamžitě zbaví všech větví,

zarovná jej na konci a odloží na hromadu. Jenom u toho dělá pěkný kravál. Je jednadvacet hodin a nevypadá to, že by toho chtěl nechat.

Dojeli jsme k násypce, a oni jsou tu parkové lampy. Tak tohle nepobírám. Jak, proč k čemu? Naštěstí nesvítěj. Našli jsme si místo na ležení, přendali se do spacího a já vydávám i spacák. Ne kvůli kompenzování nízkých teplot, ale jako deku, která zajistí únik před nenasytnými sosáky hmyzu. A co to? Je ticho. Že by bylo pro dnešek pokáceno?

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Novodvorský ryb	57	1543	82	14	37 - 19

Ráno 18.8. čtvrtek

Celou noc mě kousaly bzučící obludy. A to navzdory tomu, že jsem byl přikryt dekou, zhotovenou ze spacáku a úplně utěsněn v dlouhém spacím. Takže výsledek celého snažení byl, že jsem hmyzí havěti neuniknul, a navíc mi bylo horko. Probouzíme se před sedmou. Snídáme, balíme, a odjíždíme.

Nejdříve se vracíme do Volfířova a odtud pokračujeme po trase. Nejede se nejlépe. Slunce je sice za mrakem a vítr jen lehce pofukuje, ale terén se velmi houpe. Další potíž je v tom, že jak je pod mrakem, je ve vzduchu je spousta vody a není co dýchat. Velmi zvolna, avšak s daleko větší námahou než v předešlých dnech, přelezáme jeden kopec za druhým, ale vypadá to, že vždy dáme jakoby schod nahoru a pak delší sjezd dolů. Nejede se dobře. Odpočíváme každou chvíli. Jakmile vylezlo slunce, všechno kolem vysušilo, čímž zmizel problém s dýcháním, ale zase je horko.

Chtělo by to doplnit zásoby, ochladit se pivem a trochu odpočinout. To všechno se podařilo realizovat v Žirovnici.

No, popojedem. Je stále větší horko a silnice se tu vertikálně vlnějí. To všechno způsobuje, je jedeme pomaleji a musíme často odpočívat a vyhledávat stín. O spotřebě pití v rámu ani nemluví.

V tomto duchu jsme se ocitli v Kamenici nad Lipou. V Pivovaru. Nabízejí tu celou škálu piv zde produkovaných. Zkusili jsme, a jo, mají to dobrý.

Je poledne, horko je takové, že ještě jeden stupeň plus a vznítí by se vzduch. Zamýšlel jsem oběd. Ale v jídelním lístku jsem našel takové ceny, že každá z nich reprezentovala dvou až tří denní rozpočet na tuto Expedici. No, vážení, chápu, že se chcete zahojit po Covidu a vzhledem k blížící se krizi, nebo možná dokonce bankrotu, se snažíte nahrabat něco dopředu, ale já vám na to přispívat nebudu.

A zase jedeme. Ne daleko. Není tu silnice, ani chodník a konec obojího je pečlivě zadrátován. Koukám co na to navigace. Viditelně o této uzavírcce neví a s nevinností sobě vlastní ukazuje, že máme jet právě tudy. A co mapa? Jo, jasně. Pokud bychom chtěli tuto část objet korektně, stálo by nás to šest kilometrů navíc, a kromě toho bychom museli valnou část z toho jet po zdejší jediné hlavní, čemuž se snažíme celou dobu vyhnout. Dobrá, jak to řeší místní? Uzavírka zasahuje do tří příčných ulic a končí nad poslední z nich. Zkusíme tedy popojet přílehlými uličkami a uvidí se.

A vidělo se. Hrabeme se do kopce na ostrém slunci rovnoběžnou uličkou s rozkopanou vedlejší výpadevkou a na každém křížení s příčnou uličkou máme prakticky stejný výhled. Pečlivě zadrátovaný výjezd do stavby. Vyškrábali jsme se až k poslední příčné, a ano, pořád jsme v Čechách. Dost bych se divil, že by něco v tomto státě bylo opravdu stoprocentně důsledné. Nezklamali mě. Je tu sice zadrátováno, ale poslední pole na chodníku u domu je vysazené. Za ním je asi deset metrů rozkopávky a pak uzavírka končí běžnými posuvnými zábranami, též poněkud otevřenými. Unikli jsme právě tudy. Najeli jsme na silnici a uvnitř stromořadí se zbavili pohybu na ostrém slunci. Asi za tři kilometry jsme našli na odbočce plácek ve stínu, zalezli tam, napojili se ze zásob, posadili se..., ulehli do trávy..., a za necelou hodinu se našli, jak spíme. Je vedro. Vzpomněl jsem si, že jsem chtěl zajet do zámeckého parku, kde je nejstarší lípa v ČR. Více vám o tom najde strejda Google. No, zpátky nepojedeme.

Po nějaké době pokračujeme. Pořád vedrem mezi poli a loukami, vedlejšími silnicemi pomalu a postupně jsme dojeli do Pacova. Ano do toho Pacova! O kterém jsou

zmínky v předešlých výpravách. Je to tu furt stejně blbý. Navíc zničili pizzerii na náměstí a z vedlejší hospody udělali centrum zdravé výživy. Dobytkově! Zahrádka u pivovaru je zavřená a u restaurace na křižovatce nejdou zaparkovat kola. Idioti! Zastavili jsme u Alberta. Dokoupili zásoby, a taky pivo, a pak bylo nutné vyměnit destičky mojí zadní brzdy. A tu se Standa ukázal jako bájeslovný Atlas. Má se na mysli socha silné a svalnaté postavy, která podepírá balkóny starých domů. Jeho činnost spočívala v tom, že držel moje bágly vytržené vzhůru, abych se dostal k brzdě. Povedlo se, pojďme.

Je horko, odtud jedeme do kopce. Hrůza. Za ním jsem provedl test brzdy. Funguje skvěle. Při jednom letu dolů, v klopené zatáčce, s jemným syčkým bordelem na povrchu, jsem zapomněl, že mám teď brzdou poněkud jedovatou a přímáčk! Ji víc, než to chtělo. Výsledkem byl okamžitý smyk cca patnáct metrů dlouhý, kdy jsem doslova viděl, jak mě začínají předhánět moje vlastní bágly. Okamžitě jsem brzdu pustil a řídítka narval do protismyku. Díky silnému gyroefektu, v důsledku rychlé jízdy, se jim vůbec nechťelo. Pak nezbylo než doufat, že se Mašinka srovná dříve, než doklouže ke svodidlu. Ustál jsem to. Gummy se chytily asfaltu a zbytek průjezdu zatáčkou byl téměř plynulý. Jen jsem měl obavu, že se za mnou zvedl oblak prachu, do kterého Standa vletí a neuvidí na cestu. Ale jel dostatečně daleko za mnou, takže prach díky větru stačil zmizet za svodidlem. Pak zase horkem nahoru schod, dolů krásný sjezd. Tady nepotřebuju navigaci. Znáš to tu, a navíc jsme tady projížděli na loňské Expedici. Jede se tak nějak průměrně. Chvilí dobře, chvíli do kopce, dost to vysiluje. V obci Slavětín to dospělo tak daleko, že jsme zajeli k místní kryté zastávce autobusu a na dlouhou dobu obsadili venkovní lavičky za účelem odpočinku. Do Louňovic je to ještě kus, ale já vím, že si sjedeme dlouhý, poměrně prudký kopec, na který se Standa těší. Slyšel o něm vyprávět nějakého spolujedce a asi to kontroloval i na mapě. Jenomže teď musíme ještě nahoru. Tak do toho.

Bylo to ještě nepříjemné až k zastávce autobusů v polích, která je jmenuje Trepka. Pak se terén zlomil a letíme dolů. Ano, je to úžasné, ale to ještě není ten závěrečný sjezd. Tenhle končí ve vesnici Načeradec. A když jsme tam v protismyhu přistáli, zjistili jsme, že i tady je to rozhrabané. Pozná se to podle množství oranžových vodičích tabulí s označením obcí, v mnoha případech i opačným směrem, než leží na mapě. I my objíždíme. A navigace a tabule jsou v příkrém rozporu. Ale našli jsme se a pokračovali mírným vyhoupením a pak volným pádem až do Louňovic. A kde je tam profláklé místo na zastavení a pivo? Ano, pamatujete si to správně, je to hostinec Pod Bláník. Zamanévroval jsem tam.

Takže jsme v dnešním cíli. Tady bych se Standovi chtěl omluvit za nedůvěru v jeho výdrž, když jsem ještě před opuštěním Rakouska nabídl dojet kilometrů na stovku s tím, že na území ČR a zejména pak na zvolené trase se nám to už nepovede. Nešlo o nutnost, ale o takové to – jo, máme stovku. Tak dneska jsme to dali. A ano, já o tom dobře vím. Jsem celkem utahaný a nedostaly mě z toho ani tři piva. A co je špatné, po obloze se honí mraky a tu a tam z nich vypadne pár kapek. Jistě, je to úspěch, uvědomíme-li si, že podle předpovědi mělo hustě pršet. Nicméně představa, že spíme venku a musíme rozbalit noční propriety v plné verzi, se nám ani trochu nezamlouvá. Standa se pokusil dohodnout nocleh zde pod rozsáhlou plátěnou střechou. Nocleh prý beže všeho, ale plachta se na noc sklízí. Takže by nám to bylo k ničemu. Ale z výčepáka vypadlo, že kousek dál je hřiště a u něj je volně přístupný přístřešek. No, to je řeč. Kdeže to? ... Ano, myslím, že vím, kde to je. Přibližně v těch místech je na druhé straně silnice polní odbočka ke statku, kde jsme s Lenkou minulé rok přenocovali.

Dopili jsme a ztemnělou tichou vsí se vydali k cíli. A opravdu je to tak, jak jsem si myslel. Zastavili jsme u vjezdu na hřiště. Obě křídla široké brány jsou vysazena v otevřené poloze, svítí tu jedna parková lampa, přístřešek vidíme, pomalu a opatrně se k

němu přesunujeme. Lekl jsem se, když se rozsvítil reflektor na domě. Ale byl to jen automat a nikde se nic nepohnulo. Zalezli jsme do přístřešku, přendali se do spacího, schroupali malou večeři ze zásob, a přestože ležíme na betonu, celkem rychle vytuhli. Dnes máme proč.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denzí kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Loňovice p B.	64	1644	101	15	32 - 19

Ráno 19.8. pátek

Probudilo mě světlo a zvuk příjezdu auta. Nevidím ho. Pak zvuky manipulací s čímsi a klid. Za nedlouho se ozvaly podivné zvuky. Nepravidelné, jako vzdálené bourací kladivo. V tuhle hodinu? Je ještě tma... Později jsme zjistili, že budova sousedící se hřištěm vzdálená dvacet metrů je šicí dílna. A ty zvuky byly šicí stroje. A čas je taky v pořádku. Prostě jim začala šichta. Pak zas pospávám. Chvilí po šesté se vzbudil Standa a začali jsme s přípravami k odjezdu. Dospěli jsme společně k tomu, že bychom měli vypadnout.

Začíná poslední etapa letošní Expedice – přejezd do Benešova. Už včera Standa přišel s nápadem dojet k vlaku již dnes. Zbyde tak jeden volný den na likvidaci následků Expedice. Trochu mě to zarazilo, protože jsou příznivé podmínky pro dojetí až do Prahy, ale vlastně má pravdu. Všechny myslitelné přejezdy Benešov – Praha známe a nějak není proč se jimi zabývat. Později se ukázalo, že nápad to byl velmi moudrý.

Odjíždíme bez snídaně a všeho, co by mohlo odjezd pozdržet. Ne daleko. Kousek za koncovou cedulí Louňovic směrem na Postupice jsme zastavili v kopci nahoru u autobusové zastávky s výhledem na všechny strany. Nemá totiž budku.

Zato jsou tu romantistické výhledy.

A tady proběhlo vše tak, abychom dokončili správný postup při odjezdu z místa noclehu. Zejména šlo o parodii na téma snídaně. A popojedem.

Je to tu zase do kopečků, ale také dolů. Pořád jsme ve stádiu rozjezd a nejede se úplně dobře.

Ve vesničce Veliš jsem si všiml otevřeného obchůdku. Zastavil jsem u něj s tím, že dokoupíme pití na dojezd. Byla z toho svačinka a odpočinek. Bylo zajímavé sledovat jak se sem slezají a sjíždějí chlapi a nakupují především pivo a dohadují se, jak je to tu s jejich dluhem a podobně. A podle toho, co říkají, musela tady někde včera proběhnout mocná pijatyka. Ano, všímám si, že jsou všichni mocně použiti. A ty piva? Jasně, vyprošťováký.

Pokojně si vyjídáme jogurty z kelímků, když u nás před lavičkou zastavila dodávka. Vyběhl z ní závozník do krámku a cosi tam zařizoval. Řidič vystoupil také, znaleckým okem zhodnotil naše kola a pak se dal s námi do hovoru. A věděl a znal. Jen se přiznal, že musel udělat hanebný kompromis, když chtěl, aby s ním jezdila jeho žena, a sice pořídit elektrokola. Na druhou stranu, kolik mu může být? Sedesát? Pětašedesát? Za mě je podstatné, že po práci neuváže na gauči, ale něco dělá. Rozhovor s ním byl zajímavý, ale přišel závozník, a že prý by měli jet.

Rozloučili jsme se, dojedli svačinku a vzhůru nahoru. Ne moc, ale mně už se nějak nechce. To ale nejspíš souvisí s vědomím, že před námi je velmi nehezké stoupání v Postupicích. Já si je z loňska velmi dobře pamatuju, Standa zatím neví, o čem je řeč. I řidič dodávky se o něm letmo zmínil...

Jedeme vlnící se krajinou a zatím jde všechno celkem dobře. Kilometry přibývají, dnešní cíl se přibližuje. Počasí je zatím příznivé, slunce je za mrakem, ale je teplo, vítr asi už nebaví zabývat se námi a nejspíš si našel na otravování někoho jiného. Krajina se vlní, vypadá to jako idylka.

A jsme v Postupicích na křižovatce. Navigaci vůbec nepotřebuju. Nejdříve levá, pak pravá a následně kolmo vzhůru. A samozřejmě je tu oblíbený navazovaný horizont. Tak pomalu a namáhavě nahoru. Jsem překvapen svou současnou formou. Mám sice řazení 1 – 1, ale pořád jedu. Posledně jsem šel pěšky hned od odbočky. Poznávám kamennou zídku vpravo od silnice, kde byly vloni ostružiny, asfaltový vyhnout směrem do příkopu, stružku, která na jaře nespíš vytváří malý vodopád z kamenité zídky do příkopu... ale furt jedu. A jsem na prvním horizontu. Tady je malý zhoup a následuje horizont druhý. I ten za chvíli mám. A závěrečný je tvořen zatáčkou. Tady už to není tak zlé. Přesto po

dosažení posledního horizontu nepřerážuji, nýbrž “vyklusávám” na stejný převod, pomalou jízdou téměř bez použití síly. Jednak musím dát čas svalům, aby si odpočinuly a jednak čekám na Standu. A jsem překvapen, že tentokrát jsem to tady vyjel, a co víc - nebolej mě nohy.

Standa už je tady. Nechávám mu chvíli na vydýchání a pak... A jedééééé!

Až do Benešova je to z kopce.

Jede se báječně. Krásně to chladí, rozrážený vzduch sviští v uších, slunce vykouklo z poza mraku a ozářilo krajinu před námi. Krásný pohled. Teda až na první předměstské baráky Benešova.

Benešov. Proletěli jsme kolem cedule a na rovince postupně zpomalili. Pak kousek do kopce kolem pivovaru, ostrá pravá a nádraží je v dohledu. A jsme u něj. Co říkají infotabule? Za dvacet minut jede vlak. Tak to je pěkná práce.

Kupujeme lístky a pak Standovi ukazuju, jak se to tady dělá s naloženým kolem. Ani ve snu mě nenapadne zkoušet podchod. Mají tu sice výtahy, ale jednak jsou malé a jednak jsou zamčené. Musí se přes koleje. Jasně že je to zakázané, ale to mne nijak nedojímá. A jsme na nástupišti. Vlak je přistaven, zavedli jsme kola dovnitř, zaparkovali a sedli si hned za přepážkou. Chvilí jsme probírali právě projeté kilometry a toho chlápka od dodávky a pak se vlak rozjel. Venku je šedivo a zamračeno. Cestou přibývají lidé chtíví dostat se do Prahy, až je vlak plný. A na předměstských stanicích se zase začíná vyprazdňovat.

Praha – Eden. Tak to je poslední společná stanice. Příští vystupuju. Loučíme se, připravuju Mašinku k rychlému opuštění vlaku. Ve Vršovcích stojí jen minutu. Praha – Vršovice. Tak Stando čau. A jsem na nástupišti. Těsně za zádi kola zaklaply dveře vagónu a vlak se rozjel. Nasedám na posledních tři sta metrů. A než jsem se rozkoukal, jsem doma. Po uložení Mašinky na její parkovací místo ve sklepě musím na nákup kvůli přežití, protože osazenstvo domácnosti momentálně dlí na Slováči a dostaví se až zítra. A tu jsem zjistil nemalé potíže s chůzí, a to v délce asi tak dvě stě metrů. Zpětně jsem si promítl, kdy naposledy v uplynulých čtrnácti dnech jsem ušel takovou vzdálenost pěšky. A ať přemýšlím, jak přemýšlím, vychází mi, že nikdy. Přesto však nechávám i ve dnech příštích kolo ve sklepě.

K večeru začalo pršet, pak i bouřit a pořádně lejt, a to všechno za silných poryvů větru. No chvála Standovu nápadu dojet to vlakem.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	53	1671	26	15	27

Celková technická data:**Účast**

Tři Expedičně nalaďen ...: Dig, Lenka a Standa

Oficiálně přiznaná
kilometráž**1065 km****Příště****Daniely****Trasa výpravy**

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	606	0	0	17
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Michalovce	20	610	4	12	26 - 15
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
potok Černá voda	50	680	70	15	31 - 18
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
jezero Čaňa	56	768	88	15	42 - 14
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Aggtelek	47	848	80	17	43 - 18
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Kuriněc Zelená voda	65	918	70	18	31 - 14

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
jezero u Ludányhalászi	57	1002	83	20	39 - 13
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pastovce	46	1088	86	21	28 - 15
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Moča	44	1160	72	20	33 - 20
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Trsténá na ostrove	35	1252	91	20	35 - 21
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Widen	40	1384	95	22	37 - 21
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Šatov	52	1460	112	16	34 - 20
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Novodvorský ryb	57	1543	82	14	37 - 19
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Loňovice p B.	64	1644	101	15	32 - 19
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denší kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	53	1671	26	15	27

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Dig (Dig), **Standa (Sar)**

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Epilog:

Za mě šlo o jednu z hodně zdařilých Expedic. Byli jsme na Východním Slovensku, pár kilometrů od hranic s Ukrajinou, projeli jsme jih Slovenska, kde jsme se málem nedomluvili díky Maďarštině tamo úřadující, navštívili jsme Maďarsko, kde jsme se domluvili i beze slov a navštívili tam dvě velmi zajímavá místa a to i pro samotné Maďary, projeli kus Dunajské stezky, zdolali přehradu Gabčíkovo – Nagymaros napříč, nakoukli do Rakouska, kde jsme na vals unikli pokutě za přespání v Naturparku, projeli okrajem Vídně, přestáli jsme příjezd jižní Moravou, zejména stoupání od řeky Dyje, vytlačili pár kopců na Vrchovině a vůbec si to celkově užili. A osvěžili si jak to vypadá, když vane protivítr a do toho peče slunce. Jsem spokojen...

Dig.

Obrazová příloha:

koupačka v Zemplínskej Šírave

cesta k Morskému Oku před stoupáním

Fúzač alpský

Jalec hlavatý

Užovka stromová

Živočišstvo

Morské oko je zaujímavé nielen svojim vznikom, polohou a krásou, ale aj tajomným životom pod vodnou hladinou.

V pobrežnej zóne jazera bolo zaznamenaných takmer 100 druhov bezstavovcov - podeniek, veslonožiek (*Copepoda*) a lastúrníkov (*Ostacoda*). Z vyšších kôrovcov je tu zastúpený rak riečny (*Astacus astacus*). Brehy potokov a vlhké biotopy jazera obývajú viaceré druhy chrobákov - bystruška kožovitá (*Carabus coriaceus*), fúzač veľký (*Cerambyx cerdo*), či fúzač alpský (*Rosalia alpina*). Jazero a okolité prítoky sú domovom 13 druhov rýb. Najdominantnejší je v súčasnosti v jazere jalec hlavatý (*Leuciscus cephalus*), z ďalších sa tu vyskytuje hrúz škvrnitý (*Gobio gobio*), belička európska (*Alburnus alburnus*), pstruh potočný (*Salmo trutta m. fario*) a pstruh dúhový (*Oncorhynchus mykiss*).

Okolo jazera - v starých lesoch - hniezdi bocian čierny (*Ciconia nigra*) a sova dlhochvostá (*Strix uralensis*). Z ďalších zaujímavých druhov tu môžeme vidieť myšiaka hôrneho (*Buteo buteo*), datľa bielochrbtého (*Dendrocopos leucotos*), tesára čierneho (*Dryocopus martius*). Husté lesy Vihorlatského pohoria obývajú jeleň hôrny, liška hrdzavá, vlk dravý, rys ostrovid.

Historické zaujímavosti

Najstaršie oficiálne pomenovanie jazera sa

width
well p
which
tends
there
of the
The Vil
flora. In
rare Bal
oxeye (t
the mou
associat
The mou
the locali
last pres
the natur
man mini
vrchy is s
area. Mor
mountain

jeden z popisů Morského Oka

Historické zaujímavosti

Najstaršie oficiálne pomenovanie jazera sa dochovalo v rukopisnom elaboráte v roku 1784 (tzv. josefínske mapovanie) v podobe Blatné jazero (Blatto teich) a potoky, ktoré do neho ústili, niesli názvy Malý potok (Malý bach) a Veľký potok (Veľký bach). Pod pomenovaním Morské oko sa jazero prvýkrát uvádza až na mapách z obdobia tzv. františkánskeho mapovania (z roku 1826).

Mapa z roku 1784

Konšká železnica na Morské oko (30-ty roky 20. storočia)

Keďže názvom morské oko sú v odborných kruhoch označované jazerá ľadovcového pôvodu a jazero vo Vihorlatských vrchoch takým nie je, vedci sa mu snažili dať iné pomenovanie napr. Beskydské jazero (rok 1876), Sninské jazero či Remetské jazero (rok 1907). Nakoniec bol v roku 1933 prijatý oficiálny názov Veľké Vihorlatské jazero, ktorý platí dodnes.

jeden z popisů Morského Oka

Prírodné zaujímavosti

- Jazero Morské oko je najväčšie nekrasové jazero v Karpatoch a zároveň tretie najväčšie prírodné jazero na Slovensku (po Štrbskom plese a Veľkom Hincovom plese vo Vysokých Tatrách).
- Dominantnú horninu tvorí andezit, v okolí Morského oka sa vyskytuje i železná ruda (v minulosti ju tiež v okolí ťažili). Významným mineralogickým náleziskom je aj lokalita Kapka, zaznamenaných tu bolo viac ako 60 druhov minerálov.
- Historické záznamy hovoria i o tom, že v priestore medzi Morským okom a Remetskými Hámrami sa nachádza priepasť s názvom Bezodná diera a veľký vodopád na potoku Okna (obidva prírodné útvary zanikli pravdepodobne v roku 1827, keď sa vyliali vody z jazera).
- Neďaleko Morského oka leží druhé najzachovalejšie jazero vo Vihorlatských vrchoch - Malé Morské oko. Jeho kolísavá vodná hladina (s hĺbkou od 2,4 do 4 metrov) zaberá plochu 0,33 ha - napája ho jeden stály prameň, no zvláštnosťou je, že toto jazierko nemá žiadny povrchový odtok.
- Hrádza jazera pozostáva z hrubých balvanov, cez ktoré miestami presakuje voda. V 80-tych rokoch 19. storočia bola horná časť hrádze spevnená tak, aby umožňovala regulovať stav vody v odtoku v potoku Okna. Po obmedzení výroby v železiarňach v Remetských Hámroch bola hrádza prebudovaná tak, že odtok vody z jazera sa už nedal regulovať. V súčasnosti má hrádza dĺžku 33 metrov a jej šírka v korune dosahuje 12 metrov.

neďaleký priestor jazera

Schweizerische Eidgenossenschaft

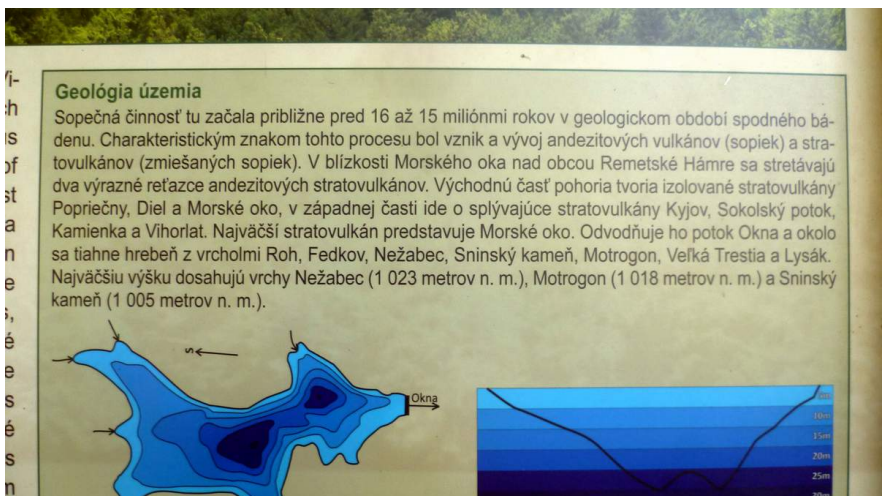

Slovenská republika

další z popisů Morského Oka

jeden z popisů Morského Oka

Maďarská hranice

i toto je Maďarská hranice

VÍTAME VÁS NA ÚZEMÍ AGGTELEKSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU!

Územie viac ako 20 000 hektárového Aggteleckého národného parku bolo v roku 1978 vyhlásené za chránené územie a v roku 1985 z dôvodu ochrany povrchových a podzemných krasových javov za národný park. Na pomerne malom území sa nachádza približne 300 väčších - menších jaskýň, ktoré boli v roku 1995 spoločne s jaskyňami Slovenského krasu, ktorý tvorí s územím Aggteleckého NP jednotnú geomorfologickú jednotku, vyhlásené za súčasť svetového dedičstva UNESCO. Z nich najdlhšia jaskyňa, ktorá je zároveň aj najdlhšou jaskyňou Maďarska, je **jaskynný systém Baradla**, od roku 1982 so štatútom zvýšenej ochrany.

Základné informácie:

- Celková dĺžka jaskyne: 25,5 km
- Dĺžka prehliadkovej trasy: 1 km.
- Trvanie prehliadky: 1 hodina.
- Priemerná teplota: +10° C
- Relatívna vlhkosť: 95-98 %
- Jaskyňa s vyšším stupňom ochrany, dotýkať sa kvapľov, fajčiť a hádzať odpadky je v jaskyni prísne zakázané.
- Vzdďaľovať sa od skupiny je zakázané !
-

PRAJEME VÁM PRÍJEMNÚ, ZÁŽITKAMI SPESTRENÚ PREHLIADKU !

Vznik Jaskyne: Prevažná časť Aggteleckého krasu je budovaná druhohornými vápencami a dolomitmi stredného triasu, ktoré sa usadili na dne subtropického mora (pred 230 miliónmi rokov) z karbonátových schránok morských živočíchov. Vek jaskyne je oveľa mladší: 1,5-2 mil. rokov. Pri vzniku viacúrovňovej jaskyne sa uplatnilo hlavne chemické rozpúšťanie vápencov, deštruktívna schopnosť tečúcej vody s unášanými naplaveninami a gravitačné mechanizmy.

Život v jaskyni: Napriek nehostinným podmienkam jaskyňu obýva asi 20 druhov jaskynných živočíchov. Pri väčšom šťastí môžeme dva druhy z nich uvidieť na prehliadkovej trase: žižavku jaskynnú (*Mesoniscus graniger*) a nifargusa aggteleckého - vodného kôrovca (*Niphargus aggtelekiensis*), pomenovaného podľa jaskyne. Pre väčšinu jaskynných živočíchov je typické biele sfarbenie dôsledkom depigmentácie a redukcia, alebo strata zraku. V jaskyniach s obľubou

sídlia aj netopiere, ktoré v nich zimujú. V lete je to pre niektoré druhy obľúbeným miestom svadobného rituálu. Prvý komplexný biospeleologický výskum jasky uskutočnil Dr. Endre Dudich, ktorý zriadil v jej aggteleckej vetve v 50-tych rokoch dvadsiateho storočia biospeleologické laboratórium.

Vznik jaskynných útvarov: V jaskyni sa nachádza viac foriem kvapľových útvarov: zdobia ju stojaté a visiace kvaple, sintrové záclony, náteky. Vznikajú vyzrážaním uhličitanu vápenatého z vodného roztoku, presakujúceho z povrchu. Keď sa uhličitan vápenatý vyzráža na stropě jaskyne, vznikajú visiace kvaple, na podlahe zase stojaté kvaple. Visiaci a stojatý kvapel sa časom spájajú a vytvoria kvapľový stĺp. Zo stekajúcich vôd na stenách jaskyne sa vytvárajú sintrové náteky.

V prípade, keď sa uhličitan vápenatý vyzráža na úzkej hrane, vznikne sintrová záclona. Miestami sa na bočných stenách ztrbľetajú křišťále kalcitu.

Sfarbenie výplne: Farba jaskynnej výplne je rôznorodá: bielu farbu tvoria čistá vápenná hmota bez prímiesí, červenkasté – hnedasté - žltkasté sfarbenie spôsobujú oxidy železa, zelenú farbu, tvorenú ložiskami machu a rias, môže pozorovať v blízkosti osvetľovacích telies. Nachádza sa tu veľa čiernej farby. Čierne sfarbenie spôsobujú z časti mangánové minerály, vznikajúce pôsobením tzv. manganobaktérií, ktoré v priebehu svojho života produkujú čiernu farbu. Ďalšie čierne sfarbenie sa usadilo na stenách zo sadzí fakiel tak pravekých ľudí, ako návštevníkov jaskyne.

Prehliadková trasa:

Prehliadka začína pri novom turistickom stredisku v Jósvalfö a končí sa pri hore Tengersizem szálló (Morské oko. Pokiaľ ste prišli autom, informujte sa, prosím, v pokladni, alebo u sprievodcu o možnosti návratu do východiska!

Umelý vchod: Jaskyňa bola sprístupnená štôľňou, vyrazenou v roku 1890 pod vedením banského inžiniera Kálmána Münnicha. Dĺžka štôľne je 300 m. Do hlavnej vetvy jaskyne zostúpime po 271 schodoch.

Křižovatka: Koniec štôľne ústí pri koryte podzemného riečiska Styx, po ktorom vedú 2/3 prehliadkovej trasy. V koryte Styxu preteká voda 2-3 krát ročne po intenzívnejších zrážkach a topení snehu.

Sušiareň rýb: Na viacerých miestach prehliadkovej trasy sú viditeľné poškodené jaskynné útvary. Takým je aj skupina visiacich kvapľov na pravej strane chodby. Kvapľové útvary boli väčšinou poškodené návštevníkmi jaskyne, keď ich v určitom období mohli zobrať na pamiatku.

(symbolické názvy: Sušiareň rýb, Maják)

mutná vrba:

ymbolické názvy: Smutná vrba, Matka s dieťaťom, Rómeo a Júlia)

labastrový stĺp: Na stope siene sa nachádza množstvo útvarov, podobných amke - vertikálnych rúrok. Sú to tzv. brčka. V počiatku sa niektorý visiaci kvapľ čína vyvíjať ako brčko. Po upchaní dutiny brčka sa uhličitán vápenatý vyzráža na vrchu brčka a začne hrubnúť.

ymbolické názvy: Alabastrový stĺp-Mikuláš, Chobotnica)

rad Drégely: Prirodzeným vetraním jaskyne sú komíny. Sú to útvary v tvare evráteneho lievika a väčšinou ústia až na povrch. Cez komín jaskyňa vetrá slúžia aj ako vletové a výletové otvory pre netopiere. Nad hlavami na stope nad tinou je vidieť ústie do komína.

ymbolické názvy: Hrad Drégely, Korytnačka, Revúci medveď, Krokodíly)

latá ulica: Jaskyňa má značný počet bočných vetiev. Jedna z nich, 100 m há „Zlatá ulica“ sa nachádza vpravo od chodníka. Svoje pomenovanie dostala dl'a sfarbenia kvapľovej výplne.

vezdáreň: Schody vedú k najvyššiemu stojatému kvapľu v Maďarsku, výškou 19 m. Jeho vek je 6-800000 tis. rokov a dosahuje hmotnosť cca. 800 t.

urecké mesto: V jaskyni môžeme vidieť väčšie - menšie závaly. Aj tieto razne prispeli k vzniku jaskynného systému. Rútením sa buď vytvorili siene, ebo naopak, sa tieto zavalili. Posledné väčšie závaly boli v jaskyni asi pred 10-5000 tis. rokmi.

ymbolické názvy: Turecké mesto, Torta so šľahačkou, Sultán a jeho harem)

račia hlava

vyvrátený kmeň stromu: Jaskynné útvary na ľavej strane chodníka boli vrátené v dôsledku povodne v roku 1955. Miesto Vyvráteného kmeňa stromu je diteľné na stope aj v súčasnosti.

ymbolické názvy: Vyvrátený kmeň stromu, Hroch)

ipkovaná studňa: Jeden z najintenzívnejšie sa vyvíjajúcich útvarov jaskyni je „Čipkovaná studňa“ na pravej strane prehliadkovej trasy. Jeho jemný denný prítok vody je 10-15 l.

a vrchu útvaru sa nachádza malý kvapľový bazén, a na jeho bočných stenách díme drobné sintrové mikrohrádza.

ymbolické názvy: Pieskový pahorok, Slnečnica)

arná lokomotíva:

ymbolické názvy: Parná lokomotíva, Nakladaný karfiol, Harfa)

onor v sieni obrov: Viacúrovňová jaskyňa má hornú, strednú a dve odné úrovne - poschodia; jaskyne Rövid - a Hosszu Alsó Barlang - (Krátka Dlhá spodná jaskyňa). Dlhá spodná jaskyňa svojou dĺžkou 10-15 km presahuje

Aggtelek. Jej existencia bola dokázaná farbiacimi skúškami. V súčasnosti prebiehajú práce na jej odorytí. Krátku spodnú jaskyňu s dĺžkou 1 km objavili v roku 1982 odčerpaním vody. Nachádza sa asi 30 m od ponoru (lievikový útvar) v sieni Óriások terme (Sieň obrov). Tento ponor je s najvyšším prietokom vody v jaskynnom systéme (cez neho odtéka najviac vody). V čase záplav sú vody zo strednej jaskynnej úrovne odvádzané ponormi do spodnej, a na povrch vyvierajú formou krasového prameňa Jósva pri jazere Morské oko.

Sieň obrov: Je najväčším voľným priestorom v jaskyni. Jej dĺžka je 130 m, šírka 40 m a výška 27 m. Vznikla pravdepodobne zrútením viacerých jaskynných úrovní pred 200 000 tis. rokmi. Preto je v sieni vidieť veľké množstvo spadnutých kvapľových útvarov a skalných blokov značných rozmerov. Imre Vass počas svojich výskumov našiel v tejto sieni veľký počet keramických úlomkov nádob a odtlačok bosej ľudskej nohy. Predpokladá sa, že praveký človek prišiel do jaskynnej vetvy Jósvaľő z Aggteleku. Podľa inej teórie sa do jaskyne mohol dostať aj cez prirodzený vchod, ktorý sa časom upchal. Predpokladané miesto tohto vchodu je viditeľné na pravej strane siene – v „Rozprávkovkej krajine“. Táto, podobne ako Zlatá ulica je jednou z bočných vetiev jaskyne, s dĺžkou 60 m.

(symbolické názvy: Rozprávková krajina, Šikmá veža v Pise, Čínska pagoda, Divadelná opona, Korintský stĺp)

Divadelná sieň: Do tejto siene sa dostal v roku 1825 Imre Vass. Aj keď tušil ďalšie pokračovanie jaskyne, z dôvodu chýbajúcich technických

prostriedkov v prieskume nepokračoval. Súčasný úzky priechod, ktorý vedie do záverečnej časti jaskyne, prekopal v roku 1922 Péter Kaffka.

(symbolické názvy: Javisko s hercami, Pavučinový strop)

Kaffkov dóm: Tak priechod, ako aj dóm sú pomenované podľa Pétera Kaffku. Po opustení dómu sa postupne mení charakter horniny. Na poslednom 400 m dlhom úseku trasy sa tu nachádza tmavosivý vápenec, menej vhodný na tvorbu kvapľových útvarov, nakoľko ho kyselina uhličitá rozpúšťa len v malej miere. Z tohto dôvodu sú kvapľové útvary viditeľné už len na 50 m dlhom úseku.

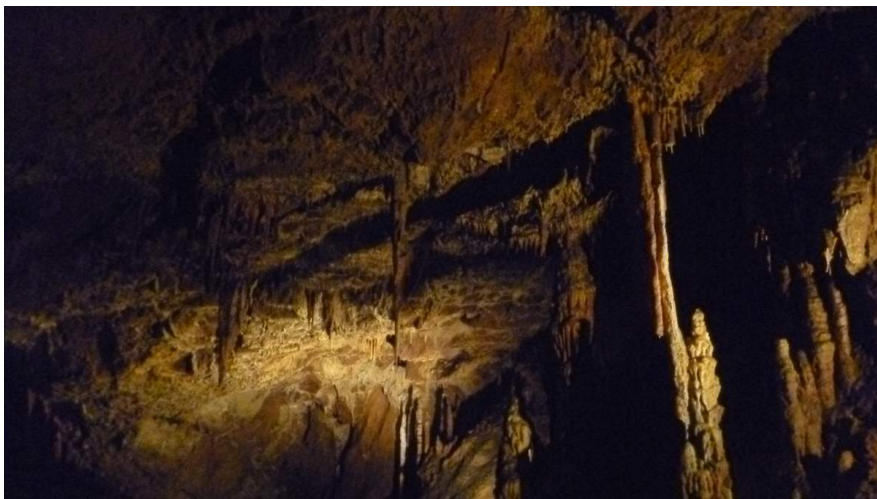
(symbolické názvy: Tlma krokodíla, Pec)

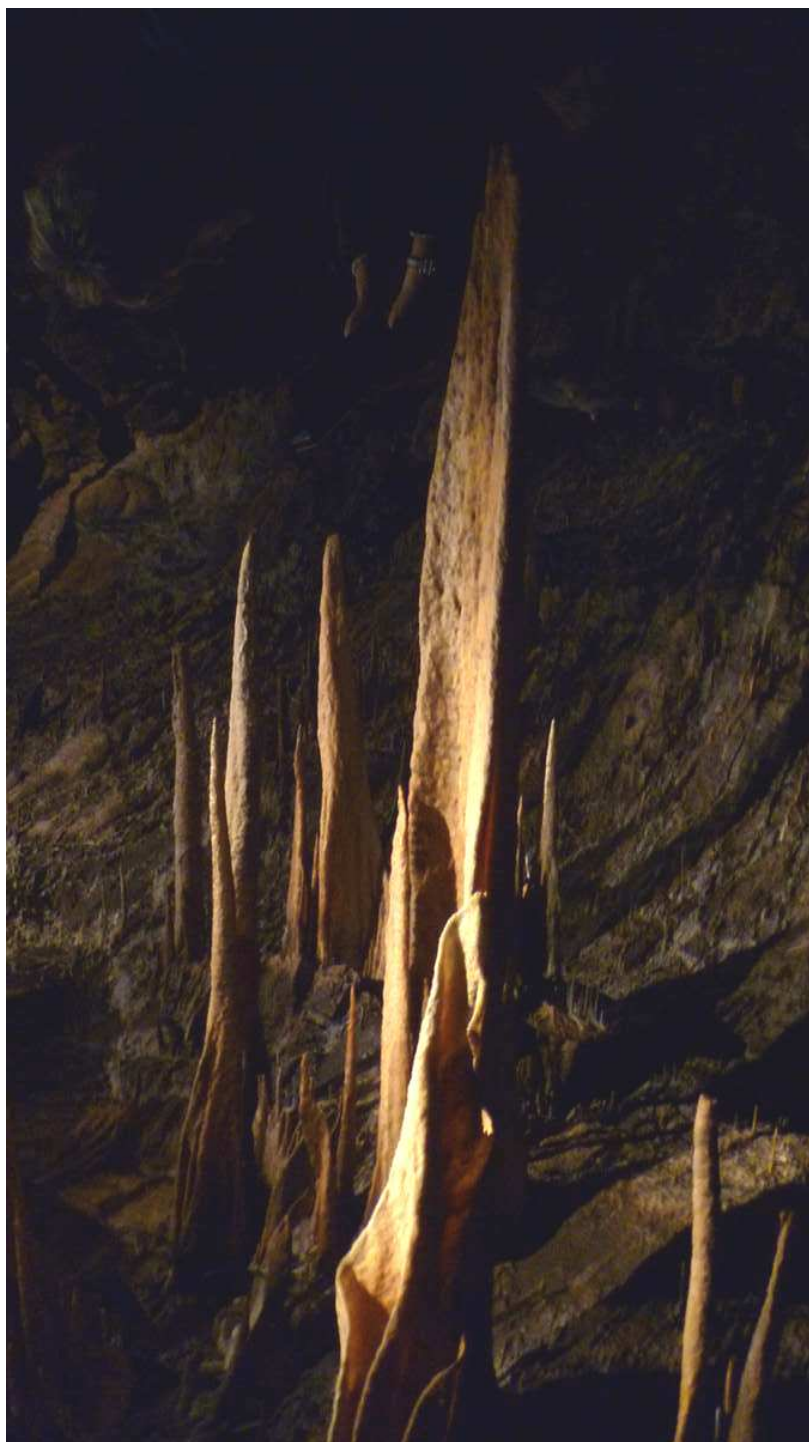
Priešmyková sieň: Sieň bola pomenovaná podľa zlomovej čiary - dislokačnej línie na jej pravej stene, na ktorej sa dve vrstvy horniny môžu na sebe pokľnúť. Vľavo, vedľa zábradlia vidíme „Dobošku“, ktorej svetlé a tmavé vápencové vrstvy sú veľmi pozoruhodné. Tmavé vrstvy sa usadili v prostredí chudobnom na kyslík, naproti tomu svetlé v prostredí s väčším obsahom kyslíka.

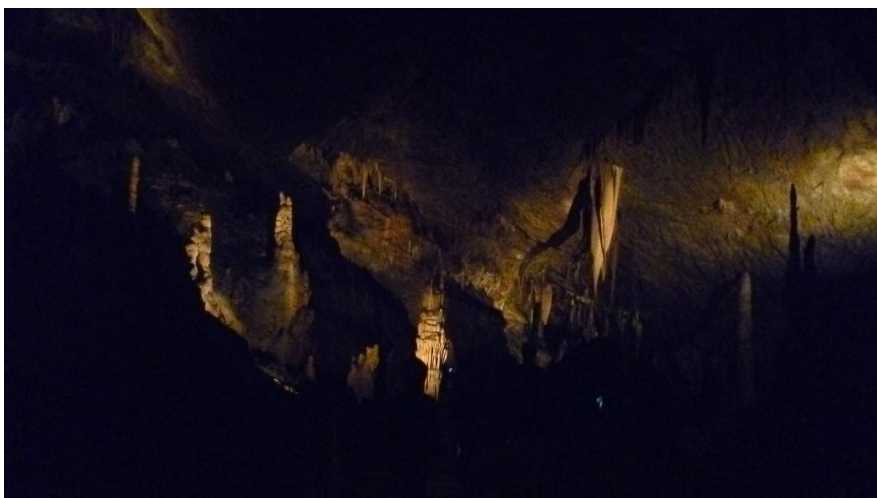
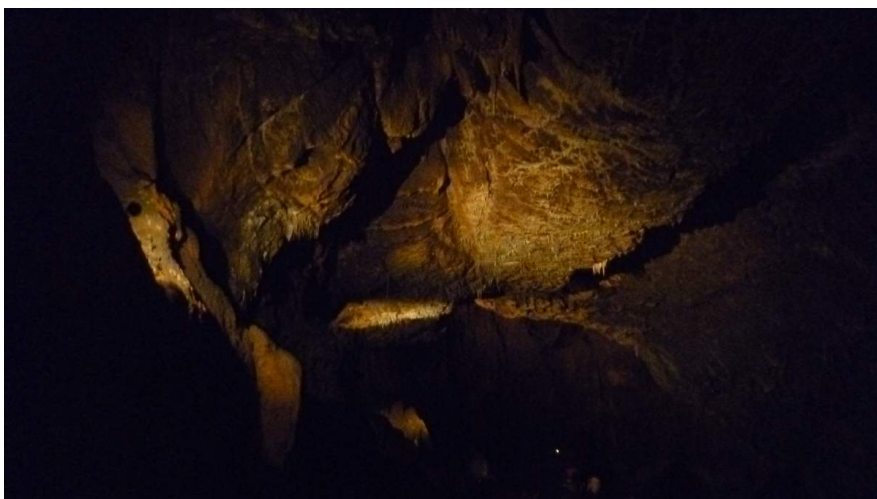
Umelý východ: Na povrch sa dostaneme cez 130 m dlhú štôľňu, vyrazenú čiastočne na vlastné náklady Péterom Kaffkom v roku 1928.

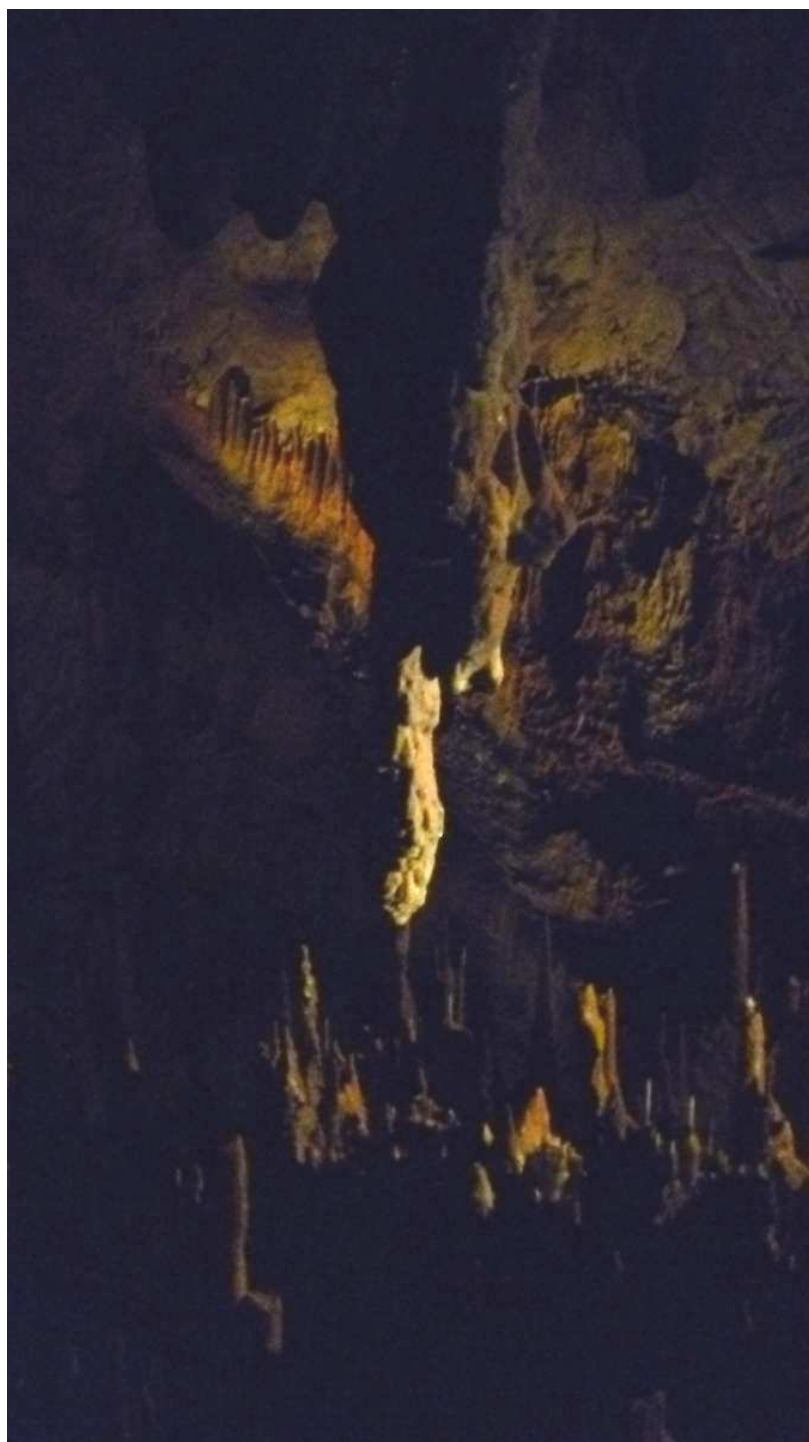
ĎAKUJEME ZA NÁVŠTEVU!

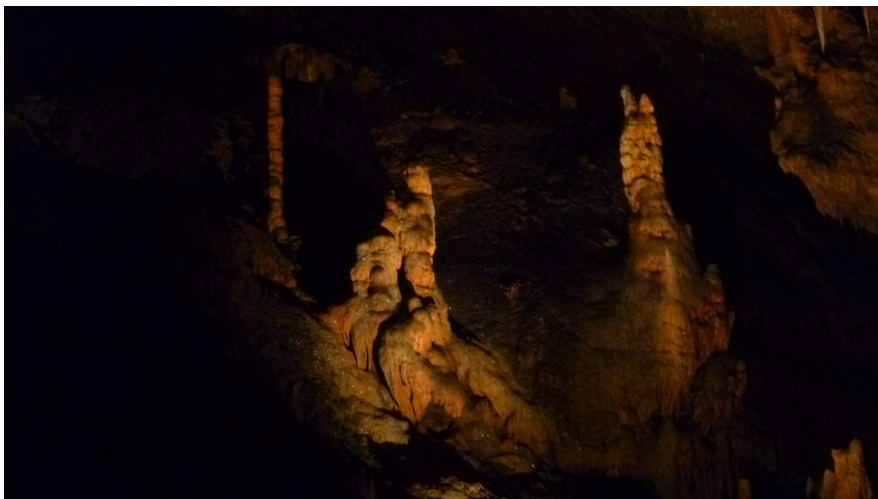
následuje série obrázků z jeskyní Aggtelék

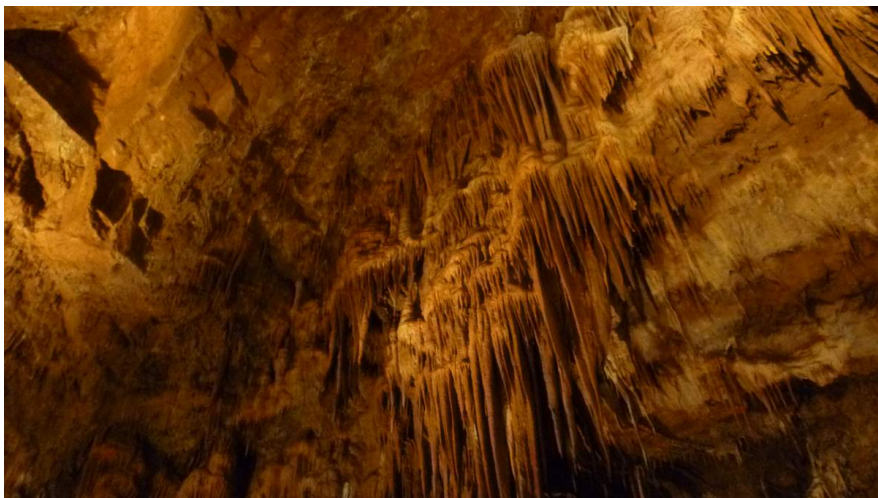

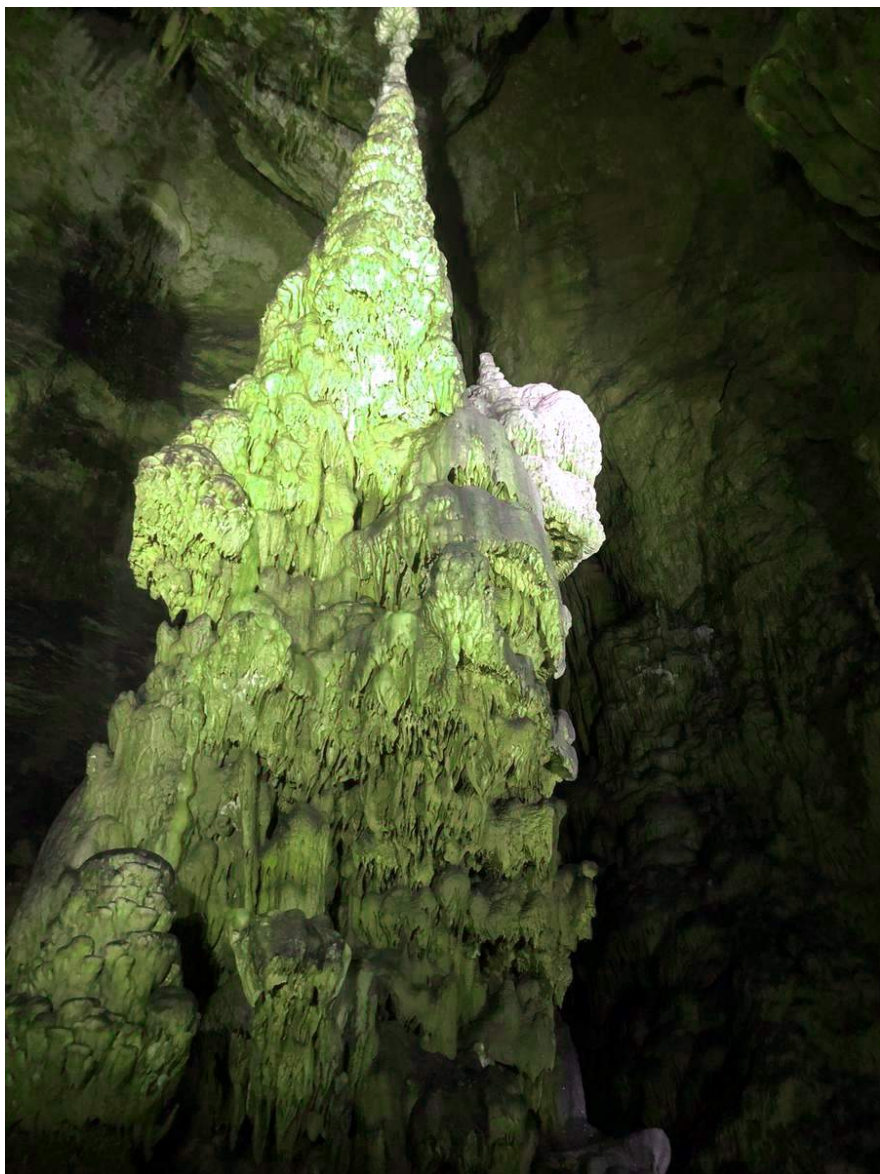

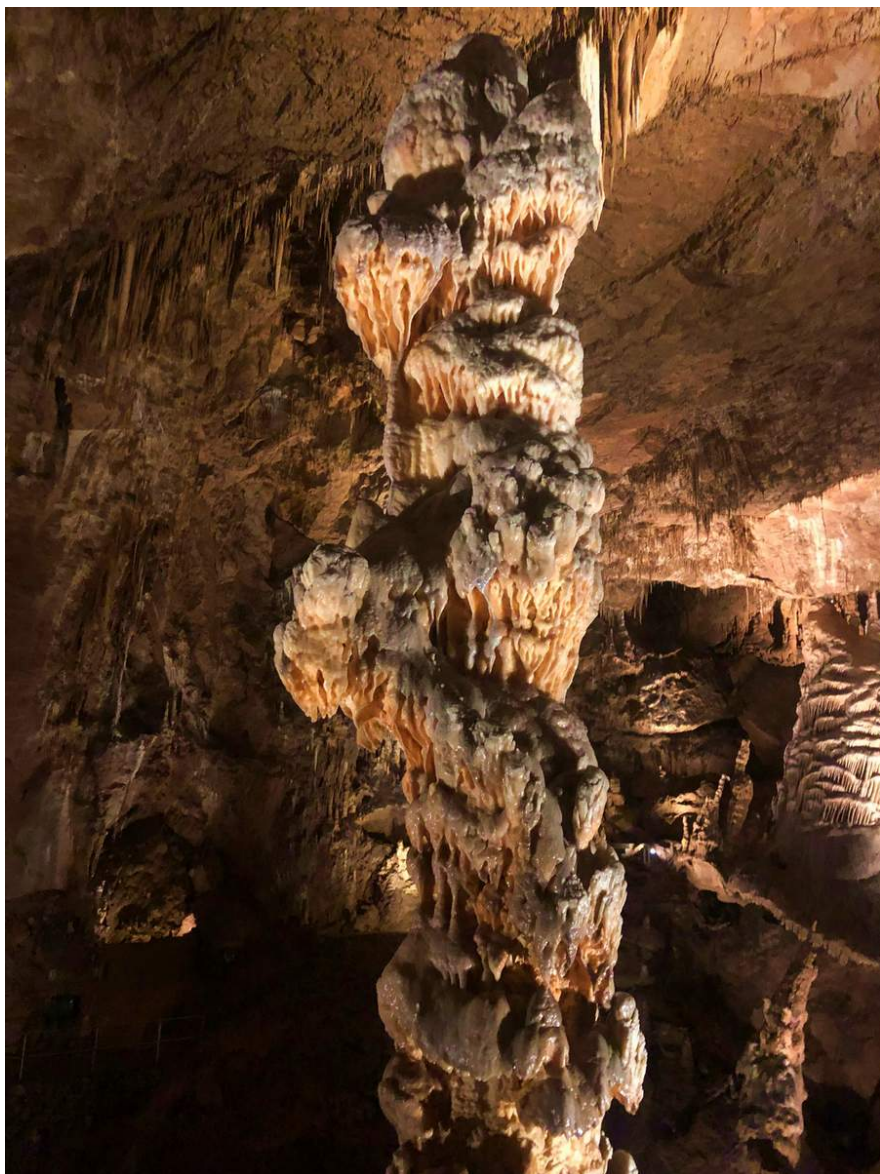

to je z jeskyní vše

následuje série obrázků z hradu Filákov

Fil'akovo

NÁUČNÝ CHODNÍK
TANÖSVÉNY
EDUCATIONAL TRAIL

Mili návštevníci!

Náučný chodník v dĺžke 305 m s prevýšením 40 m Vás oboznámi so základnými prírodnými a kultúrno-historickými hodnotami hradného vrchu. Hrad bol postavený na zvyšku sopečného krátera, ktorý je reliktom najmladšej sopečnej činnosti z územia Novohrad - Nógrád geoparku a dominantou reliéfu Cerovej vrchoviny.

Náučný chodník má 5 zastávok: 1. zastávka Vám ponúka základné informácie o náučnom chodníku, 2. zastávka predstavuje geologické hodnoty hradného vrchu, 3. zastávka Vás oboznámi s históriou hradu, 4. zastávka približuje živú prírodu a posledná 5. zastávka na najvyššom bode hradu ponúka panoramatický pohľad na krajinný reliéf blízkeho okolia.

Kedves látogatók!

A 305 m hosszú és 40 m szintkülönbségű tanösvény megismerteti Önöket a várhegy alapvető természeti és kultúrtörténeti értékeivel. A vár egy vulkáni kráter maradványára épült, amely ékes példája a legfiatalabb vulkáni tevékenységnek a Novohrad-Nógrád Geopark területén és a Cseres-hegység domborzatának meghatározó tájképelem.

A tanösvénynek 5 megállója van: az 1. megálló általános információkat nyújt a tanösvényről, a 2. megálló a várhegy földtani értékeit mutatja be, a 3. megálló a vár történelmével ismerteti meg Önöket, a 4. megálló közelebb hozza az élővilágot és az utolsó 5. megálló a vár legmagasabb pontján festői kilátást kínál a környező tájra.

Dear Visitors!

The 305 m long trail introduces you to the basic natural and cultural values of the castle hill. The remains of a volcanic crater, which is a shining example of the youngest volcanic activity in the Novohrad-Nógrád area, and a defining element of the mountain terrain.

The nature trail has 5 stops. The first stop presents the general information about the trail, the second stop introduces the geological values of the castle hill, the third stop brings you closer to the history of the castle, the fourth stop offers a closer look at the living world, and the final fifth stop at the highest point of the castle offers a scenic view of the landscape.

základní popis hradu

Fil

ED

Milí návštevníci!

Náučný chodník v dĺžke 305 m s prevýšením 40 m Vás oboznámi so základnými prírodnými a kultúrno-historickými hodnotami hradného vrchu. Hrad bol postavený na zvyšku sopečného krátera, ktorý je reliktom najmladšej sopečnej činnosti z územia Novohrad - Nógrád geoparku a dominantou reliéfu Cerovej vrchoviny.

Náučný chodník má 5 zastávok: 1. zastávka Vám ponúka základné informácie o náučnom chodníku, 2. zastávka predstavuje geologické hodnoty hradného vrchu, 3. zastávka Vás oboznámi s históriou hradu, 4. zastávka priblíži živú prírodu a posledná 5. zastávka na najvyššom bode hradu ponúka panoramatický pohľad na krajinný reliéf blízkeho okolia.

STAROMAĎARSKÁ
Replika staromaďarského ženského od-
evu, z kovárenských a medailónovými
kovanicami, a prsteňom so smaragdmi a
náušnicami, a prsteňom so smaragdmi a
náušnicami.
HONFOLGALÁS KORJ M
Hírdogalás korj magyar női öltözék, az
érmék-kovármék, a medailónok, a nagy
gyűrűgyűrűvel és rubinokkal kovármák.
Szerző: / Szerző:
Csabik Sándor, Václav Gábor

STAROMAĎARSKÁ ŽENA

Replika staromaďarského ženského odevu s ozdobnými kovanicami, záušnicami a medailónmi vo vlasoch, guľičkovými náušnicami, s prsteňom so smaragdmi a náramkom s rubínmi

KNÁŽKA Z DEDINKY

Replika ženského odevu s bronzovými nášivkami, ihlicami, príveskami, sponou, opaskom, čelenkou a náramkami objavený v mohyle v Dedinke (mladšia doba bronzová, čakanská kultúra)

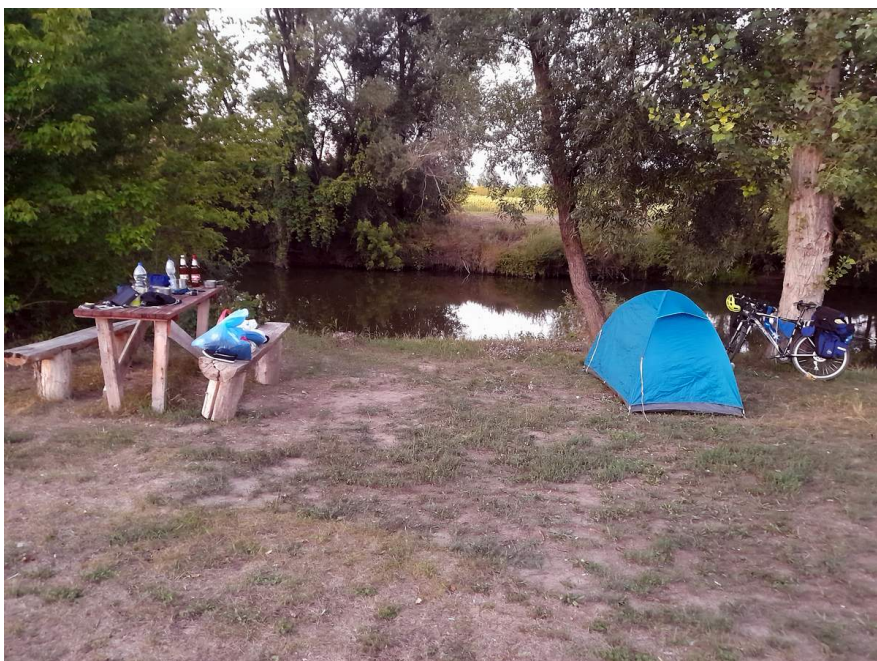
regenerácia umenia
(báseň hrozí, čo? česká kultúra)
Autor / Alkotó: Daniel Klucha

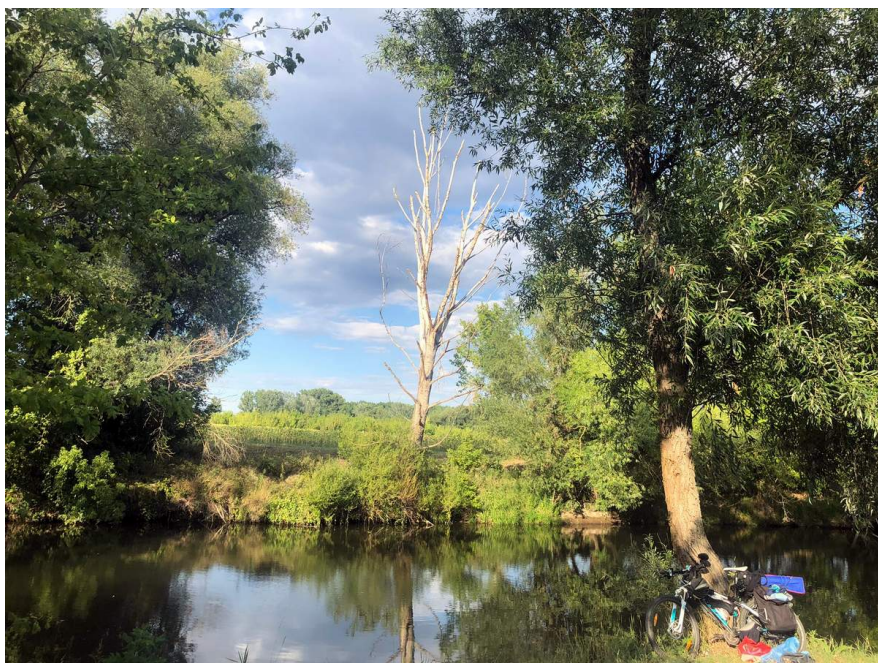
BOJOVNÍK Z ČAKY

Replika zbroje bojovníka pochádzajúca
z mohyly v Čake
(mladšia doba bronzová, čakanská kultúra)

Veľká nad Ipľom

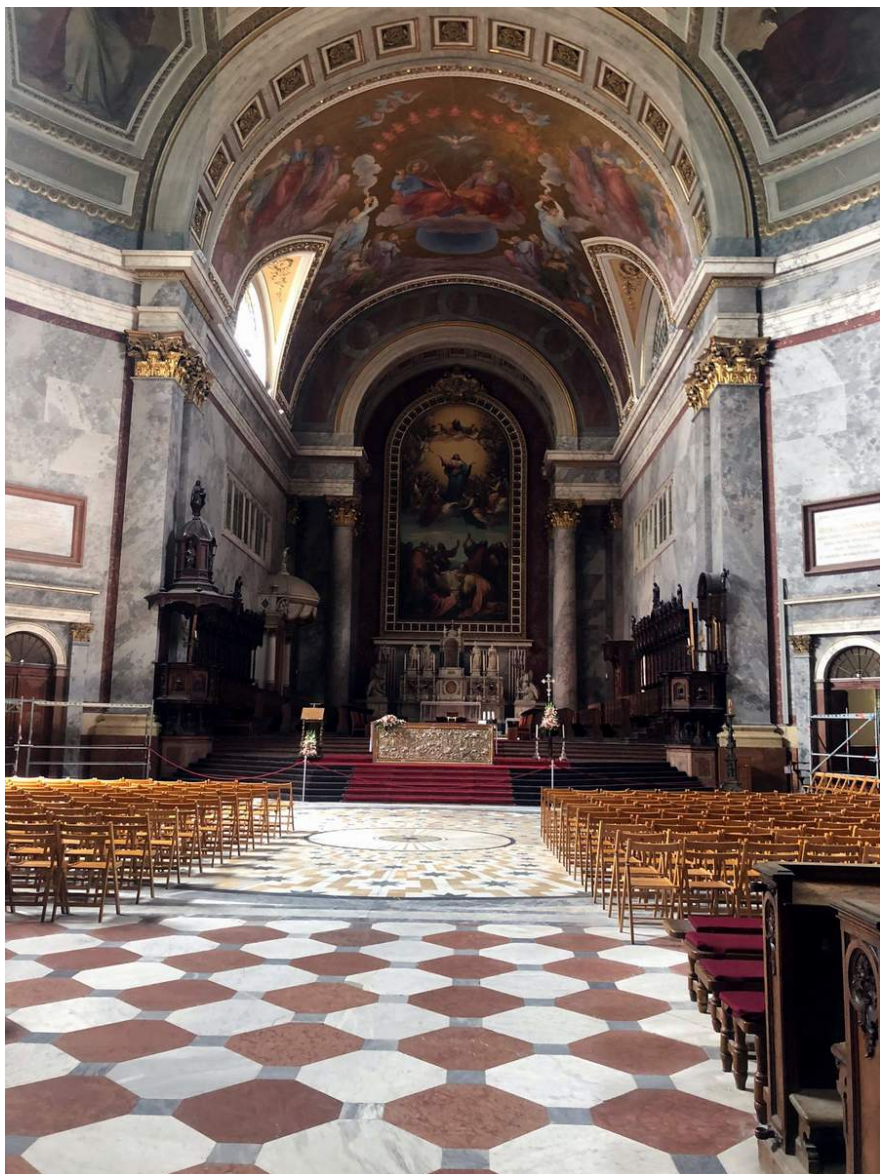

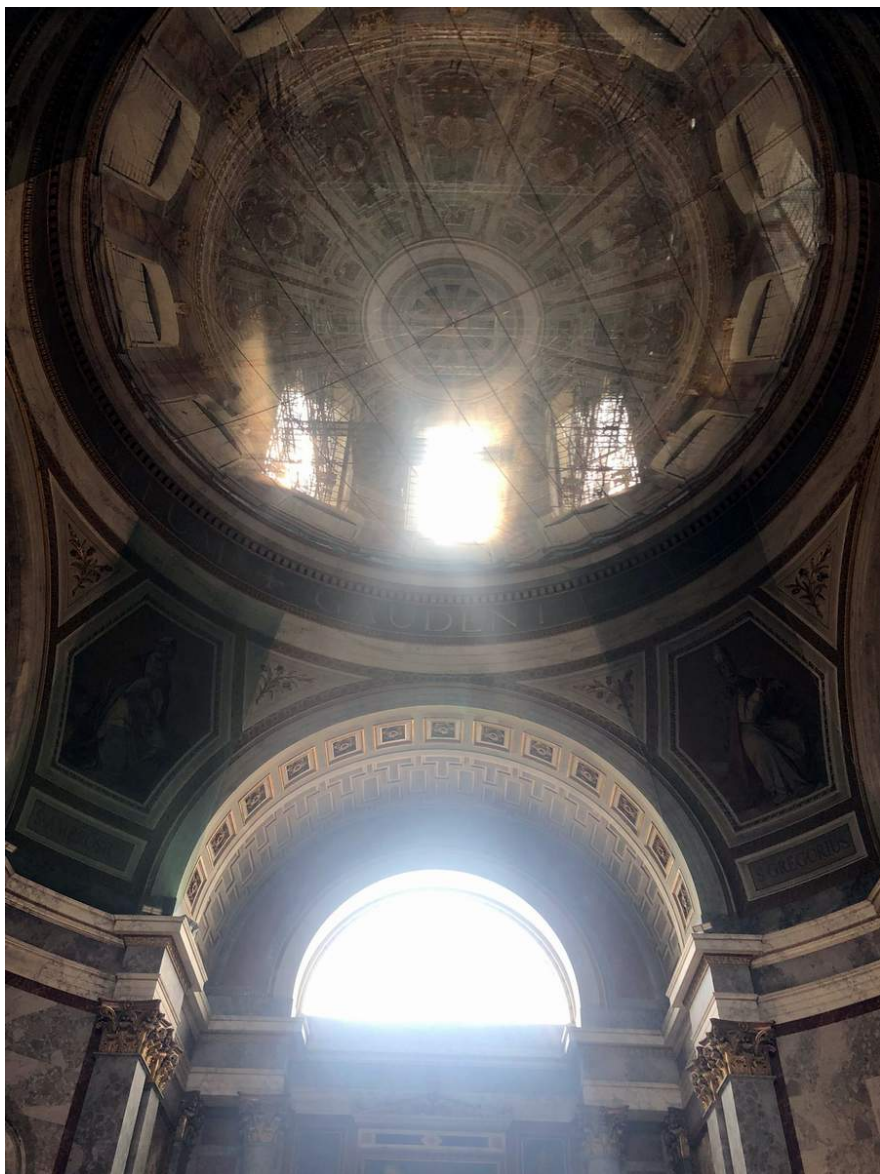

nocleh Pastovce. Následuje série obrázků z Ostřihomi

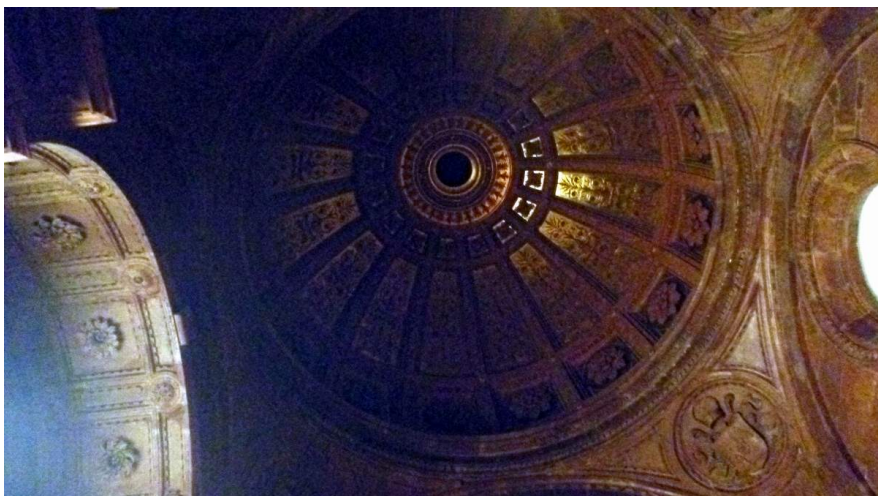
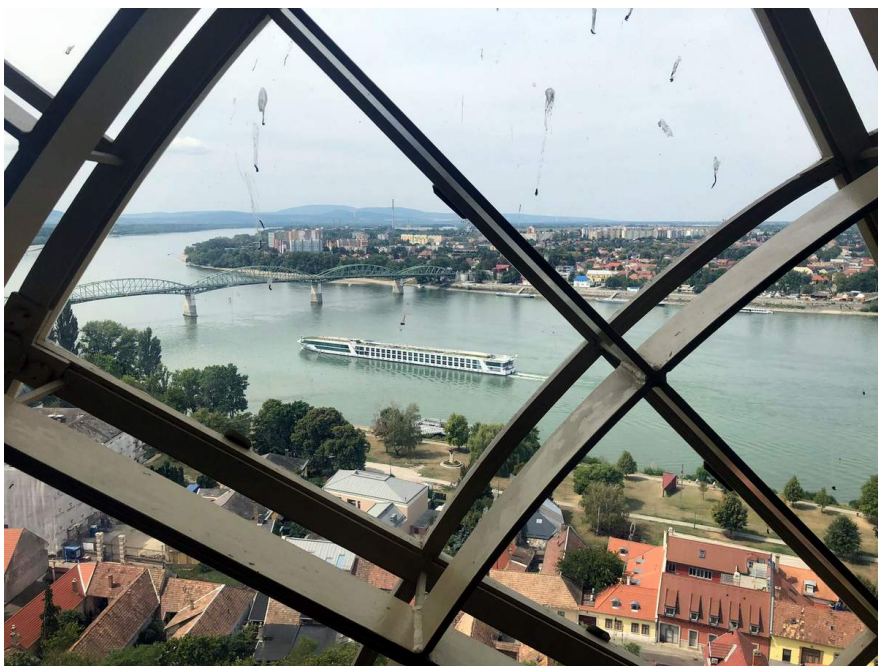

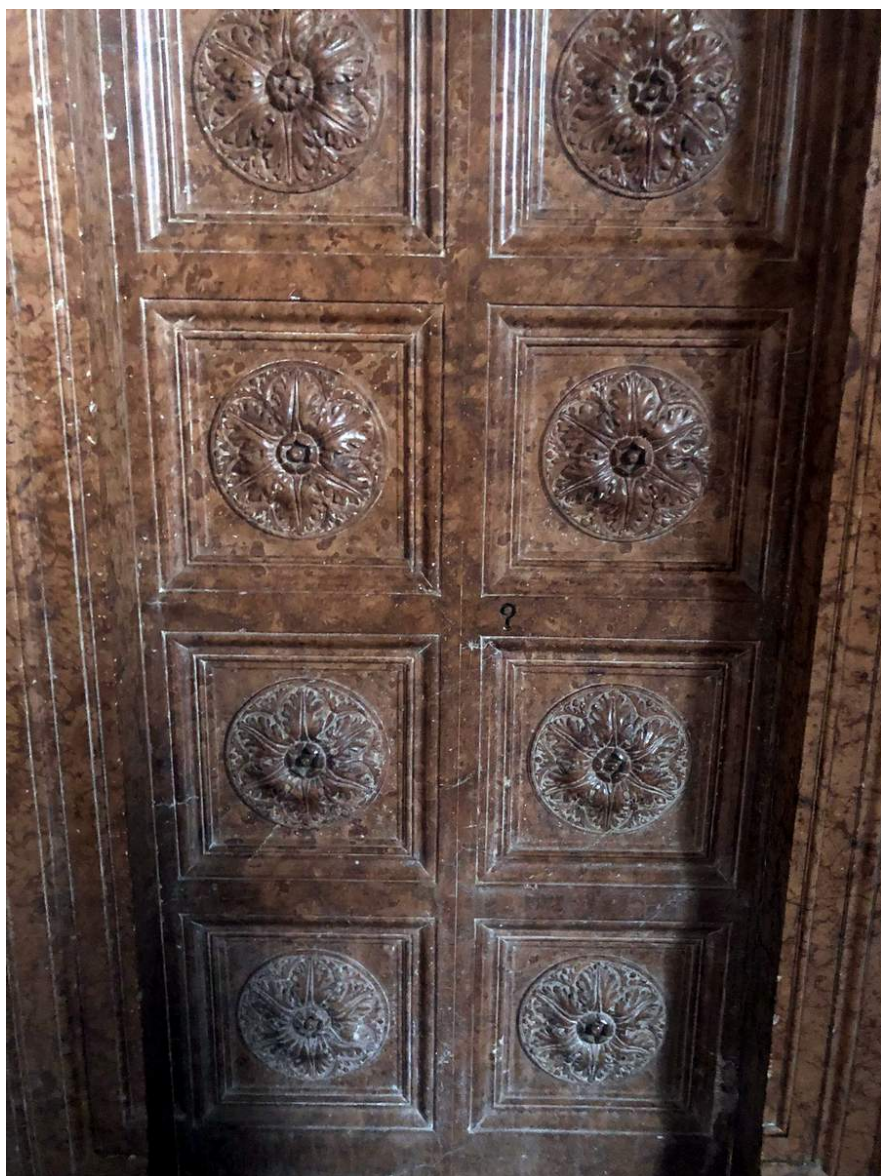

královský hrad Ostřihom

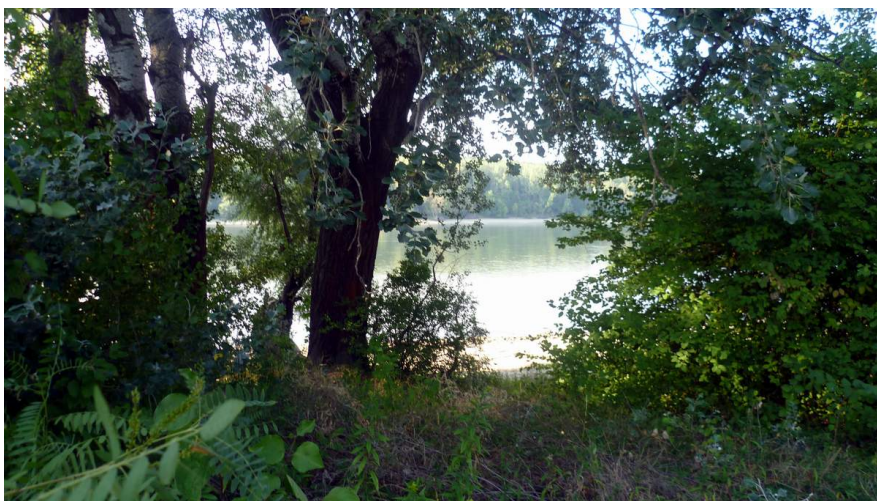

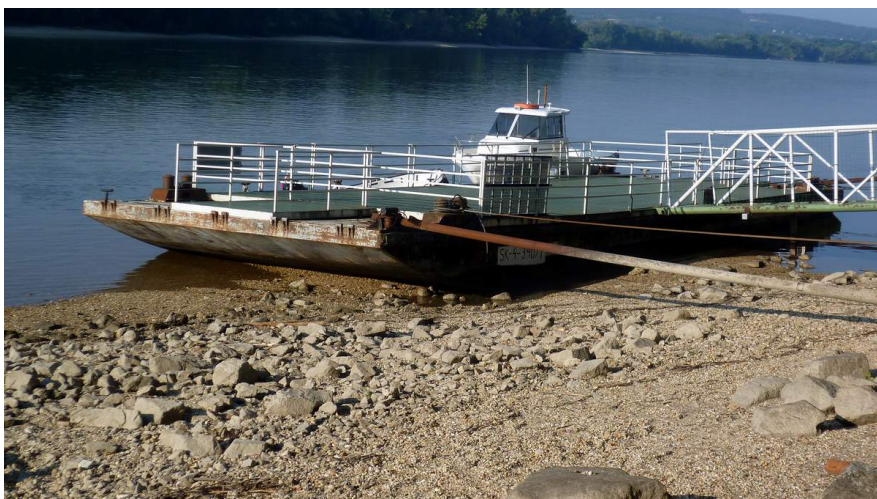
Ostřihom pohled na Štúrovo

pivo ve Štúrovu

Dunaj za Komárnem

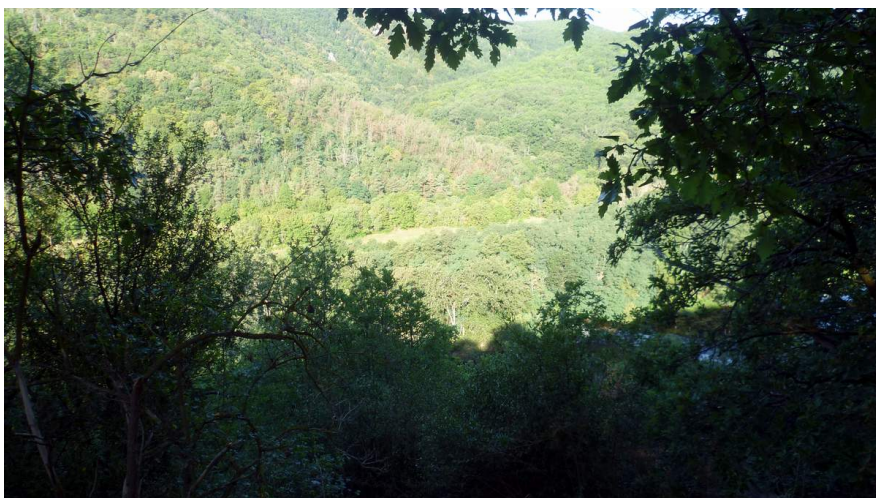

Dunaj před Gabčíkovem

bagáž pokrytá prachem z cest

pohledy do údolí Dyje

pohledy do údolí Dyje

Tohle jsme potkali. Naštěstí jen nevýstražném obrázku.

Poněkud neobvyklé silniční značení. Jedte 30, nebo vám za krk hodíme hada.

Trocha účtování

1154 CIV		RESERVACE RESERVIERUNG EuroNight		02 MISTA/PLATZE	
QR	06.08 20:36	Praha hl.n.	-> Michalovce	07.08 10:10	2
VLAK	97443 EN	VŮZ	369	LEHÁTKO/LIEGEPL	71 72
ZUG		WAGEN		LIEGEWAGEN-4ER	Dole
Nekuřák				UNTEN	
NICHTRAUCHER					
1154 CIV		RESERVACE RESERVIERUNG EuroNight		03 MISTA/PLATZE	
QR	06.08 20:36	Praha hl.n.	-> Michalovce	07.08 10:10	2
VLAK	97443 EN	VŮZ	370	MÍSTO/SITZPLATZ	95 96 97
ZUG		WAGEN		FAHRRAD+STITZEL	Okno
Nekuřák				FENSTER	Střed
NICHTRAUCHER				MITTE	
1154 CIV		Jízdenka FAHRSCHEIN		01 Dospělý/Erw.	
QR	Platz/Gültig: 06.08.2022-07.08.2022				
	06.08	PRAHA	-> MICHALOVCE		2
HRA<1154>PRAHUC.TRE*PREROV*(HAYIROV/BOHUMI*CAACA(GR)<1154>ZILIN*					
REBIS*****					
1154 CIV		DOKLAD KOLO FAHRRADKARTEN-BELEG		ROŠIŠKA Stanislav Fialková 509 Jesenice	
QR	06.08 20:36	Praha hl.n.	-> Humenné	07.08 10:10	2
VLAK	97443 EN	VŮZ	370	MÍSTO/SITZPLATZ	95 96 97
ZUG		WAGEN		FAHRRAD+STITZEL	Okno
Nekuřák				FENSTER	Střed
NICHTRAUCHER				MITTE	
Složení rozloží jako doklad o zaplacení ceny za službu ochrany během přepravy (UBP).					
FAHRRADKARTEN-BELEG BITTE GUT SICHTBAR AM FAHRRAD DOKLAD KOLO ANBRINGEN! PROSIM, MEĀTE NA KOLO DOBRĚ UPEVNĚNĚ!					
0002 507608 0002 507608		PRAHA HL.N.		5076 04.07.22 08:12	
*0563-25V		757			

jízdenky Praha – Michalovce

Tie najlepšie zlavy máte poruke s

Kaufland Slovenská republika v.o.s.
Trnavská cesta 41/A, 83104 Bratislava
mestská časť Nové Mesto
Hlinská cesta 5822/2, 07101 Michalovce
DIČ: 2020234216 IČ DPH: SK2020234216
IČO: 35790164 KČ: 88820202342161011
07-08-2022 10:53:29 c.bloku: 680

Alkoholické nápoje

ZB Trnava 0,00% 0,5l 1 ks 0,99 B
Zaloha Plechovka 1 ks 0,15 A

Balené a nebalené pečivo

Zemiak, chlieb 500g 1 ks 0,99 B

Mliečne prod. / Syry / Vajcia

ZLT Smot. jog. 150g 1 ks 0,32 C

ZLT jogurt čučo 150g 1 ks 0,32 C

ZLT jogurt čoko 150g 1 ks 0,32 C

Ban. mlieko 1,0d. 500g 1 ks 3,39 B

K. Mlieko 3,5% 1L 1 ks 0,79 C

Mrazené potraviny

Rus. zmrz. kakao 78g 1 ks 0,39 B

Ovocie / Zelenina / Rastliny

Citrony

0,344 KG * 2,49 0,86 B

Uhorky polné

0,604 KG * 1,99 1,20 C

Zakladné potraviny

Čarpath gul. pol. 59g 1 ks 0,89 B

Čarpath poliev. kúe 41g 1 ks 0,55 B

Pečenovka 100g+25% 1 ks 0,55 B

Majka 100g+25% 1 ks 0,55 B

Lunchmeat 400g 1 ks 1,39 B

ZAKLADNÉ ENIE

NA UHRADU EUR 14,00

HOTOVOST EUR 55,00

VRATIT EUR 41,00

Sadzba:

Zaklad: DPH:

A Oslobodené 0,15 0,00

B 20% 9,07 1,82

C 10% 2,68 0,27

SPOLU:

11,90 2,09

Datum: 07.08.22 čas: 10:53:29 Blok 74442

Filiálka: 8920 Pohl.: 6 Obsl.: 210

9 27035521888780387017240297

špeciálna ponuka, vtermestné akcie a

veľa ďalších výhod - to všetko iba

Kaufland Card. Zaregistrujte sa

naše dom. Podrobnosti tu:

kaufland.sk/kauflandcard

Dakujeme za Vašu návštevu

Zákaznícka linka: 0800 / 152 835

Doklad odovzdať pre prípad reklamácie.

Kaufland

najširší sortiment

za výhodné ceny!

OKP: 75C02140-6094AE9B-E9140903-04E7E701

-242FAE26

UID: 0-C35D0204E8874C8840204E887DC8E1E

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

VERZIA 1.1

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

Rybnický s.r.o.

Jovsa 234

07232 Jovsa

DIČ: 2120361633

IČO: 50498819 IČDPH: SK2120361633

Prevádzka:

Jovsa 294

07232 Jovsa

00001082/00000013

07.08.2022 14.27.51

Predajný doklad

Číslo pokladnice: 100

Čapov. pivo 10% 0,5l

3ks x 1,50

4,50 A

Česnaková zo syrom a krutonmi

1ks x 1,90

1,90 A

Slepačia 0,33l

1ks

1,50 A

SÚČET 7,90 EUR

Hotovosť

7,90

DPH REKAPITULÁCIA

SADZBA

BEZ DPH

S DPH

DPH

A 20,00%

6,58

7,90

1,32

Celkom DPH

6,58

7,90

1,32

KP : 88821203616390001

DOKLAD č. 279

OKP 54BF4E67-5EE624E2-CF3D453A-4D7A11FF

-425BF75F

UID 0-7D8E621343C343928E621343C3C8923E

VERTE DOKLAD POMOCOU QR Kódu

0-7D8E621343C343928E621343C3C892BE

*** FiskalPRO eKasa V verzia 1.1 ***

nákup v Michalovcih

prvny hospoda v Ovse

IOB group s. r. o.
Fejova 3 04001 Košice - mestská časť Juh
Slovensko

Prenosná pokladnica e-kasa klient
DTC: 2121187068 IOB: 12952410
Kód pokladnice: 88821211870680001

Pízeńňapovaný 0,5L
2 x 2.00 =4.00

Radegast 0,5L
2 x 1.30 =2.60

Medzisúčet 6.60

Celkom EUR

Hotovosť EUR

Poradové číslo

ONLINE DOKLAD

UID: 0-E356980A3D142D49693AC3D1E2D4

OKP: 0fd22e7a-9fd6fb79-13c1124c-ed06b

0af1695b

Číslo dokumentu:

08-08-2022 17:17:02

01 POKL

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KODU

COOP Jednota, Vranov nad Topľou,
spotrebné družstvo

Námestie slobody 79

09301 Vranov nad Topľou

Prevádzka: 02-240 Čečeňovce 580

04471 Čečeňovce

ICD: 31737200 DTC: 2020528521

ICDPH: SK2020528521

Kód pokladnice: 88820205285210041

COOP VODA NESYTENA 1,5l

1 ks 0.39 EUR 0.39C

FLAŠA VRATNA PET

1 0.15 EUR 0.15A

Zaokrúhlenie : 0.01

SPOLU: 0.55 EUR

Hotovosť 0.55 EUR

Sadzba	Bez DPH	DPH	S DPH
0% (A)	0.15	0.00	0.15
20% (C)	0.32	0.07	0.39
Súčet	0.47	0.07	0.54

Pokladn. dokl. 2209/09.08.2022 11:17:27

OKP: 6tB6B177-F04C3AC9-00A70CC0-DBC04C69-24
20CE6F

UID: 0-7EC68CA81C1D43DA868CA81C1DF3DA5B

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KODU

Osvěžení v Hriadkách

nákup v Čečeňovcích

Mgr. Viera Mrázová - VERA RESTAURANT

Milhostov 165

07501 Itebišov

DIČ: 1020697810

IČO: 34276734 IČDPH: SK1020697810

Prevádzka:

Milhostov 192

07501 Itebišov

08.08.2022 12:33:20

Nefiskálny doklad

DOKLAD

č. 2DL1011389

VERA RESTAURANT

IČO: 34276734 DIČ: 1020697810 IČ DPH: SK1
020697810

Milhostov 165, 07501 Itebišov

Tel: +421 905 881 180

www.verarestaurant.sk

Oderateľ:

Majiteľ Mrázová

Datum vystavenia: 8.8.2022 12:33:19

Objednávka odč.: m0808053

Pivo Krusovice 0,5l 1 ks 1,411

Pivo Zl. Bazant 73-12" 0,5l 1 ks 1,833

Menu 1. PEČENÁ BRAVOVÁ KRKOVICKÁ SO ZELEN
OU FAZUČKOU, OPEKANE ZEMIAKY

1 ks 3,000

+Bez polievky 1 ks 0,583

Menu 1. PEČENÁ BRAVOVÁ KRKOVICKÁ SO ZELEN
OU FAZUČKOU, OPEKANE ZEMIAKY

1 ks 3,000

+Bez polievky 1 ks 0,583

Celkom: 12,50 EUR

Stol: Terasa, T-02

Vytvoril: Martin Uboril

Podpis, potvrdenie o prevzatí

software ikeip POS Mobile, www.ikeip.com

KP : 88810206978100001

* 0 1 1 3 8 9 *

Barča Brusová

Doňa 154/2, 04417 Slanec Slovensko

Preďajné miesto: Doňa 189/1 04417 Slanec

DIČ: 1075579351 IČDPH: SK1075579351

IČO: 41910604 Rod.pokl: 88810755793510001

BALDOVSKÁ PIRA 10A ZL

1 x 0.55 = 0.55 A

MAGNEZIA RECI

1 x 0.88 = 0.88 A

ZALUHA PLASTOVÉ FLAŠA

1 x 0.15 = 0.15 C

Medzisúčet

1.58

Celkom EUR 1.58

Zaokruhlenie 0.02

Hotovosť EUR 1.60

Sadzba Bc DPH DPH s DPH

A 20.00% 1.61 0.24 1.43

C Nezd. 0.15 0.00 0.15

Celkom 1.58 0.24 1.58

Poradové číslo 2283

ON LINE DOKLAD

UID: 01-0650187190160906E075C9CFA0F95C

DKP: 009C2B60-0000002-346d0d29-4e846fd4-

29c3e87d

Číslo dokumentu 37948

08-08-2022 15:12:56 01 POKLADN.01

SVETLO DOKLAD POMOCOU QR KODU

Hospoda Milhostov

hospoda Slanec

COOP Jednota, Vranov nad Topľou,
spotrebné družstvo
Námestie slobody 79
09301 Vranov nad Topľou
Prevádzka: 02-240 Čečejoyce 580
04471 Čečejoyce
IČO: 31737200 DIČ: 2020528521
IČDPH: SK2020528521
Kód pokladnice: 88820205285210041

ROZOK 50g	*VAM		
5 ks	0.12 EUR		0.60B
COOP KREM PALIVY 115g			
1 ks	0.59 EUR		0.59C
COOP SYR TAVENY TROJ.140g			
1 ks	0.95 EUR		0.95C
PAPRIKA PCR 1kg			
0.308 kg	1.59 EUR		0.49B
VRATNE OBALY PET + PLECH			
-1	0.15 EUR		-0.15A
Zaokrúhľenie	:		0.02
SPOLU:			2.50 EUR
Hotovosť			2.50 EUR

Sadzba	Bez DPH	DPH	S DPH
0% (A)	-0.15	0.00	-0.15
0% (B)	0.99	0.10	1.09
0% (C)	1.28	0.26	1.54
Súčet	2.12	0.36	2.48

Pokladn. dokl. 2207/09.08.2022 11:15:35
OKP:5BC55FB6-D3A25597-8E57D80A-D91C2EC6-05
F4FA8F
UID:0-13857025BA744425857025BA74A4258B

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU

Zaplatené 5.00 EUR
Vydané 2.50 EUR

Čečejoyce nákup 1

COOP Jednota, Vranov nad Topľou,
spotrebné družstvo
Námestie slobody 79
09301 Vranov nad Topľou
Prevádzka: 02-240 Čečejoyce 580
04471 Čečejoyce
IČO: 31737200 DIČ: 2020528521
IČDPH: SK2020528521
Kód pokladnice: 88820205285210041

PERNIK SRDCA V COK.175g			
1 ks	0.99 EUR		0.99C
COOP Mlieko PLN.3,5% 1l			
1 ks	0.99 EUR		0.99B
VRATNE OBALY PET + PLECH			
-3	0.15 EUR		-0.45A
COOP VODA PR.JEM.SYT.1,5l			
1 ks	0.39 EUR		0.39C
COOP JOGURT COKOLADA 125g			
1 ks	0.29 EUR		0.29B
COOP JOGURT JAHODOVY 125g			
1 ks	0.29 EUR		0.29B
PIVO ZLATY BAZANT 10% 0,5l			
1 ks	0.79 EUR		0.79C
FLASA VRATNA PET			
1	0.15 EUR		0.15A
OBAL VRATNY PLECH			
1	0.15 EUR		0.15A
Zaokrúhľenie	:		0.01
SPOLU:			3.60 EUR
Hotovosť			3.60 EUR

Sadzba	Bez DPH	DPH	S DPH
0% (A)	-0.15	0.00	-0.15
10% (B)	1.43	0.14	1.57
20% (C)	1.81	0.36	2.17
Súčet	3.09	0.50	3.59

Pokladn. dokl. 2186/09.08.2022 10:38:53
OKP:2AE8BE77-29222FE2-B27396D7-80E9C65A-88
175D1E
UID:0-7DBCD5D4E3841BABC7D5D4E3821BA17

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU

Zaplatené 5.00 EUR
Vydané 1.40 EUR

Čečejoycenákup 2

Bódvaszilaskörnyeki Coop Kft.
 3763 BODVASZILAS
 KOSSUTH LAJOS UTCA 9
 B.szilaskörny.Kft. 1.sz. COOP ABC
 3763 Bódvaszilás
 Kossuth út 5.
 ADOSZAM: 24866859-2-05

NYUGTA

COO BORSODI II. AR. 4.5% 0.5L
 3 DB * 269 Ft/DB 807

ÖSSZESEN: 807 Ft

OTP SZEP 807 Ft
 AZONOSÍTÓ: *3715

ARUHAZ: 000001 PENZTAR: 001 PENZTAROS: 0004
 (C)LAUREL TRANZAKCIOSZAM: 0000042283

099300000130010000042283

NYUGTASZAM: 1990/00018
 2022.08.09. 14:20

NAV Ellenőrző kód:11E1E
 APA03200647

Pivní osvěžení v Maďarsku

Alena Ilková
 Varíčovská 1628/7
 07501 Trebišov
 Slovensko
 Prevádzka:
 Hlavná 40/A
 07611 Plechotice
 Slovensko

KPEKK: 88810206983710002 DIC: 1020698371
 ICDPH: SK1020698371 IČO: 34273999
 Č.d.: 1011 dňa: 08.08.2022 13:12:26

VODA PRAMENITA JEMNE SYTENÁ 1.5l PET FRE
 SH VRATNY
 1.0000 x 0.31 C 0.31
 VRATNY OBAL
 1.0000 x 0.15 A 0.15

K DPH	Základ	Daň	Spolu
A 0%	0.15		0.15
C 20%	0.26	0.05	0.31
Spolu	0.41	0.05	0.46
Zaokrúhlenie:			-0.01
Spolu v EUR			0.45
Hotovosť			0.45

OKP: 1B9F0920-1B5022B7-7A061CDB-
 19435AD4-2EF62CFE
 UID: 0-65F32801CDF345A9B32801CDF315A933

*** OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU ***
 Zaplatene: 0.50 EUR
 Vratene: 0.05 EUR

nákup v Plechoticích

DOMICA
049 55 Dlhá Ves
0007129
www.ss.sk

ŠTATNA OCHRANA PRÍRODY SR
Tajovského 28/B, 974 01 Banská Bystrica
príspevková organizácia
IČO: 17058520, IČDPH: SK2021526138
SPRÁVA SLOVENSKÝCH JASKÝŇ
Hodzova 11, 031 01 Liptovský Mikuláš

Dospeli **2** **7,00 €** **14,00 €**

Spolu **14,00 €**

Dátum: 10. 8. 2022 **Jazyk:** **C**
Čas: 13:00 **Vstup:** **5**
Číslo: 174029 **Počet osôb:** **2**

Sadzbá DPH **Základ dane** **Daň**
0% **14,00 €** **0,00 €**

Platba v hotovosti

Prajeme Vám príjemnú prehliadku jaskyne.

COOP JEDNOTA REVUCA, spotrebné družstvo
Sládkovičova 58, 05001 Revuca
Dlhá Ves 48, 04955 Dlhá Ves
DIČ: 2020500020 IČ DPH: SK2020500020
IČO: 00169129 KP: 88820205000200043
10-08-2022 14:03:24 c. bloku: 648

Nápoj Oravská červen 1 ks 0,70 C
Fľaša vratná PET 1 ks 0,15 A
Pivo Zlatý Bazant ne 2 ks * 0,95 1,90 C
Obal vratný PLECH-hl 2 ks * 0,15 0,30 A

NA UHRADU EUR	3,05	
HOTOVOSŤ EUR	3,05	
DOPLATIT EUR	0,00	

Sadzba:	Základ:	DPH:
A Oslobodené	0,45	0,00
C 20%	2,17	0,43
SPOLU:	2,62	0,43

Číslo pokladne: 3 DU: 7 Zmena: 1
Pokladník: 101 Maria Pavlíniová

*** Ďakujeme za nákup ***

OKP: C9D16B7B-5897D380-1F2DC4ED-B48F4EDE
-CEF265DA
UID: 0-3C379544CFF649E3E79544CFF6C9E384

OVERTĚ DOKLAD POMOCOU QR KODU

LABAS s.r.o., Textilná 1, 04001 Košice
OR:Okresný súd Košice I,vložka č.10245/V
Prevádzka: Supermarket FRESH Plus
Železníčná 865
04911 Plešivec
IČO:36183181 DIČ:2020044796
KP:8882020044796065 IČ DPH:SK2020044796

Zák.Karta:-
Obrat:
Vystavil: PLE28

Výplata -záloh.obal PET	1 ks	-0,75 C	
VODA PRAMENITÁ NESÝTENÁ 1,5l PET FRESH VRATNÝ OBAL			
1,000 ks *	0,31	0,31 A	
POPLATOK ZS PET			
1,000 ks *	0,15	0,15 C	
UHORKA KUSOVITÁ			
1,000 ks *	0,69	0,69 B	
VODA PRAMENITÁ SYTENÁ 1,5l PET FRESH VRATNÝ OBAL			
1,000 ks *	0,31	0,31 A	
POPLATOK ZS PET			
1,000 ks *	0,15	0,15 C	
CITRÓNY 0,5kg BALNE II. TRIEDA			
1,000 ks *	1,39	1,39 A	
CHIA 1kg CHIA 450g KRAJANY BALNE VAMEX			
1,000 ks *	1,25	1,25 B	
KREMES ZAHREBSKY 340g			
1,000 ks *	2,89	2,89 A	
PIVO URPINER NEALKO 0,5l PLECH VRATNÝ OBAL			
2,000 ks *	0,65	1,30 A	
ZALOHOVANÝ OBAL PLECH			
2,000 ks *	0,15	0,30 C	
NATIERKA HUMMUS 120g			
1,000 ks *	0,88	0,88 A	
NATIERKA KARICKA SMOTANOVÁ S PAZIILKOU 120g			
1,000 ks *	0,39	0,39 A	
KLOBASA LECO 400g VB HYŽA 64% PODIEL MASA BEZLEP			
1,000 ks *	0,99	0,99 A	

Sadzba	Základ	Daň	Obrat
C 0%	0,15	0,00	-0,15
B 10%	1,83	0,18	1,98
A 20%	7,05	1,41	8,46

SPOLU: 10,30 EUR

osvěžení v Dlhej Vsi

nákup v Plešivci

La GaMa s. r. o.
Husiná 52
98542 Husiná
016: 2121151791
I60: 52835685 I6DPH: SK2121151791
Prevádzka:
Veľké Dravce 175
98542 Veľké Dravce
00758/00000054 11.08.2022 10.07.12
Predajný doklad

liš ananáš 1,5l	1ks	0,85 A
la pramenitá jemne syr.1,5l Fresh		
1ks x 0,29		0,29 A
gon 10% 0,5l plech.		
2ks x 0,55		1,10 A
tný obal		
2ks x 0,15		0,30 E
CELKOVÝ CENY		
ovost		2,55
kráňenie		0,01
PLATIT 2,55 EUR		
DPH REKAPITULÁCIA		
ZBA	BEZ DPH	S DPH
0,00%	1,87	2,24
0,00%	0,30	0,30
kom DPH	2,17	2,54
KP : 88821211517910001		
DOKLAD č. 1017		
P 28C71022-A2B1FA3C-B26A1FA2-26DF36C2		
-87FF7A27		
ID 0-4171263314884EC6B126331488CEC600		
		
OVERTIE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU		
0-4171263314884EC6B126331488CEC600		
** fiskalPRO eKasa V verzia 1.1 **		

Vstupenka platí:
Hrad Fiľakovo + Protiletický úkryt
a súda expozícia tranšilvánskeho
kostola a kláštora s bezplatným vstupom
A vstupný darček:
Fiľakovi vár + kľúčové dvere
illete ferences templom és kolostor
allando kiállítás ingyenes belépéssel
us...
allando kiállítás ingy...

HRADNÉ MÚZEUM VO FIĽAKOVE
FŮLEK V ARMÚZEUM
2022

N° 014390
4,00 EUR
2022
DÍČ: 2022511590
IČO: 420 13 241

N° 014391
4,00 EUR
2022
DÍČ: 2022511590
IČO: 420 13 241

N° 013586
2,00 EUR
2022
DÍČ: 2022511590
IČO: 420 13 241

Vstupenky na hrad Fiľakovo

nákup v Dravciach

Katarína Filáková
Záhradnícka 9/7
98601 Filákov
PRI NOSTNÁ POKLADNICA

8881020055/620001
3/105680
SK1020055/62
1020055/62
11 EUR 2022-13-37:38

Predajný doklad

Menu BP	
s X 4.30 EUR	4.30 A
Menu	
s X 4.80 EUR	4.80 A
Popijiv č.n 0,5	
s X 2.00 EUR	2.00 A
ÚČET:	11.10 EUR
Hotovosť:	11.10 EUR
PH	[Začiatok] [Dob] [Obrat]
PH	9.25 1.85 11.10 EUR
Elkom	9.25 1.85 11.10 EUR

DOKLAD Č. 651

OVĚŘTE DOKLAD POMOCÍ QR KÓDU

ID: 0
C59266475154321 99266475155321 B3
KP: 336a1c11 32b62891
e615894 85e7e974 e339d685

*** FiskalPRO eKasa A verzia 1.2 ***

Filákov oběd v reštaurácii

Stefan Pap
Ipeľské Predmostie 122
99110 Ipeľské Predmostie Slovensko
Predajné miesto: Ipeľské Predmostie 261
99110 Ipeľské Predmostie
DIČ: 1083622650 IČO: 46601431
Kód pokladnice: 88810836226500001

gambrinus

3	x 1.40	=4.20
Pivo 0,5l		
1	x 1.20	=1.20
Čaj biele 0,1l		
2	x 0.50	=1.00

Elkom EUR 6.40
Hotovosť EUR 6.40

Poradové číslo: 48

ONLINE DOKLAD

ID: 0-09AE046A8E574A29AE046A8E575A29E0
KP: da4373f5-03-0841-cc9a85c3-25712143-1038cd37
Číslo dokumentu: 162
12-08-2022 12:06:05 01 POKLADN.01

OVĚŘTE DOKLAD POMOCÍ QR KÓDU

Osvěžení v Ipeľskom Predmostí

J & M ALFYTOUR spol.s r.o.
Hlavné nám. 13 93601 Šahy Slovensko
Predajné miesto:
Hlavné námestie 13 93601 Šahy
DIC: 2021021024 ICUPH: SK2021021024
ICO: 11846071 KP: 88820210210240002

5202a212af654aaa964764b7befdfaf

Vytvoril: Terka
Kategoría: terasa, 3

Kuracie prsia 150g	* 4,20	=4,20 A
1,000 ks		
Ostiepek 120g	* 4,40	=4,40 A
1,000 ks		
Vypražaný úsok rezeň 150g	* 5,50	=5,50 A
1,000 ks		
Ryža 200g	* 1,50	=1,50 A
1,000 ks		
Biele víno 10cl	* 0,50	=1,00 A
2,000 ks		
Baž. čap 73 0,5l	* 1,50	=1,50 A
1,000 ks		
Baž. radier neo 0,5l	* 1,50	=1,50 A
1,000 ks		
Kofoľa 10cl	* 0,40	=2,00 A
5,000 ks		

Celkom 21,60 EUR

Hotovost 21,60 EUR

Sadzba	Bez DPH	DPH	s DPH
A 20,00%	18,00	3,60	21,60
Celkom	18,00	3,60	21,60

Int.dokl.č.: 208096330
software iKelp Predajca, www.ikelp.sk 968
Poradové číslo:

ONLINE DOKLAD

UID: 0-BD2BB38A00864B63A8B38A0086EB6359
OKP: c40e04ef-e09f17a2-e45704e4-24cc17e5-

54683bd2

Číslo dokumentu: 24400
12-08-2022 14:18:04

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU

European Welding Company Slovakia, s.r.o.

Hlavné námestie 23

9 601 Šahy

DIC: 2024375439

IČO: 46310045 IČDPH: SK2023325139

Prevádzkar:

Mikušiska cesta 218/42

93514 Pastovce

00000936/000000061 12.08.2022 18:35:59

Predajný doklad

Počet x Cena/mj Cena spolu

Corgon 10% 1,5l pet 1ks 1,15 A

Zaloha flasa PET 0,30 E

2ks x 0,15

oslobodenie od dane

Kelt 10° 1,5l PET 1ks 1,60 F

SÚČET 3,05 EUR

Hotovost: 4,00

Vydat: 0,90

DPH REKAPITULÁCIA

SADZBA	BEZ DPH	s DPH	DPH
A 20,00%	2,29	2,75	0,40
E 0,00%	0,30	0,30	0,00
Celkom DPH	2,59	3,05	0,40

KP : 88820233251390001

DOKLAD č.: 907

OKP 52D3B0CC-B3DCA39A-EE0F2103-BB87F2C3
-C0DD4067

UID 0-FD594AB0789E4FFD994AB0789E9FFD7F

OVERTE DOKLAD POMOCOU QR KÓDU

0-FD594AB0789E4FFD994AB0789E9FFD7F

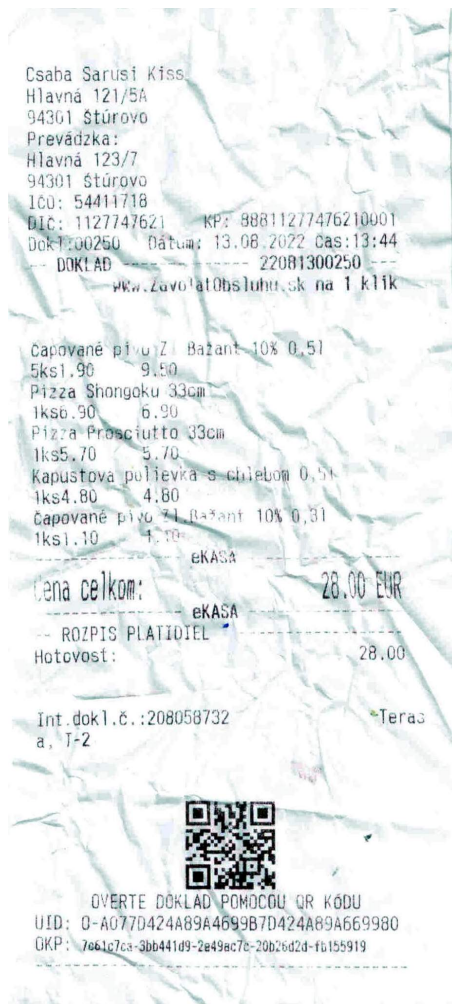
*** FiskalPRO ehava v verzia 1.1 ***

Šahy oběd v reštytke

Nákup v Pastovciach

Štúrovo nákup

Štúrovo oběd v restauraci

TATRAN ŠATOV**KEMP TJ TATRAN**671 22 Šatov
tel. 731 616 686

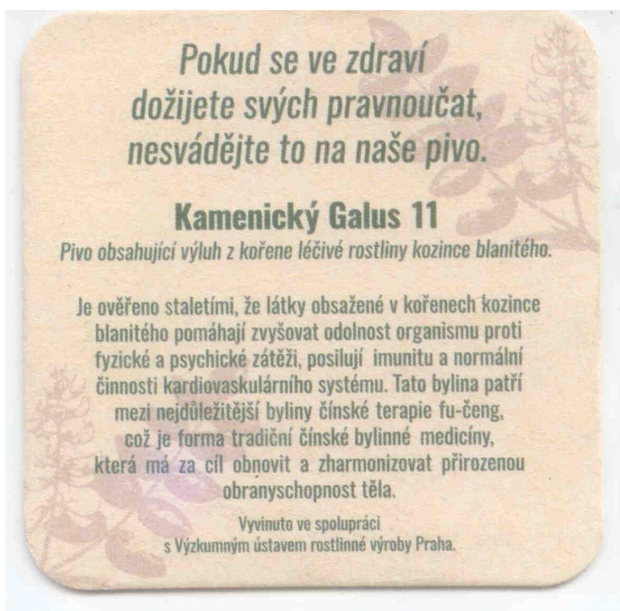
* 005462

Jmeno/Name: P. MAIER - PLANA				
Od/Von: Do/Bis:	Cena: Preis:	Počet: Numer	Noci Nächte	Celkem Betrag
1. Osob/ Person. - chatka	130,-	2	1	160,-
2. Dítě/Kinder				
3. Zvíře/Tier				
4. Stan/Zelt				
5. Karavan/Caravan				
6. Obytný vůz/ Wohnwagen				
7. Os. automobil/ PKW				
8. Motocykl/Motorrad				
9. Elektrika/Strom				
CELKEM NETTO BETRAG				160,-

účet za nocleh v Šatově

BIRELL	<u>CHLAPÍ</u>
144	11 11
149	
296 7	240 305

účet za pivo v Šatově

osvěžení v Kamenici nad Lipou

© Hell's Tour_{club} 2022

Dig & Sar

Neprodejné

e-mail: hells2010@seznam.cz